

АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ
ВƏ
ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ

(Методик мəгəлəлэр мəтнунəsi)

Дордунчү бурaxылыш

АЗƏРБАЈЧАН
МƏКТƏБИ
шурасынын əлвə

Бакы—1904

2

АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ ВƏ ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ

(Методик мəгалəлэр мəчмуəси)

Дəрдүнчү (44-чү) бурахылыш

„Азəрбајчан мəктəби“

журналына əлавə

Бақы—1964

МҮНДЭРИЧАТ

	Сөһ.
Ана дили тә'лими — мұһүм тәрбијә васитәсидир	3
С. Шүкүров — М. Ј. Лермонтовун өсәрләринини Азәрбајчан мәктәбләриндә тәдрисинә даир	10
М. Ј. Нәчәфова — М. Ј. Лермонтов вә Азәрбајчан	17
А. Абдуллајев — Мүәллимин нитг мөдәнијјәти һаггында	21
Ш. Микајылов — Әдәбијјат нәзәријјәси материаллары тәдрисинин ардычылығына даир	36
С. Әлијева — Ушаг багчасынын биринчи кичик группа-рында нитг инкишафы мәшгәләләри һаггында	46
Т. Фәрзәлијев — Ләтифә жанрынын бә'зи хүсусијјәтләри һаггында	54
Ф. Мәһәррәмөв — Васитәсиз нитги нечә тәдрис едирәм	60
Х. Мәмәдов — Икинчи синифдә шәкил үзрә иша јазыла-ры нечә апарырам	66
А. Бачыагазадә — Шакирдләрин шифаһи нитгинин инки-шафында синоним сөзләрин јери	68
Ә. Кәлбәлијев — Азәрбајчан дили вә әдәбијјат дәрсләрин-дә шифаһи сорғунун апарылмасы тәчрүбәсиндән	73
Н. Хәлилов — Грамматика дәрсләриндә ојаниликдән не-чә истифадә едирәм	77
З. Сәмәдов — Ики китабын музакирәси һаггында	84
Б. Әһмәдов — «Чүмләдә сөзләрин сырасы» мөвзусунун тәд-рисин һаггында	88
— Суаллара чаваб	95
— Бу китаблары охумагы мәсләһәт биллирик	98
— «Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдрисин» мөчмүәсинин 1965-чи ил үчүн тематик планы	108
— «Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдрисин» мөчмүәсиндә 1964-чү илдә дәрч олуныуш мәгалә вә материаллар	110

АНА ДИЛИ ТӘ'ЛИМИ—МҮҢҮМ ТӘРБИЈӘ ВАСИТӘСИДИР

Сов.ИКП МК ијун пленумунун (1963) тә'лимлә тәрбијәви ишләри ваһид бир процес кими бирләшдирмәк һаггындакы көстәришләринә әмәл едәрәк, бүтүн фәһи мүәллимләри дәрә мәшгәләләринини тәрбијәдичи тә'сирини күчләндирмәк үчүн бир сыра ишләр көрмүшләр. Олар мүхтәлиф һөвлү синифдән-кәнар тәрбијә ишләрини инкишаф етдирмиш, мәктәб комсо-мол вә пионер тәшкилатларынын ишини мәзмунча хәли зән-кишләшдирмишләр.

Дил-әдәбијјат мүәллиминин мәктәбдә тәрбијәви ишләр апармасы үчүн һәгигәтән, бөјүк имканлар вардыр. Дил вә әдә-бијјат фәһләринә мәктәбин тәдрис плаһында чох вахт перил-мәси фактынын елә өзү, мүәллимләрини шакирдләрлә һәр күн көрүшүб үнсијјәтдә олмаларына имкан јарадыр; бу вәзијјәт исе мүәллимләр гаршысында јалныз тәдрис ишләри илә мәш-гул олмаг дејил, һәм дә тәрбијәви ишләр апармаг кими чидди вәзифә гојур.

Азәрбајчан дили фәһинини мәзмуну о гәдәр чохмәһәтли вә рәнкарәнкдир ки, о, шакирдләрдә коммунист дүнјакөрүшү вә коммунист е'тигады јаратмаг, онларда вәтәнпәрвәрлик һис-си тәрбијә едиб, мүсбәт әхлаги гәһәәтләр әмәлә кәтирмәк, ушагларын естетик инкишафына әсаслы сурәтдә тә'сир көс-тәрмәк кими тәдбирләр үчүн кениш имканлара маликдир. Тәссүф ки, бә'зи мүәллимләр өз иш тәчрүбәләриндә бүтүн бу тәрбијәви имканлардан сәмәрәли истифадә етмирләр. Һалбу-ки, дил дәрсләри илә әлагәдар олараг, шакирдләрә перилән мүхтәлиф һөвлү чалышма вә јохлајычы ишләрини васитәси илә бир сыра тәрбијәви тәдбирләри һәјата кечирмәк олар; бурада, јашадығымыз дөврүн бөјүклүјү (әзәмәти), совет адамлары-нын әмәк гәһрәманлыглары, онларда коммунист е'тигадынын формалашмасы вә мөһкәмләндирилмәсинә көмәк едән мәти-ләрдән истифадә етмәк мүмкүндүр. Бу исе Азәрбајчан дили дәрсләринини тәрбијәдичи тә'сирини артырмаг үчүн чох мү-һүм бир амилдир. Демәк, Азәрбајчан дили тә'лими үчүн мате-риал сечдикдә, јалныз методик мәгсәдләри нәзәрдә тутмаг

аздыр, бурада тәрбијәви вәзифәләри дә мөһкәм јалда сахла-
маг лазымдыр.

Бизим дәрслик вә дәрәсә вәсантләримизин хүсусән, ибтидан
синифләр үчүн јазылмыш ана дили китабларынын нөгәанла-
рындан бири дә орадакы мәтиләрин кифәјәт гәдәр сијаси кәс-
килијә малик олмамасыдыр. Дәрсликләрин бу нөгәанларыны
дүзәлтмәк истәјән бә'зи мүүәллимләр, Азәрбајчан дили дәрә-
ләринин практик мәшгәләләри үчүн парлаг сијаси мәзмуилу
материаллар сечиб истифадә етмәкдә чох доғру һәрәкәт едир-
ләр.

Совет мәктәбинин ән мүүһүм тәрбијә вәзифәләриндән би-
ри дә шакирдләрдә елми марксист-ленинчи дүнијәкөрүшүнү
формалашдырмагдыр. Азәрбајчан дилинин мәктәб фәнни
шакирдләрдә елми-материалистик тәсәввүрләр вә инам јарат-
маг үчүн зәнкин материаллара маликдир. Мәктәбдә дил һадис-
ләринин вә онларын ганунаујгуилуғларыны шакирдләрә өј-
рәтмәк, һадисләрин үмуми вә гаршылығлы әләгәсини, инки-
шафын ардыкәсилмәз бир просес олдуғуну вә јенилијин је-
нилмәзлијини онлара ибтидан шәкилдә дә олса, баша салмаг,
шакирдләрдә елми марксист-ленинчи дүнијәкөрүшүнү јарат-
мага хејли көмәк едәр.

Мәктәбин јенидән гурулмасы илләриндә, Азәрбајчан ди-
ли мәшгәләләриндә доғру бир истигамәт—практик истигамә-
тин гүввәтләндирилмәси әсас көтүрүлмүшдүр. Бу исе инди ар-
тыг өз практик нәтичәсини вермәкдәдир; һазырда шакирдлә-
римизин савад дәрәчәси мүүтәзәм олараг артмагдәдир. Ла-
кин Азәрбајчан дили тә'лиминдә практик истигамәтә фикир
вермәклә бәрәбәр, нәзәри мәсәләләрә дә һәмишә мұрачидәт
етмәк лазымдыр.

Бә'зи мүүәллимләр сәһв олараг, Азәрбајчан дили дәрәслә-
риндә шакирдләрин диггәтини ән чох орфографија вә дургу
ишарәләринә даир апарачағлары тәмринләрә јөнәлдирләр.
Һалбуки, Азәрбајчан дили фәнни бүтүн чохчәһәтлилији вә
рәнкарәнклији илә шакирдләрә өјрәдилиб мәнимсәдилмәли-
дир. Бу исе мәктәбдә Азәрбајчан дили дәрәсләринин тәрбијә-
ви әһәмијјәтини јүксәлтмәкдә мүүһүм шәртләрдән биридир. Бу-
рада әсас вәзифә, Азәрбајчан дили тә'лиминдә нәзәријә илә
практика арасында үзви әләгә јаратмагдан ибарәтдир. Мүүәл-
лим, демәк олар ки, һәр бир дәрәсә шакирдләрин диггәтини
дил һадисәсинә аид мүүәјән бир ганунаујгуилуға, јахуд мүүһүм
бир идрак просеси вә дүнијәкөрүшү әһәмијјәти олан мәсәләјә
чәлб едә биләр.

О, шакирдләрин диггәтини арасыкәсилмәдән дилин ин-
кишаф етмәсинә, чәмијјәтин һәјәтиндә баш вермиш игтисади,
сијаси вә мәдәни дәјишикликләрдән асылы олараг, онун дә-
јишмәси вә зәнкинләшмәсинә чәлб етмәлидир. Бунун үчүн дил
мүүәллиминин ихтијарында кениш имканлар вардыр. Бура лү-
гәт ишләри вә мүүхтәлиф иовлү грамматик тәһлилләр апармаг,
јазы гајдаларына даир бир сыра һадисәләри изаһ етмәк, мүүә-
сир дилимизлә истифадә етди'имиз сөзләрин әмәлә кәлмәси
вә с. дахилдир. Бурада шакирдләри классик бәдиә әсәрләрин
дили үзәриндә ишләтмәк, онлары кечмишин әдәби дилинә мәх-
сус лүгәт фонду илә, о дөврүн дил хүсусијјәтләри илә таныш
етмәк бә'үк әһәмијјәтә маликдир. Кечмиш әдәби дили мүүәсир
әдәби дилимизлә мұгајисә етмәк, үмуми инкишаф просесинин
бир чәһәти кими, дилин арасыкәсилмәдән артмасыны көстәрән
инандырычы бир дәлилдир.

Шакирдләрин диггәтини, башга дилләрин мүүәсир Азәр-
бајчан дилинә, ејни заманда Азәрбајчан дилинин башга халғ-
ларын дилинә көстәрдији тә'сирә чәлб етмәк дә фа'далы-
дыр. Бу мәсәлә шакирдләрин бәјнәлмиләл тәрбијәси үчүн дә
чох әһәмијјәтлидир.

Шакирдләрин естетик тәрбијәсиндә Азәрбајчан дилинин
бөјүк ролу вардыр. Ана дили дәрәсләриндә шакирдләрдән тәк-
чә дили билмәк тәләб олунмамалыдыр; ејни заманда онлар-
дан дилин ифадә етдији һиссләрә [ијәләнмәји: дилин гануна-
ујгуилуғларынын һәр һансы бир шәкилдә позулмасына имкан
вермәмәји, дүзкүн әдәби нитгин көзәлтијини дујмагы, образ-
лы нитгә малик олмагы да тәләб етмәлидир.

Бунун үчүн әсас шәртләрдән бири, мүүәллимин мүүтәзәм
олараг шакирдләрә бәдиә әсәрләрин дили үзәриндә иш апар-
масы, көзәл шә'рләр вә бә'зән дә бәдин нәср парчаларыны
шакирдләрә әзбәрләтмәси вә һәмин әзбәрләнмиш парча-
ларын шифаһи вә јазылы нитгдә истифадә едилмәсинә инал
олмасыдыр.

Тәчрүбә көстәрир ки, бәдин әсәрләрин дили үзәриндә иш
јалымз јухары синиф шакирдләри илә дејил, ејни заманда
ашағы синифләрдә охујан шакирдләрә дә апарылмалыдыр.
Ғабатчыл мүүәллимләр өз шакирдләринә һикмәтли сөзләри
(афоризмләри) вә ја хошларына кәләп образлы ифадәләри
ајырыб гејд етмәк үчүн хүсуси дәфтәрләр сахлатдырылар.
Һәмин шакирдләр китаб, журнал вә гәзет охујаркән тәсадүф
етдикләри, јахуд радиода ешитдикләри мә'налы вә һикмәтли
ифадәләри һәмин дәфтәрә гејд едирләр. Мәшгәләләрин би-

сонра, эн јахшы чүмлэлэри карточкалара көчүртдүрүр вә јери кәлдикчә онлардан ана дили дәрсләриндә истифадә едиләр.

Имла вә ифадә јазылар, јахуд грамматик чалышмалар үчүн истифадә едиләчәк мәтиләр идеја-тәрбијәви чәһәтдән мэгсәдәујгун, дил вә үслуб чәһәтдән исә тамамилә гүсурсуз олмасына диггәт едилмәлидир. Мүәллим белә мәтиләрдән дәрсләрдә истифадә етмәк јолу илә шакирдләрә ана дилини көзәллијини вә образлылығыны һисс етдириб ону севдирмәјә наил ола биләр. Буна көрә дә Азәрбајчан дили дәрсләриндә истифадә едиләчәк материаллары бәди чәһәтдән јүксәк сәвијјәдә олан әсәрләрдән, көзәл очерк вә мәгаләләрдән вә с. бу кими парчалардан алмаг мэгсәдә даһа ујгундур.

Мәктәбләримиздә өзүнә көк салмыш нөгсанлардан бири дә шакирдләрдә ифадәли гираәт вәрдишләринин формалашмасы үзрә апарылачаг мәшғәләләрә лазыми диггәт едилмәмәсидир. Ифадәли гираәтин 8 иллик мәктәб имтаһанларынын мәзунуна дахил едилмәсинә бахмајараг, бу ишин гојулушу јахшы вәзијјәтдә дејилдир. Бунун бир сәбәби дә бә'зи мүәллимләрин өзләринин мәтни ифадәли охуја билмәмәләридир. Бу нөгсаны арадан галдырмаг, шүбһәсиз, тә'хирәсалынмаз вә зифәләрдән биридир. Азәрбајчан дили дәрсләриндә бәди сөз усталарынын лентә јазылмыш нитгләрини, онларын ше'р вә с. бәди парчалары мәһарәтлә охумаларыны динләмәк үчүн мүәллим, јери кәлдикчә магнитофондан истифадә етмәлидир.

Дилә бөјүк бир һәссаслыгла јијәләнмәк дедикдә биз, јалныз бәди әсәрләрин дил көзәллијини дујмагла кифәјәтләнмәмәлијик, бурада ејни заманда гаршыда нөгсансыз, дүзкүн вә ифадәли гираәтә јијәләнмәк мәсәләси дурур. Шакирдләрин инша јазыларында һәлә дә үслуб хәталары, јекнәсәг вә јоручу сөзләрин ишләнмәси вә с. нөгсанлара тез-тез раст кәлмәк мүмкүндүр ки, бу да онларын јазылы нитгә мүкәммәл јијәләнмәдикләрини көстәрир.

Мәктәбләримиздә апарылан инша јазыларын жанры да чох јекнәсәгдир. Һәмин иншалар үмумијјәтлә, кичик тәнгиди мәгалә вә ја рә'јләр кими јазылыр; сәрбәст мөвзулар үзрә олан иншалар исә чох вахт ибтидан (примитив) шәкилдә јазылмыш сосиоложи изаһа вә ја шәрһә охшајыр.

Һалбуки, бә'зи мүәллимләримизин иш тәчрүбәсиндә шакирд иншаларынын мараглы вә рәнкарәнк нөвләрини көрмәк мүмкүндүр. Буна мисал олмаг үчүн Бакынын 190 нөмрәли

мәктәбинин Азәрбајчан дили вә әдәбијјат мүәллими (республикамызын әмәкдар мүәллими) Зәрбәли Сәмәдовун бу саһәдә әлдә етдији көзәл иш нүмунәсини көстәрмәк олар. Зәрбәли мүәллимин шакирдләри тәбиәт һаггында, охунмуш китабларын тә'сираты алтында, јерли өлкәшүнәслиг материаллары әсасында мүхтәлиф нөвлү иншалар јазырлар. Ејни заманда бу иншалар өз мәзунларына көрә мүәјјән ад дашыјырлар; мәсәлән: инша-очерк, инша-мүһакимә, мүнәгишәли вә ја мүбаһисәли (полемика) инша, мәктуб-инша вә с. Бу иншаларын башлыча гијмәти одур ки, онлар шакирдләрә ифадә едәчәкләри фикирләри мәзунча инандырычы вә формача тә'сирли вермәји өјрәдир. Бурада һәм дә шакирд иншаларынын дил вә үслубуна да диггәт едилир, бә'зи шакирдләр һәтә, иншаны ше'рлә дә јазырлар.

Бә'зи дил мүәллимләри дә вардыр ки, онлар шакирдләрин шифаһи нитгинин инкишафы мәсәләси илә мәшғул олмулар; онлар јалныз шакирдләрин шифаһи чавабларында нәзәрә чарпан бә'зи сәһвләри ислаһ етмәклә кифәјәтләнирләр. Азәрбајчан дили дәрсләриндә шифаһи иншалар, мә'рузә, мүнәгишәли—мүбаһисәли әдәби сәһбәтләр вә шифаһи нитгә даир апарылачаг ишләрин башга нөвләри дә өзүнә хүсуси јер тутмалыдыр. Бүтүн бу мәшғәләләрдә шакирдләрин нитгә дил мәдәнијјәти гаршысында чидди тәләбләр гојулмалыдыр.

Шакирдләрдә мүстәгил мүһакимә јүрүтмәк бачарығыны инкишаф етдирмәк, шифаһи вә јазылы нитгини зәнкинләшдирмәк вә образлы етмәк үчүн лазыми шәртләрдән бири дә онларда мүшаһидәчилик габилитетини артырмагдыр. Мүәллим бу ишлә биринчи синифдән башлајыб, бурахылыш синфинә гәдәр мәшғул олмалыдыр.

Шифаһи вә јазылы нитг мәдәнијјәтинә јијәләнмәк шакирдләрин тәкчә естетик чәһәтдән инкишаф етмәләри илә дејил, ејни заманда онларда ичтиман фәаллыг тәрбијә етмәклә дә бағлыдыр. Биз ичтиман фәалијјәт дедикдә күтлә гаршысында чыхыш етмәк, мүзакирә вә мүбаһисәләр апармағы бачармаг, мүәјјән мәсәләни (нөгтеји-нәзәри) инандырычы шәкилдә мүдафиә етмәји нәзәрдә тутуруг. Һәртәрәfli инкишаф етмиш бир адамын, ичтиман хадимин әсас хүсусијјәтләриндән бири дә онун натиглик мәдәнијјәти вә мәтбуатда чыхыш едә билмәсидир. Мәктәб өз шакирдләринә бүтүн бу хүсусијјәтләри өјрәтмәјә борчлудур.

Гејд етмәлијик ки, бир чох һалларда мәктәбләримиз бу вәрдишләри шакирдләрдә инкишаф етдирмәк әвәзинә даһа да

онлара мане олурлар. Шакирдләрә габагчадан јазылмыш вә ја мүәллим тәрәфишідән «редактә едилиб» тамамилә танынмаз бир шәклә салынмыш мәтн әсасында чыхыш етмәји тапшырмаг чох зәрәрли бир тәчрүбәдир ки, бу һал һәлә дә бә'зи мәктәбләримиздә давам етмәкдәдир. Белә бир нөгсанлы тәчрүбә нәтичәсиндә шакирдләримиз күтләшир, онлар өз фикирләрини мүстәгил сөјләмәјә имкан тапмырлар.

Шакирдләрә күтлә гаршысында шифаһи вә јазылы сурәтдә (мәтбуат васитәси илә) чыхыш етмәји өјрәтмәк үчүн, онларын мүстәгил олараг һазырладыглары конспект, план вә ја мәгаләләрини мүәллим тәнгиди сурәтдә тәһлил етдикдән сонра, јенидән ишләјиб тамамламағы шакирдләрин өзләринә тапшырмалыдыр. Шакирдләрә мәтн охумадан, планла чыхыш етмәји өјрәтмәк дә чох мүһүмдүр. Елә бу һадисәнин өзү дә итг мәдәнијјәтинин јүксәклијини вә мүстәгил олараг мүһакимә јүрүдә билмәји кәстәрән әләмәтләрдән биридир.

Азәрбајчан дили дәрсләринин тәрбијәви әһәмијјәти јалныз о дәрсләрин мәзмуну вә онларын истигамәти илә дејил, ејни заманда мүәллимин иш үсуллары илә дә мүәјјәнләшир. Шакирдләрдә елми дүнјакөрүшү јаратмаг саһәсиндә апарылачаг ишин мүвәффәгијјәти, онларда коммунист е'тигады тәрбијә етмәк, бир чох һалларда бунлары тәһлил едиб өјрәдилән һадисә вә фактларла гаршылашдырмағы, онлары дүзкүн изаһ едә билмәји, әлдә едилмиш биликләри вә мүшәһидәләрин нәтичәләрини үмумиләшдирмәкдән (синтез етмәкдән) чох асылыдыр. Мәктәб бүтүн бунлары кәнчләрә вахтында өјрәтмәлидир ки, онлар өз мүһитләрини мүстәгил вә дүзкүн гијмәтләндирмәји бачармаг үчүн силаһлансынлар. Бах, она көрә дә тә'лим үсулларыны сечмәк тәкчә дидактик проблем дејил, һәм дә тәрбијәви проблемдир.

Мә'лумдур ки, мүәллим апарачағы тәрбијә ишләринин һамысыны дәрс заманы һәјата кечирмир; о, бир чох тәрбијәви тәдбирләри синифдәнкәнар ишләрдә һәлл едир. Гејд етмәлијик ки, Азәрбајчан дили үзрә апарылачаг синифдәнкәнар тәрбијә ишләри дә һәләлик бизи гәнаәтләндирә билмәз. Бурада башлыча нөгсан шүбһәсиз, ишин мәзмун вә үсулларындакы хырдачылыг вә гејри-чиддиликдәдир.

Азәрбајчан дили дәрнәјинин мәшғәләләри чох вахт синиф мәшғәләләринин давамы вә башга бир нөвү кими апарылыр. Бу мәшғәләләрин бә'зән әјләнчәли сурәтдә апарылмасына бахмајараг, әслиндә ишин маһијјәти о гәдәр дә дәјишмир.

Һалбуки, Азәрбајчан дили дәрнәкләриндә апарылан мәшғәләләрин әсас вәзифәси, дилчилијә мараг вә исте'дады олап шакирдләрин һәмин саһәдә көрүш даирәсини кенишләндирмәкдир. Шакирдләрин итг мәдәнијјәтини јүксәлтмәк һәм синиф, һәм дә синифдәнкәнар кечирилән: сијаси, әхлаги, елми вә әдәби мәсәләләрә даир тәдбирләр (диспутлар, мүһазирә вә мә'рузәләр) үчүн бөјүк имкан јарадыр.

Дил-әдәбијјат мүәллиминин әсас вәзифәләриндән бири дә шакирдләрин синифдәнкәнар ишләринә, ејни заманда онларын елдә охујачаглары бәди, сијаси, елми-күтләви әдәбијјата јахындан рәһбәрлик етмәсидир.

Дил-әдәбијјат мүәллими бүтүн бу мүхтәлиф нөвлү синифдәнкәнар ишләрә истигамәт вермәли, бир нечә дәрнәјә рәһбәрлик етмәлидир. Онун бу саһәдәки фәалијјәтинин мүвәффәгијјәти исә, иши бачарыгла тәшкил етмәсиндән вә һәмин тәдбирләрин кечирилмәсинә бачарыглы мәтбуат ишчиләри, һазырлыглы валидејнләр, тәгаүдә чыхмыш мүәллимләр, али мәктәбләрин дил-әдәбијјат фәкүлтәси тәләбәләрини көмәкчи сифәтилә чәлб етмәсиндән чох асылыдыр. Бурада, мәктәбдә бүтүн синифдәнкәнар ишләрин әсил тәшкилатчысы кими, комсомол вә пионер тәшкилатлары илә гаршылыглы әләгә сахламаг да чох мүһүмдүр.

Ана дили тә'лими — мүһүм тәрбијә васитәсидир. Мәктәбдә бу фәннин өјрәдилмәси, кәнч нәслин мә'нәви чәһәтдән зәнкинләшиб артмасы үчүн лазым олан ән мүһүм амилләрдән биридир.

Садыг ШУКУРОВ.

М. Ж. ЛЕРМОНТОВУН ЭСЭРЛЭРИНИН АЗЭРБАЙЧАН МƏКТƏБЛƏРИНДƏ ТƏДРИСИНƏ ДАИР

М. Ж. Лермонтовун эсэрлэринин Азербайчан мəkтəблэриндэ тəдрисиндэн данышмаздан эввэл, мənтиги чəһэтдэн бу мөвзу илэ əлагəдар олан ики мəsэлəни хүсусилэ гејд етмək лазымдыр: а) рус əдəбијјатынын Азербайчан дилинэ тэрчүмэсиндэн мэгсəd; б) М. Ж. Лермонтовун Азербайчана мүнəсибəти вэ эсэрлэринин тэрчүмэси тарихи.

XIX эср Азербайчан əдəбијјатында драматуркија, фачиə, роман вэ повестлэрин јаранмасына сəбəб олду. Бу жаирларын мөјдана кəлмэси бəдин тэрчүмэ јарадычылыгына јол ачды. XIX эсрин гырхынчы иллэриндэ А. А. Бакыханов илк дəфə рус əдəбијјатындан тэрчүмэјə башлады. Нəмин эсрин II јарысында С. Ə. Ширвани өз сэлəфинин јолуну инкишаф етдирди. XIX эсрин сону вэ XX эсрин эввəллэриндэ бу саһэдəки тəшəббүс даһа да артды. Рус əдəбијјатынын Азербайчан дилинэ тэрчүмэсиндэн мэгсəd јени форма, мəзмун, идеја тапмаг вэ бунлардан гаршылыглы шəкилдэ истифадэ етмək, јазычылары реал һəјата бағламаг, габагчыл шаирлэрин ејни руһда ше'рлэр јазмасына, хүсусилэ азербайчанлыларын рус əдəбијјаты илэ таныш едилмэлэринэ тəсир кəстəрмək вэ бунунла да əдəбијјатымызын зəнкинлэшмэсинэ мүəјјэн дэрəчэдэ кəмək етмək иди.

Рус халгынын кəркəмли нүмајəндэлэри өз эсэрлэриндэ халглар достлуғуну јайыр, азадлыг уғрунда мүбаризəни јүксək гијмэтлэндирир, башга миллэтлэрə һөрмэт вэ мəһəббət һисси ашылајырдылар. Бу хүсусијјэт М. Ж. Лермонтовун јарадычылыгында өзүнү даһа ајдын шəкилдэ кəстəрир. Бөјүк рус шаири Гафгазда оларкən Азербайчана да кəлмиш, Губа, Шуша, Шамахи əјалэтлэринин кəзмиш, Күр чајыны кəрмүш, Кəпэзин гарлы тəпэсинэ вурулмуш, «Демон» поемасында Гарабағын чинс атларыны мəһəббəтлэ јад етмиш, кəрдүјү јерлэрин шəклини чəкмиш, коллексијалар дүзəлтмиш, Азербайчан дилини өјрəнмэјə башламышдыр. Шаир

1837-чи илдэ досту Рајевскијə кəндəрдији мəkтублардан бириндэ јазырды: «Мən франсыз дилинин Авропада зəрури олдуғу гəдэр, бурада да вэ үмумијјəтлэ Асијада зəрури олан татар (Азербайчан) дилини өјрəнмэјə башламышам»¹. М. Ж. Лермонтовун мəшһур тəдгигатчысы И. Андроников белэ күман едир ки, шаир Азербайчан дилини М. Ф. Ахундовдан өјрəнирмиш. Бу заман Лермонтов «Ашыг Гəриб» əһвəлатыны да гəлэмə алмышды. Лакин шаир, эсэрин үстүндэ ихтисар апармыш вэ бə'зи јерлэрини дəјишдирмишдир. Буна бахмајараг «Ашыг Гəриб»ин халг арасындакы варианты эсасən сахланмышды. Вс. Миллер белэ күман едир ки, Лермонтов шəрг сүжетинин верилмэсиндэ јахындаи ешитдији версијаја сəдиг галыр вэ анчаг о, үслуб дүзəлишиндэ мəһдудлашырды².

«Ашыг Гəриб»дэ Азербайчан сөзлэри илэ јанашы эрəб, фарс вэ ермəни дилинэ хас олан терминлэр дэ ишлənмишдир. Бунлардан фəргли олараг саат, аға, ана, оғлан, Рəшид, ашиг, намаз, див вэ саир сөзлэр Азербайчан тəлəффүзүндэ олдуғу кими јазылмышды. Бүтүн бу дил хүсусијјəтлэринэ бахмајараг, «һазырда олан бу мұхтəлиф дил элементлэри тəсдиг етмэјə имкан верир ки, бу нағыл Лермонтова һэр һансы бир јерли ашыг тэрəфиндэн сөјлənмиш вэ шүбһəсиз бу ашыг мənшəји е'тибары илэ азербайчанлыдыр, лакин онун репертуарында вэ данышығында бу, адəтən Гафгаз ашыглаһында олдуғу кимидир вэ мұхтəлиф этнолингвистик һадисəлэрлэ əкс олунур»³. Көрүндүјү кими бурада «Ашыг Гəриб»ин азербайчанлылары мəхсус олдуғу тəсдиглəнир, лакин бу əһвəлатын Лермонтова М. Ф. Ахундов тэрəфиндэн сөјлəндијинин инкар едилмэси фикри дүзкүн дејилдир. Һалбуки бу мəsələ Рус—Азербайчан əдəби əлагəлэри илэ мəшғул олан алимлэримиз тэрəфиндэн чохдандыр ки, һəлл едилмишди.

Загафгазија халгларынын фолклору илэ марагланан Лермонтов буна биртэрəфли јанашмыр о, «Ашыг Гəриб»ин сүжетиндэки севкијə говушмаг (тој кечəsi) һадисəсиндэн өзүнүн «Вадим» повестинин IX фəслиндэ вэ «Гонаг» балладасында истифадэ етмишди.

«Ашыг Гəриб» əһвəлаты ингилабдан эввəl мүəллим И. М. Əкбəров тэрəфиндэн тэрчүмэ едилиб, Ирəванда «Култура»

¹ М. Ю. Лермонтов, «Проза, письмо», т. VI, издат. АН СССР, М.-Л., 1957, стр. 441.

² Жур. «Мин. Нар. Просв.», 1893, № 1, стр. 233.

³ М. Ю. Лермонтов, «Проза, письмо», т. VI, издат. АН СССР, М.-Л., 1957, стр. 42.

мәтбәәсиндә чап олуи мушду. Эсәрин нәшри тарихи мә'лум де'шадир. 18 сәһифәдән ибарәт олан бу эсәрин үстүндә «Шүмарә №5» язылмышды. Китабын кагызындан, шрифтиләрин формасындан, дил вә үслубундан күман етмәк олар ки, бу эсәр 80-чы илләрдә «Ашыг Гәриб»ни илк дәфә китаб шәклиндә чыхан нәшридир. Лермонтовун «Ашыг Гәриб»ни 1912-чи илдә Кәһчәдә Әбиләп вә һахвердијевләр мәтбәәсиндә дә нәшр олуи мушду. Эсәрин Кәһчә чапынын үстүндә «Ә. һ. А.» һәрфләри язылмышды.

Лермонтов Азәрбајчан фолклорунда өз руһуна ујгун кәләп рус фолклору илә сәсләшән чәһәтләри ахтарып тапмыш, сечмиш вә буи лары сәнәткарлыгла ифадә етмишди. Азәрбајчан халгы да онун эсәрләриндәки азадлыг мејлини, чошгун вәтәнпәрвәрлији, зүлмә гаршы үсјаны алгышламыш пә бу кими мотивләри һәмишә һөрмәтлә хатырламышды. Онун эсәрләрини Азәрбајчан дилинә тәрчүмәси кечән әсрин 80-чы илләриндә башланмышды. 1889-чу илдә «Кәшкүл» мәтбәәсиндә Ч. Үнсизадә Лермонтовун «Јелкәп кәмиси» ше'рини чап етдирмишди. Бу ше'ри Азәрбајчан дилинә «Ә. А.» имзалы бир нәфәр тәрчүмә етмишди. Көркәмли маарифпәрвәр вә әдәбијјатшүнас Ф. Көчәрли Јереванда ишләјәркән «Үч хурма агачы» ше'рини Азәрбајчан дилинә тәрчүмә етмиш. А. В. Колтсовун «А киши, нијә јатыбсан» ше'ри илә бирликдә '896-чы илдә Шушадә, Мәсиһи руһанијјәсини вәғф басмаханасында китаб шәклиндә чап етдирмишди (13 сәһифәдир). Бу китаб 1900-чу илдә Үмумдүнија Парис сәркисингә көстәрилмишди. 1906-чы илдә Тифлисдә «Гејрат» мәтбәәсингә чап олуиан «Асәри-Әһмәд бәј» адлы китабчанын мүгәдлимәсиндә Ф. Көчәрли, Әһмәд бәј Чаванширин (Чәлил Мәммәдгулузадәнин га'йһнатасынын) тәрчүмеји-һалындан данышаркән гејд едир ки, Жуковски, Пушкин вә Лермонтовун эсәрләрини Азәрбајчан дилинә Әһмәд бәј Чаваншир тәрчүмә етмишдир. Лакин бу тәрчүмәләрин һеч бири Аббас Сәһһәтин тәрчүмәләри кими кевиш јайлыб танынмамышды. XX әср Азәрбајчан әдәбијјатынын мүтәрәғти романтики А. Сәһһәт Лермонтовун 1909-чу илдә «Мтсыри», 1912-чи илдә «Пејгәмбәр», «Һачы Абрек», «Чәркәсләр», «Ганлы», «Үч хурма агачы», «Терекин совгаты», «Вәтән» эсәрләрини тәрчүмә етмиш, елә һәмни илдә дә «Мәғриб күнәшләри» адлы ики китабында вермишди. Оручов гардашлары мәтбәәсиндә бурахылан бу китабларын бириндә Лермонтовун јалныз «Пејгәмбәр» ше'ри чап олуи мушдур. Азәрбајчан охучусуну рус әдәбијјатынын көркәмли нүмајән-

дәләри илә таныш етмәк мәгсәдһни исләјән бу китаблар, о дөвр ичтиман һәјатында мәдәни бир һадисә иди. А. Сәһһәтин рус әдәбијјатындан 25-дән чох мүәллифин эсәрини доғмаиһа дилинә тәрчүмә етмәси, шаирин рус халгына вә мәдәнијјәтинә бәсләдији бөјүк мәһәббәти көстәрир.

А. Сәһһәт гаршысына чыхан һәр тәсадүфи эсәри тәрчүмә етмәмишди. О, бир лирик шаир кими руһуну охшајан, үслубуна јахын олан эсәрләри сечмишди. Сәһһәтин орижинал ше'рләри илә тәрчүмәләрини јан-јана гојуб јохласаг, буи ларын руһән бир-биринә јахын олдуғуну көрәчәјик. Академик М. Ариф көстәрир ки, А. Сәһһәтин «Әһмәдин гејрәти», «Тәрчүмеји-һалым», «Шаир», «Шикајәт», «Шаир вә ше'р пәриси»ндә Лермонтовун «Монолог», «Дүшүнчә», «Журналист, охучу вә јазычы» ше'рләрини тә'сири һисс олуи магдадыр.

М. Ј. Лермонтовун эсәрләрини тәрчүмәси вә тәдгиги Азәрбајчанда Совет һакимијјәти гурулдугдан сонра даһа да инкишаф етди. Азәрбајчанда Совет һакимијјәти гурулмасынын онунчу илиндән сонра шаир М. Раһим Михаил Јурјевичин «Гафгаз әсири», «Һарун», «Гоншу гыз», «Тамара», «Дустаг» ше'рләрини «Гоншу гыз» ады илә китаб һалында чап етдирмишдир. Совет дөврүндә Лермонтов ше'рләрини Азәрбајчан дилинә илк тәрчүмәчиси олан М. Раһим тәрчүмә етдији эсәрләрә мәс'улијјәтлә јанашмышды.

Лермонтовун бир чох эсәри 1939, 1941, 1948, 1950, 1954, 1959, 1961-чи вә саир илләрдә Азәрбајчан дилинә тәрчүмә олунуб, Азәрнәшр вә Ушагкәнчнәшр тәрәфиндән күтләзи тиражла китаб һалында чап едилмишдир.

Алимләримиздән М. Ариф, Ә. Ағажев, М. Рәфили, Ә. Сејидзадә вә башгалары «Лермонтов вә Азәрбајчан», «Лермонтов вә Азәрбајчан әдәбијјаты», «Лермонтов вә А. Сәһһәт», «М. Ф. Ахундов вә М. Ј. Лермонтов» вә саир китабча вә мәгаләләр јазып чап етдирмишдиләр.

Рус шаирини ше'рләриндәки азадлыг мејли, зүлмә бојун әјмәмәк, һуманизм, вәтәнпәрвәрлик идејалары вә с. Азәрбајчанын көркәмли маарифпәрвәрләриндән, ингилабчы коммунист Н. Нәримановун, мүәллимләрдән М. Маһмүдбәјовун, Р. Әфәндизадәнин, Мирзә Абдулла Талыбзадәнин (Шаинги), Ф. Ағажевин вә башгаларынын диггәтини чәлб етмишди.

Н. Нәриманов семинаријада тәһсил аларкән Жуковски, Пушкин, Гогол вә башга јазычыларла јанашы Лермонтовун эсәрләрини дә севә-севә охујуб әјәнмишди. О, 1887-чи ил-

дә Күрчүстанын сәфалы шәһәрләриндән бири олан Мәнки-лисдә динчәләркән Лермонтовун «Демон» поемасындан бө-жүк бир һиссәсини хүсуси ше'рләр дәфтәринә көчүрмүшдү¹.

М. Ј. Лермонтовун нәзм вә нәсриндәки жүксәк бәднилк вә реаллыг, Гафгаз халгларынын азадлыг мүбаризәсини бу әсәрләрдә әкси вә шаирин гафгазлылара бәсләдији дәрин мәнәббәт, онун дәрсликләрә дүшмәсинә көмәк етди. 1901-чи илдә көркәмли педагог Р. Әфәндизадә «Бәсирәтүл-әтфал» дәрслијиндә Лермонтовун «Тә'сирри-дуа» ше'рини өз тәрчүмә-синдә вермишди.

Р. Әфәндизадәнни дәрслијиндән бир нечә ил сонра М. Маһмудбәјов вә А. Мәһдизадә (А. Сәһһәт) балаларымыз үчүн «Јени мәктәб» дәрслијини һазырладылар вә 1909-чу илдә Каспи мәтбәәсиндә нәшринә наил олдулар. Үчүнчү синифдә охујан шакирдләрә мәхсус бу гираәт китабына Лермонтовун мәзмун, идеја, форма вә һәчм е'тибары илә јени олан «Мтсы-ри» поемасындан бир парча салынмышды.

Бу дөврдә јазылан дәрсликләр ичәрисиндә Мирзә Абдулла Талыбзадәнни (Шаигин) 1912-чи илдә чыхан «Күлзар» китабы да хүсуси әһәмијјәтә маликдир. Бу китаб мәзмуну вә тәртибинә, ичтиман-сијаси идејасына көрә өзүндән әввәл мәктәбләрдә кечилән дәрсликләрдән әсасән фәргләнир. Ша-иг, бир мүәллим кими ушагларын јаш хүсусијјәтләрини нәзәрә алдыгы үчүн өз дәрслијинә «Терекин совгаты» ше'рини да-хил етмишди. Абдулла Шаигин бу ше'ри сечмәси сәбәбсиз дејилди. Бурада мәгсәд ушаглара Хәзәр дәнзинә төкүлән чајлары вә буиларын мәнбәләрини, Терекин дағлардан, дәрәләрдән кечиб Хәзәрә доғру ахмасыны өјрәтмәк олмушду. Дикәр тәрәфдән ше'р ушагларын нитг габилијјәтини ички-шаф етдирмәк үчүн әлверишли формада — диалог шәклиндә иди.

Лакин сајдығымыз бу дәрсликләрин һеч бириндә Лермонтовун һәјаты һаггында мә'лумат верилмәмишди. Бу чәһәт-дән 1912-чи илдә Бақыда Исабәј Ашурбәјовун Каспи мәт-бәәсиндә Ф. Агајевин тәртибаты әсасында вә И. Әскәрзадәнни редакторлуғу алтында чап олуан «Әдәбијјат мәчмүәси» диггәтәләјигдир. Бурада Лермонтовун «Терекин совгаты», «Мтсыри» (бир парча), «Мүбаһисә» (тәрчүмәләр А. Сәһһә-тиндир) әсәрләри топланмыш вә шаирин һәјаты һаггында

¹ Бах, Н. Нәриманов, «Мәгалә вә мәктублары» (мүгәддимә), Бақы, 1925, сәһ.11.

гыса изаһатдан сонра јарадычылығына гијмәт вериләрәк јазылмышдыр: «...Тәбиәт тәсвирләриндәки әш'арында бир аһәнки-мусиги вә бир маһир рәссамын лөвһәсиндәки ајдын-лыг гәдәр әгилләрә һејрәт верәчәк дәрәчәдә ләтафәт вә чә-рәјани-тәбин мүшаһидә олунур ки, Русија шүәрасында бу-нун ејнинә тәсадүф етмәк маһалдыр»¹.

Маариф хадимләри бөјүк рус шаирини әсәрләрини јал-ныз синиф дахилиндә јох, мәктәбдәнкәнар охунмасыны да мәсләһәт билмишдиләр. «Икинчи дәрәчәли түрк (Азәрбај-чан—С. Ш.) мәктәбләри үчүн рус дили програмында (1923—24-чү дәрәс или) мүәллимләрә төвсијә едилирди ки, икин-чи ил шакирдләринә синифдәнкәнар олараг «Шам ағачы» вә «Јелкән», үчүнчү ил шакирдләринә «Шам ағачы» вә дөрдүн-чү ил шакирдләринә «Бела» әсәрләри охулулсун. Көстәрилән әсәрләрин мүталиәсиндән әввәл мүәллим ушагларла сәһбәт апармалы, онлары јазычынын һәјаты илә таныш етмәлидир. Әсәри шакирдин өзү охумалы, чәтин сөзләри јазмалы вә лүғәтини вермәли, ән нәһәјәт әсәри тәһлил етмәлидир.

М. Ј. Лермонтовун Азәрбајчан мәктәбләриндә нәзм әсәр-ләрини тәдриси, нәср әсәрләриндән чох-чох әввәл олмушдур. Әлбәттә, буну бир дә онунла изаһ етмәк олар ки, Азәрбајчан халгы ше'ри өз гәлбинә даһа јахын һесаб едир. Бу өлкә шаир-ләр мәскәнидир, «Азәрбајчанда, шаирләр өлкәсиндә...»² ше'р кими әзиз вә севимли, көнүлләри охшајан шеј нә ола биләр? Ше'р бу халгын ганына, илијинә ишләмишдир. Бурада әзиз гонағы ше'рлә гаршылајырлар. Буна көрә дә онлар Лермон-товун ше'рләрини тәрчүмәсинә вә тәдрисинә нәсриндән әввәл башламышдылар.

30-чу илләрдә башга рус јазычы вә шаирләри илә бирлик-дә Лермонтовун тәдрисинә даһа кеңиш јер верилди. 1932-чи илдә чыхан «Әдәбијјатдан иш китабы» вә 1933-чү илдә чыхан «Әдәбијјат мүнтәхәбаты» дәрсликләри бу чәһәтдән характе-рикдир.

«Әдәбијјатдан иш китабы» дәрслији фабрик-завод мәктәб-ләриндә охујанлар үчүн тәртиб олунмушду. Бураја «Мтсы-ри» поемасы дахил едилмишди. Шакирдләрин бу әсәр һаггында алдылары билији јекунлашдырмаг үчүн ашағыдакы једди суал верилмишдир.

¹ Ф. Агајев, «Әдәбијјат мәчмүәси», Бақы, 1912, сәһ. 231.

² Н. Тихонов, «Хәтирәләримдән сәһифәләр», «Азәрбајчан» жур-налы, 1933, № 6, сәһ. 117.

дә Күрчүстанын сәфалы шәһәрләриндән бири олан Мәнки-лисдә динчәләркән Лермонтовун «Демон» поемасындан бө-жүк бир һиссәсини хусуси ше'рләр дәфтәринә көчүрмүшдү¹.

М. Ј. Лермонтовун нәзм вә нәсриндәки жүксәк бәдниллик вә реаллыг, Гафгаз халгларынын азадлыг мүбаризәсини бу әсәрләрдә әкс ил шаирин гафгазлылары бәсләдији дәрин мәнәббәт, онун дәрсликләрә дүшмәсинә көмәк етди. 1901-чи илдә көркәмли педагог Р. Әфәндизадә «Бәсирәтүл-әтфал» дәрслижиндә Лермонтовун «Тә'сир-дуа» ше'рини өз тәрчүмәсиндә вермишди.

Р. Әфәндизадәнин дәрслижиндән бир нечә ил сонра М. Маһмудбәјов вә А. Мөһдизадә (А. Сәһһәт) балаларымыз үчүн «Јени мәктәб» дәрслижини һазырладылар вә 1909-чу илдә Каспи мәтбәәсиндә нәшринә наил олдулар. Үчүнчү синифдә охујан шакирдләрә мәхсус бу гираәт китабына Лермонтовун мәзмун, идеја, форма вә һәчм е'тибары илә јени олан «Мтсыри» поемасындан бир парча салынмышды.

Бу дөврдә јазылан дәрсликләр ичәрисшдә Мирзә Абдулла Талыбзадәнин (Шагин) 1912-чи илдә чыхан «Күлзар» китабы да хусуси әһәмијјәтә маликдир. Бу китаб мәзмуну вә тәртибинә, ичтиман-сијаси идејасына көрә өзүндән әввәл мәктәбләрдә кечилән дәрсликләрдән әсасән фәргләнир. Шагин, бир мүәллим кими ушагларын јаш хусусијјәтләрини нәзәрә алдығы үчүн өз дәрслијинә «Терекин совгаты» ше'рини дахил етмишди. Абдулла Шагин бу ше'ри сечмәси сәбәбсиз дејилди. Бурада мәгсәд ушагларә Хәзәр дәнизинә төкүлән чајлары вә бунларын мәнбәләрини, Терекин дағлардан, дәрәләрдән кечиб Хәзәрә доғру ахмасыны өјрәтмәк олмушду. Дикәр тәрәфдән ше'р ушагларын нитг габилијјәтини инкишаф етдирмәк үчүн әлверишли формада — диалог шәклиндә иди.

Лакин сајдығымыз бу дәрсликләрин һеч бириндә Лермонтовун һәјаты һаггында мә'лумат верилмәмишди. Бу чәһәтдән 1912-чи илдә Бақыда Исабәј Ашурбәјовун Каспи мәтбәәсиндә Ф. Агајевин тәртибаты әсасында вә И. Әскәрзадәнин редакторлуғу алтында чап олуна «Әдәбијјат мәчмуәси» диггәтәләјигдир. Бурада Лермонтовун «Терекин совгаты», «Мтсыри» (бир парча), «Мүбаһисә» (тәрчүмәләр А. Сәһһәттиндир) әсәрләри топланмыш вә шаирин һәјаты һаггында

¹ Бах, Н. Нәриманов, «Мәгалә вә мәктублары» (мүгәддимә), Бақы, 1925, сәһ.11.

ғыса изаһатдан сонра јарадычылығына гијмәт вериләрәк јазылмышдыр: «...Тәбиәт тәсвирләриндәки әш'арында бир аһәнки-мусиги вә бир маһир рәссамын лөвһәсиндәки ајдынлыг гәдәр әгилләрә һејрәт верәчәк дәрәчәдә ләтафәт вә чәрәјани-тәбии мүшаһидә олунур ки, Русија шүәрасында бунун ејиниә тәсадүф етмәк маһалдыр»¹.

Маариф хадимләри бөјүк рус шаиринин әсәрләрини јалпыз синиф дахилиндә јох, мәктәбдәнкәнар охунмасыны да мәсләһәт билмишдиләр. «Икинчи дәрәчәли түрк (Азәрбајчан—С. Ш.) мәктәбләри үчүн рус дили програмында (1923—24-чү дәрәс или) мүәллимләрә төвсијә едилди ки, икинчи ил шакирдләринә синифдәнкәнар олараг «Шам ағачы» вә «Јелкән», үчүнчү ил шакирдләринә «Шам ағачы» вә дөрдүнчү ил шакирдләринә «Бела» әсәрләри охуудулсун. Көстәрилән әсәрләрин мүталиәсиндән әввәл мүәллим ушагларла сөһбәт апармалы, онлары јазычынын һәјаты илә таныш етмәлидир. Әсәри шакирдин өзү охумалы, чәтин сөзләри јазмалы вә лүғәтини вермәли, ән нәһәјәт әсәри тәһлил етмәлидир.

М. Ј. Лермонтовун Азәрбајчан мәктәбләриндә нәзм әсәрләринин тәдриси, нәср әсәрләриндән чох-чох әввәл олмушдур. Әлбәттә, буну бир дә онула изаһ етмәк олар ки, Азәрбајчан халгы ше'ри өз гәлбинә даһа јахын һесаб едир. Бу өлкә шаирләр мәскәндир, «Азәрбајчанда, шаирләр өлкәсиндә...»² ше'р кими әзиз вә севимли, көнүлләри охшајан шеј нә ола биләр? Ше'р бу халгын ганына, илијинә ишләмишдир. Бурада әзиз гонағы ше'рлә гаршылајырлар. Буна көрә дә онлар Лермонтовун ше'рләринин тәрчүмәсинә вә тәдрисинә нәсриндән әввәл башламышдылар.

30-чу илләрдә башга рус јазычы вә шаирләри илә бирликдә Лермонтовун тәдрисинә даһа кениш јер верилди. 1932-чи илдә чыхан «Әдәбијјатдан иш китабы» вә 1933-чү илдә чыхан «Әдәбијјат мүнтәхәбаты» дәрсликләри бу чәһәтдән характерикдир.

«Әдәбијјатдан иш китабы» дәрслији фабрик-завод мәктәбләриндә охујанлар үчүн тәртиб олунмушду. Бураја «Мтсыри» поемасы дахил едилмишди. Шакирдләрин бу әсәр һаггында алдылары билији јекунлашдырмаг үчүн ашағыдакы једди суал верилмишдир.

¹ Ф. Агајев, «Әдәбијјат мәчмуәси», Бақы, 1912, сәһ. 231.

² Н. Тихонов, «Хәтирәләримдән сәһифәләр», «Азәрбајчан» журналы, 1963, № 6, сәһ. 117.

1. Лермонтов ушагык һалына нә үчүн ачылыр?
2. Шаир ушагык азадлыға чыха билмәмәсиниң нә илә изаһ едир?
3. Ушагык мүбаризәсиниң нәтичәсинә галдыгыны көстәр-мәклә шаир нә демәк истәйир?
4. Бу парчада шаирниң чар үсул-идарәсинә гаршы е'тира-зыны көрмәк олармы?
5. Лермонтов һансы дөврүн шаирдир? Бу дөврү харак-теризә едниниз?
6. Лермонтов ярадычылығының синфи көкләриниң ајдын-лашдырын?
7. Лермонтовун декабристләрлә әлагәсиң нечә иди?

Көрүндүјү кими садә вә ајдын шәкилдә гурулан бу суал-лар јалпыз әсәриң мәзмунуну јох, јазычының дөврүнү, дүңја-көрүшүнү дә әһәтә едир, шакирдләрин Лермонтов һаггында тәсәввүрүнү даһа да чанландырыр, дәриңләшдирир.

Орта мәктәпләрин VIII вә техникумларын I курслары үчүн тәртиб олунаң «Әдәбијјат мүнәхәбаты» (1933) китабында илк дәфә олараг Лермонтовун «Гијакнија мерн» вә «Демон» әсәрләри верилмишди.

М. Ј. Лермонтов өз дөврүндә хош күн көрүб, ширин сөз ешитмәмишди. һәмешә изләниши, вәтәндән дидәркниң дүш-мүш, чөлләрдә, јолларда кечәләмиш, тәһгир едилиб мәчлис-ләрдән говулмуш, 1841-чи илдә Мартынов тәрәфиндән дуел-дә фачиәли сурәтдә өлдүрүлмүш, мејиди кечә јарысынадәк чөлүн дүзүндә галмыш, I Николај шаирниң өлүм хәбәриниң еши-дәркәк «Онун јолу ораја кедирди»—дејә севинмишди...

Лакин бизим зәманәмиздә Лермонтов Совет Иттифагы халгларының гардашлыг аиләсиндә јашајыр, һөрмәтлә хатыр-ланыр. Шаир, һәлә елүмүндән бир нечә ил габаг кәләчәкдә «Ширин сөзләрлә јад едиләчәјиниң» «Јуху» ше'риндә белә јаз-мышды:

Јухуда вәтәндә көрдүм бәзәкли,
Гурулмуш бир бөјүк парлаг зијәфәт;
...Һаггында гызышыб бир ширин сөһбәт.

Инди бу сөзләр һәһигәтә чеврилмишдир. Сәнәтә вә сәнәт-кара јүксәк гијмәт верән совет халгы, шаирниң анадан олма-сының јүз әлли иллијиниң тәнтәнәли сурәтдә гејд едир. Мәк-тәпләрдә ондан, онун һәјат вә јарадычылығындан ширин сөһ-бәт кедир.

М. Ј. ИӘЧӘФОВА,
М. Ф. Ахундов адына Азәрбајчан
республика китаханасының баш
библиографы

М. Ј. ЛЕРМОНТОВ ВӘ АЗӘРБАЈЧАН

М. Ј. Лермонтовун јарадычылығында Гафгаз вә Гафгаз халглары, о чүмләдән Азәрбајчан халгының һәјаты мүһүм јер тутмушдур. Гафгаз, кәнчлик илләриндән башлајараг шаир-ниң өлмәз поезијасының бешији олмушдур. О, әксәр әсәр-ләриниң мөвзусуну бурадан алмыш вә бир чох ше'рини Гаф-газа һәср етмишдир. Шаир јалпыз Гафгазың көзәл тәбиәти вәләһ етмәмишди, бу јерниң саф гәлбли, мөһкәм ирадәли, мә-танәтли адамлары да онун рәғбәтиниң газанмышды. Үрәкдән севдији Гафгаз Лермонтов үчүн бир илһам мәһбәји, әсәрлә-ри үчүн бир мөвзу вә өзү үчүн иккинчи вәтән олмушдур.

Шаир Гафгаза 1825, 1837, 1840 вә 1841-чи илләрдә кәл-мишдир, О, вәтәниндән сүркүн едилдикдә доғма Гафгаз бир ана шәфгәти илә ону өз гојунда бәсләмиш, шаирниң үсјанкәр руһуна, чошгун тәбиәтинә илһам вермишдир. Лермонтов бир чох әсәрләрини Гафгазда оларкән јаздығы кими, «Гаф-газ», «Гафгазда сәһәр», «Севирәм Гафгазы мән» адлы көзәл ше'рләрини дә Гафгаза итһаф етмишдир.

О, 1837-чи илдә Гафгаза кәләркән Азәрбајчаның да бир нечә шәһәриниң кәзмиш, Азәрбајчан халгының һәјаты, онун әдәбијјаты илә таныш олмага башламыш вә Азәрбајчан ди-линиң хүсуси мәһәббәтлә өјрәнмәк һәвәсинә дүшмүшдур.

М. Лермонтов Азәрбајчан дилини јүксәк гијмәтләндирә-рәк С. А. Рајевскијә көндәрдији бир мәктубунда јазырды: «Татар дилини (Азәрбајчан дилини—М. Н.) өјрәнмәјә баш-ламышам. Авропада франсыз дили нечә зәруридирсә, бу дил дә бурада вә үмумијјәтлә, Асијада о гәдәр зәруридир».

Шаир бә'зи әсәрләриндә, хүсуси илә мөвзусу Азәрбај-чандан алынмыш «Ашыг Гәриб» нағылында аға, саат, оғлан, Рәшид, ашиг, намаз, саз, мисирли, ана вә с. Азәрбајчан сөз-ләри ишләтмишдир.

Азәрбајчан халгы Лермонтовун ээкин эдәби-бәдин жардычылыгы илә чохдан танышдыр. Зиялыларымыз, шаир пә әдибләримиз Лермонтов жардычылыгында өз арзу вә әмәлләри илә һәмәһәнк олан бир чох чәһәтләр тапдыглары үчүн бу бөјүк азадлыг ашигини гәлбән севмишләр.

Азәрбајчан зиялылары, јазычылары вә һәмчинин кениш охучу күтләси Лермонтовун әсәрләри илә әввәлчә рус дилиндә таныш олмушлар.

Азәрбајчан охучуларынын өлмәз сәнәткарын билаваситә дилимизә тәрчүмә едилмиш әсәрләри илә танышлыгы XIX әсрин сонларына тәсадүф едир.

М. Ј. Лермонтовун «Јел кәмиш» балладасы «Кәшкүл» мәчмуәсинин «Ә. А.» адлы, шәхсијјәти һәлә дә тамамилә бизә мәлум олмајан әмәкдашы (чох еһтимал ки, Ә. Корани-Адыкөзәлов) тәрәфиндән тәрчүмә едиләрәк, 1889-чу илдә ајрыча китабча шәклиндә Тифлисин «Кәшкүл» мәтбәәсиндә чап олунмушдур.

Шаирин «Ашыг Гәриб» дастаны мүәллим И. М. Әкбәров тәрәфиндән тәрчүмә олунмуш вә Јереванын «Култура» мәтбәәсиндә нәшр едилмишдир. Лакин тәәссүфлә гејд етмәк лазымдыр ки, китабын үзәриндә чап олундуғу тарих көстәрилмәмишдир.

Ф. Көчәрли Лермонтов вә Колтсовун «Үч хурма ағачы вә ја киши, пијә јатыбсан?» әсәринин дилимизә тәрчүмә етмиш вә һәмин әсәр 1896-чы илдә Шуша шәһәриндә чап олунмушдур.

Бундан сонра 1913-чү илдә Бакыда Оручов гардашларынын електрик мәтбәәсиндә Ә. Ибраһимовун чапдан чыхмыш русчадан игтибас вә тәрчүмәләрдән ибарәт олан «Ики күзкү» әсәринин ахырында Лермонтовун «Мәләк» ше'ринин тәрчүмәси дә верилмишдир.

Ингилабдан әввәл М. Лермонтовдан едилән тәрчүмәләр ичәрисиндә шаир-мүтәрчим А. Сәһһәтин тәрчүмәләри хүсуси јер тутур. А. Сәһһәт онун «Гафгаз», «Һачы Абрек», «Мтсыри», «Чәркәсләр», «Терекин әрмағаны», «Мүбаһисә», «Үч хурма ағачы», «Ганлы», Пејгәмбәр» вә с. ше'р вә поемаларыны Азәрбајчан дилинә тәрчүмә етмиш вә булар Ф. Агазадәния «Әдәбијјат мәчмуәсиндә» (1912), сонралар тәрчүмәчинин «Әсәрләри» (1935) китабында дәрч едилмишдир.

Јазычы, мүәллим вә маарифпәрвәр А. Шанг дә шаирдән чохлу ше'р тәрчүмә едәрәк, өзүнүн тәртиб етији дәрсликләрә дахил етмишдир.

Бир чох рус классикләри кими, Лермонтову да Азәрбајчан халгы ингилабдан сонра даһа јахшы танымаға имкан тапмышдыр. Оун әсәрләри көркәмли вә истәдадли шаирләримиз тәрәфиндән Азәрбајчан дилинә тәрчүмә едилмиш вә дәфәләрлә чап олунмушду. Бу сәһәдә халг шаирин М. Раһимин хидмәтинин хүсусилә гејд етмәк лазымдыр. О, Лермонтову 1929-чу илдән мүнтәзәм олараг охумаға вә ондан өјрәнимәјә башламышдыр. М. Раһим Лермонтову охудугча севдији ше'р вә поемалары тәрчүмә етмиш вә 1933-чү илдә онлары «Гоншу гыз» ады алтында нәшр етдирмишдир. 1939-чу илдә М. Раһимин тәрчүмәси илә «Чар Иван Василјевич, чаван опричник вә гочаг тачир Калашников һаггында нәгмә» вә «Мтсыри» поемалары ики китаб һалында чапдан бурахылмышдыр. Јенә һәмин илдә «Сечилмиш ше'рләр вә поемалар» китабы М. Раһимин тәрчүмәсиндә Азәрнәшр тәрәфиндән чап едиләрәк охучуларымыза чатдырылмышдыр.

М. Раһимин бөјүк шаир Лермонтова олан дәрин мәһәбәти онун «Мән сәни севмишәм» ше'риндә белә ифадә едилмишдир:

Мән сәни севмишәм өз чаным кими,
Фүзулим, Нәсимим, Хаганим кими.
Һиссилә, фикринә гардаш олмушам,
Һәр сөзү чәкмәјә нәггаш олмушам...
Дедим ки, охусун севәрәк сәни,
Мәһсәтиләр јурду, Бабәк вәтәни.

Лермонтовун ән мүнүм әсәрләри дилимизә тәрчүмә едилмишдир. Оун «Зәманәмизин гәһрәманы» (1929, 1937, 1950, 1954), «Ашыг Гәриб» (1938, 1957), «Сечилмиш әсәрләри» (1941), «Демон» (1941), «Сечилмиш ше'рләр» (1948), «Бородино» (1956), «Бела. Максим Максимич. Таман» (1959) кими әсәрләри Азәрнәшр вә Ушагкәнчнәшр тәрәфиндән дәфәләрлә күтләви тиражла чапдан бурахылараг охучуларымыза тәгдим едилмишдир. Шаирин әдәби ирсинин тәрчүмәси сәһәсиндә А. Сәһһәт, А. Шанг, М. Раһим, Р. Рза, Ә. Чәмил, М. Мүшфиг, М. Рзагулузадә, М. Чаббар вә башга јазычыларымызын хүсуси хидмәти олмушдур.

Әдәбијјат дәрсликләримиздә бөјүк шаирин һәјат вә жардычылыгы һаггында бәһсләр вә әсәрләриндән нүмунәләр верилмишдир.

Рус поезијасынын классики М. Ј. Лермонтовун анадан олмасынын 150 иллији мүнәсибәти илә Азәрнәшр шаирин әсәр-

лэринин Азербайжан дилиндэ дөрд чилдик нэшрини чапа назырламышдыр. Оуну бир сыра эсэрлэрини республикамызын көркэмли шаирлэри јенидэн тэрчүмэ едирлэр.

Азербайжан совет эдэбијјатшүнаслыгы М. Ј. Лермонтову вэ оуну эсэрлэрини Азербайжан охучуларына танытмагда, шаирни Азербайжан јазычыларына олан тэ'сирини өјрөтмөкдэ чох иш көрмүшдүр.

Өлмөз сәнэткары республикамызда кечирилэн јубилеји мүнасибэти илэ мэтбуатымызда шаирни һајат вэ јарадычылыгыны, оуну Азербайжан јазычыларына олан тэ'сирини иштыгландыран тэдгиги магалалэр дэрч едилмишдир. Булардан М. Арифни «Лермонтов вэ Сәлиһәт», М. Ч. Чәфәровуни «М. Ј. Лермонтов», М. Рәфилини «М. Ј. Лермонтов», Ч. Чәфәровуни «М. Ј. Лермонтов», М. Рзагулузадэни «Лермонтовун кәнчлик ше'рлэри», М. Раһими «Рус ше'рини фәхри» вэ «Тэрчүмәчинин гејдлэри», Ә. Агајевни «М. Ј. Лермонтов», Ә. Сејидзадэни «Лермонтов «Ашыг Гәриб» дастаныны кимдэн ешидиб јазмышдыр?» вэ с. јазыларыны көстөрмөк олар.

М. Ј. Лермонтовуни эсэрлэри милјонларла охучуну гәлбине јол тапмыш, онларын зөвгүнү ошамышдыр. Вәтәнинизин гардаш халглары кими, Азербайжан халгы да рус ше'рини фәхри Лермонтову өз доғма сәнэткары кими севир вэ оуну зәнкян эдәби ирсини бөјүк марагла өјрәнир.

Профессор А. АБДУЛЛАЈЕВ.

МҮӘЛЛИМИН НИТГ МӘДӘНИЈЈӘТИ ҺАГГЫНДА

Азербайжан халгынын мэдәни сәвијјәси бөјүк бир сүр'әтлэ артыр вэ инкишаф едир. Социалист мэдәнијјәтинин мүһүм үнсүрлэриндән бири олан нитг мэдәнијјәтинә халгымызын мараг вэ сә'ји кетдикчә чохалыр. Һазырда ичтимаијјәтимизин кениш бир һиссәси нитг мэдәнијјәтини јүксәлтмәк ишиндә гаршыја чыхан мүхтәлиф практик мәсәлэләрини әтрафлы шәрһ олунамасы илэ чох марагланыр. Буна көрә дә нитг мэдәнијјәтинин күндәлик практик мәсәлэләрини, үслубијјаты вэ эдәби дили нормалашдырмагын нәзәри әсәсләрини ишләјиб мүәјјәнләшдирмәк, Азербайжан дилчилијинин әи мүһүм мәсәлэләриндән бири кими гаршыда дурмагда вэ өз һәллини көзләмәкдәдир.

Азербайжан эдәби дили зәнкян вэ үслубча рәпкарәнк дилләрдән биридир. Бизим эдәби дилимиз әсрләр боју, бир тәрәфдән шифаһи үнсијјәтин, о бири тәрәфдән дә көркәмли сөз усталарымызын маһир гәләми сәјәсиндә, ичтимаи һәјатын бүтүн саһәләрини әһатә едә биләчәк ифадә васитәләрини топлајыб, инкишаф етдирмишдир.

Дилдәки дәјишиклик һәмишә чәмијјәтин, халгын һәјатында олан дәјишикликлэ сых әлагәдар олдуғу кими, чәмијјәтин өзү дә һеч вахт дилә лагејд галмамышдыр. Эдәби дилимизин нормаларыны дүзкүн истигамәтләндирмәк уғрунда апарылан мүбаризә, Азербайжан эдәби дилинин инкишафы үчүн һәмишә чох характер бир һадисә олмушдур.

Һәр бир дилин инкишаф, сәвијјәси, о дилдәки лүгәт тәркибинин иә дәрәчәдә зәнкян олуб-олмамасы илэ тә'јини едилир. Мүасир Азербайжан эдәби дилинин тәркибиндә, фикир вэ дүшүнчәләримизи сәлис вә образлы сурәтдә ифадә едә биләчәк миһләрлэ сөзүмүз вардыр.

Сөз вэ сөзләрин мә'насы инсанын мәфһуму вэ тәфәккүрү илэ сых сурәтдә бағлыдыр. Мәфһум, үмумиләшдирилмиш шәкилдә әшја вә һадисәләри, кејфијјәт вә һәрәкәтләри вэ сәкс етдирир. Буна көрә дә һәр һансы бир дилин мэдәни ин-

кишаф сәви]]әси, о дилин анд олдугу халгын мәдәни чәһәт-дән нә дәрәчәдә инкишаф етмәсннн көстәрән әсәс әләмәт-ләрән бири һесаб олуур.

Азәрбајчан әдәби дили өз ифадә вәснтәләрн илә чох зәнкншдир. Бу зәнкншлнк, дилнмнзнн орнжншаллыгы, өзүнә хас олнн чәһәтләрн вә гәднм бнр тарнхә малнк олмасы илә, ејнн заманда садә халг дили, диалектләр, алынма сөзләр вә халгын идиоматнк ифадәләрн илә, башлыча олараг, өз дахили имканлары (зәнкнн сөздүзәлтмә вәснтәләрн) илә нзәһ олуур.

Азәрбајчан әдәби дили—халгымызын түкәнмәз сәрвә-тидир. Көркәмли јазычы вә алимләрнмнзнн јаратдыглары бәднн, елми вә фәлсәфи әсәрләр һәмнн дилдә јазылмышдыр.

Лакнн бүтүн булара бахмајараг, һазырда әдәби нитгә јијәләнмәк мәсәләсн, халгымызын үмумн мәдәни сәви]]ә-снндән һисс едиләчәк дәрәчәдә керидә галмышдыр. Совет адамларынын јүксәк мәдәни сәви]]ә]ә чатмасы үчүн онла-рын нитг мәдәни]]әти дә зәнкнн олмалыдыр.

Нитг мәдәни]]әти нә демәкдир? Нитг мәдәни]]әти, грам-матнк чәһәтдән чүмләләрн дүзкүн гурмаг, фикри ајдын, дә-гиг вә мәнтиги ардычыллыгга, әдәби бнр дилдә, бүтүн тәләф-фүз нормаларынын көзләјәрәк ифадә етмәјн бачармаг демәк-дир.

Нитг мәдәни]]әтиә јијәләнмәк, һәр шејдән әввәл, грам-матнка, дилин лүгәт тәркиби вә орфоени]асы сәһәснндәки әдәби нитг нормаларынын мөннмсәмәкдән чох асылыдыр. Әдәби дил чанлы ичтнман бнр һадисә кнми инкишаф едир вә тәкмилләшнр. Бурада бә'зи сөзләр тәдричән прадан чы-хыр, грамматнк вә орфоеник нормалар дәјншнр, башга нор-маларла әвәз олуур, лүгәт тәркиби нсә башга сөзләр һеса-бына артыр вә зәнкннләшнр.

Өзүнә мөхсус милли хүсусн]]әти илә, јә'нн мә'на дәгиг-лији, лүгәтинын зәнкншлији вә кенншлији, грамматнк дүз-күнлүјү, мәнтиги дүрүстлүјү, бәднн тәсвирилик вә сәлислији илә фәргләнән нитг, мәдәни нитг адланыр. Мәдәни нитг ши-фаһи чәһәтдән һазыркы орфоени]а (дүзкүн тәләффүз) нор-маларына, јазылы чәһәтдән нсә орфографи]а вә дургу иша-рәләрн нормаларынын тәләбләрннә чаваб верә биләчәк сә-ви]]әдә олмалыдыр.

Мүәллиминн нитгннә верилән әсәс тәләбләр. Идеја-тәрби]ә ишләрннн мүвәффәги]]әтлә тәшкил едиб апармаг үчүн мүәл-лимдән мүхтәлиф үсуллар, јыгчам иш нөвлөрн илә бәрәбәр,

јүксәк кејфи]]әтли шифаһи вә јазылы нитг дә тәләб олуур. Чох заман мүәллиминн нитг мәдәни]]әтинын ашагы сәви]]әдә олмасы, мәктәбдә тә'лим-тәрби]ә ишләрнннн тә'сиринн зәиф-ләдир вә дәрәс материалыны дәгиг ифадә вә нзәһ етмә]ә мане олур. Бурунла әләгәдар олараг, мүәллиминн гаршысында чох мүһүм бнр вәзифә, өз нитгннн јахшылашдырыб тәкмилләш-дирмәк вәзифәсн дурур. Һәмнн вәзифәннн өндәснндән мүәл-лим о заман мүвәффәги]]әтлә кәлә биләр ки, һәм өз фәи-ниннн елми әсәсларынын вә методикасынын јахшы билснн, һәм дә дедији дәрсләрнн идеја-нәзәрн мәзмунуну ајдын, сәлис вә парлаг бнр диллә шакирдләрә чатдыра билснн. Демәк, мүәл-лимләр кеннш шакирд күтләләрн ичәрснндә тәкчә габагчыл елми билнкләрн јајмагла кифајәтләнмә]иб, ејнн заманда мәктәбләрнмнзә нитг мәдәни]]әти дә кәтирмәлидирләр.

Шакирдләрнн нитг мәдәни]]әтинын инкишаф етдирмәкдә, онларын билнкләрннн дәрннләшдирмәкдә, һеч шүбһәснз, сн-нифдә вә сннифдәнкәнәр мәшгәләләрдә мүәллиминн нүмунәнн нитгнн һәлледичи рола малнкдир. Мүәллим бүтүн мүсаһибә вә чыхышларында өз нитгннн дүзкүн, иншидырычы, ајдын гурмалы вә нзәһ едәчәји һәр һәңсә бнр елми материалы чох сәлис бнр диллә шакирдләрә чатдырмалыдыр. О, мәшгәләләр-нн идеоложи чәһәтдән јарарлы, мәзмунча елми, мөвзу е'ти-бары илә актуал олмасына диггәт етмәклә бәрәбәр, онун лекенк, грамматнк чәһәтдән дәгиг, дүзкүн, үслубча аһәнкдар олмасы үчүн ишләдәчәји ифадә формаларынын тәкмилләш-дирнләсннә дә хүсусн фикир вермәлидир.

Бә'зи мүәллимләрнн нитгләрнндәки мүһүм нөгсанлардан бири дә кифајәт гәдәр лүгәт еһтијатынын олмамасы (јә'нн сөз јохсуллугу), јерснз олараг лүзүмсүз сөзләрнн ишләдил-мәсн! јекнәсәг сөзләр, ағыр вә узун чүмләләрлә шакирдләрн јормаларыдыр.

Дил мәдәни]]әти тәфәккүр мәдәни]]әти демәкдир; јахшы данышыб јазмаг үчүн һәр шејдән әввәл, дүзкүн фикир-ләшмәји бачармаг ләзымдыр. Бәјүк рус алимн Н. Г. Черны-шевекнннн дедији кнми, ајдын тәсәввүр етмәдији бнр шеји, ајдын олмајан, думанлы шәкилдә дә сојләјәчәксән; ифадә-ннн гејри-дәгиглији вә долашыгылыгы, әлбәттә, фикри дола-шыгылыгындан мејдана чыхыр. Дил шүүрун ифадә форма-сыдыр; дил дүзкүн дејилсә, демәк шүүр да гүсурлудур. Әкәр дил (нитг) сәлигәснз вә ашлашылмаздырса демәк, орада фикри өзү гејри-дәгигдир.

Мүәллиминн нитгннә верилән әсәс тәләб, онун садәлији,

анилшыгы олмасты, Јо'ни еси во тез баша дүшүлмөсидир ки, шакирдлер онун дедиклерини чөттилик чөкмөдөн дөрк едө биленилар.

В. И. Ленин кениш күтлөлөри баша дүшмөлөри үчүн фикри сөдө нө һәмшын аила/ачагы бир дилдө сөйлөмөк барөдө данышаркөн гејд етмишдир ки: «...даһа артыг ајдын дөһишмаг лүзүмү, мәсәләјә Јанашмаг бачарыгы социализмин өсө һәһигәтләрини эң сәдә, әјани во һәһигәтән инандырычы бир сурәтдә изәһ етмәк бачарыгы... төлөб едир»¹.

Ирәли сүрүлөн фикир во ифадәһини башгасына асанылыга чата билмөсөһини мүһүм шөртлөһиндән бири дө итгини дәһиг во ајдын олмастыдыр. Итгини дәһиглији о демөкдир ки, о, даһышанын, Јахүд Јазанын фикирләринә ујгуи олеун; итгини ајдынылыгы неә фикри едө ифадә етмөји төлөб едир ки, дилләји-чи во Ја охучу асанылыга ону аилаја билени. Итгини дәһиглик во ајдынылыгы үчүн лазым олан шөртләр позулдугда, ифадә дөлашыб-гарышар, мә'на төһриф олунар во беләһиклә дө ирәли сүрүлөн һәр һансы бир фикир аилашылмаз гилар.

Нәһәјәт, мүәллим едө етмөһидир ки, онун итгиндө Јухарыдакы тәләбләрлө бөрабар: чанлылыг, образлылыг, ифадәһлик во чөлбедичилик дө олеун. Азәрбајчан дили чанлы, зөһриф, зәһкин во гүввөһи диллөрдән биридир. Бу дилин өзүнә мәхсүс орижиналлыгы, бөдһилији во мәләһөһи вардыр. Мүәллим мәшгәлә заманы дилиһини бу кениш һәмкәһләриндән истаифадә етмәјә чалышмалыдыр.

• • •

Итгдә ишләтмөк үчүн сөз сечмәк. М. И. Калинин мәгәләләрини бириндә бу хүсүсдә данышаркөн гејд едир ки, грамматика Јахшы данышмагы өјрәтмир, чүһки дүзкүи данышмаг нө Јахшы данышмаг дедикдә, буилар таһамилә ајры-ајры шејләрдыр².

Демөк, итг тәкчө грамматик чәһәтдән дүзкүи олмагга иш битмир, итг ејни заманда ајдын во ифадәһи дө олмастыдыр. Бө'зән сөзләрини формача дүзкүи ишләдилмөсөһинә во чүмлөлөһини дүзкүи гурулмасына бахмәјарәг, орадәкы фикирләр ајдын, дәһиг во ифадәһи олмаја да билер.

Итгини ајдын, дәһиг во ифадәһи олмасты үчүн Јалһыз практик чөһөтдән грамматиканы билмәк киһәјәт дејилдир; бурада

¹ В. И. Ленин, Дөһрлөри, чилд 10, сөһ. 10.

² Бах, М. И. Калинин, Статын и речи от VI до VIII съезда Советов Союза ССР, Партиһәдат, 1935, стр. 248 (русча).

Јазылы мәһини во Ја шифаһи сурәтдә дејиләһләрини тез, һәм дө дүзкүи дөрк олуиһмөсөһинә комәк едән едә сөзләр сечмәји бачармаг лазымдыр ки, о сөзләр үслуб тәләбләрини позмадан, итгдә ирәли сүрүлән мә'наја таһамилә ујгуи кәһмиш олеун. Таһидир ки, чох сөз билән во онларын мә'насына Јахшы дөрк едән алам (Јо'ни, чохлу фәәл сөз еһтијатына малик олан алам) һәмшө өз фикирләрини чөттилик чөкмөдөн, сәрбәст сурәтдә ифадә едә билер. Она көрә итгини дәһиг во ифадәһи шәклә салмаг истајән һәр бир кәс, мүтләг өз үмуми мәдәһи сәһијәһини мүһтәзәм оларәг иһкинәһ етдирмөһи во фәәл сөз еһтијатыны артырмага чалышмалыдыр. Иһсанһи фәәл сөз еһтијатыны артмәһи мәсәләһи, онун мүәјјән иһтисәс сәһәһиндә мәшгул олдугу иһни һарактериндән, онун иһтиман иһләрдә нө дәрәчәдә иһтиһәк етмәһиндән, төһеһлиһдән во с.-дән асылыдыр. Иһсан Јалһыз мүһтәзәм сурәтдә классик нө мүәһир әдәбијәт һүмумәһләрини, публиһист, елһи-күтләһи во фәләһфи өсәрләрини охумагга өз фәәл сөз еһтијатыны зәһкинләшдирә билер.

Бө'зән едө адамлара раст кәһмөк олуи ки, онлар өз аһа дилләриндә данышаркөн лүгәт еһтијатларыһни кәһблыһындән үмумә мә'лум олан бир сыра сөзләрини мә'наһына белә билмирләр; буһа көрә дө о адамлар һәмшн сөзләрини Јаһлыш во чох вахт төһриф олуиһмун шәһилдә тәләфһүз едирләр.

Үмумијјәтлә, сөзләрини гејри-дәһиг нө бө'зән дө сәһи ишләдөһләр чох вахт нө барөдә данышдыгларыһни Јахшы тәсәһвүр етмәјән адамлар олулар. Мәсәләһи: австријалы әвәһинә австриалијалы, сурәт әвәһинә сүр'әг; мәһсул әвәһинә мәс'ул; Јахүд да факт (Јо'ни, һәһиги һадисә) әвәһинә фактор (Јо'ни, һәрәкәт-һеричи гүввә, мүәјјән бир иш во Ја һадисәһини сәбаһи) кимн сөзләрини итгдә Јаһлыш ишләдилмөсөһини Јалһыз буһуһа изәһ етмөк олар.

Итгини дәһиг во ајдынылыгы чох вахт синонимләрини дүзкүи сечилмөсөһиндән асылыдыр. Синонимләр — Јахшы мә'наһы сөзләр олеалар да мә'наһа нө үслуби хүсүсәһәтләринә көрә ејни дејилдирләр (мәсәләһи: иһи-бөјүк-Јекә-нөһәһк сөзләрини кимн). Синонимләр ејни мә'на даһыја биләәләр дө онлар данышанын әшјаја олан мүһәһбәһини мүхтәһиф чәһөтдән ифадә едәрәк, она рәһкәрәһк үслуби хүсүсәһәтләр һерирләр (гарыш, мә'дә, бәһи, иһләт сөзләрини мүгәһсә еһни). Итгн даһа да ифадәһи етмөк, ону сәһис нө рәһкәрәһк шөклә салмаг мәгәһди илә синонимик сөзләрдән истаифадә едиркөн, һәмшн сөзләрини үслуби һарактери илә мәһини үмуми үслубу арәһиндә

мүтлэг мүүжэн бир ујгуулуг јарадылмалыдыр. Синонимлэри билмэк вэ онлары нитгдэ дүзкүн ишлэтмэји бачармаг, дили практик сурэтдэ вэ јүксэк сәвијјэдэ билмэјин эламәтидир.

Сөзлэри јанлыш ишлэтмэк, эи чох өзүнү азсавадлыларыи нитгиндэ кәстәрир. Эдәби дилии лүгәт тәркибини кифајәт гәдәр билмәк, бәзи адамларыи нитгиндэ мүүжән сәһвләрии әмәлә кәлмәсинә сәбәб олуp. Белә адамлар әдәби дилдәки сөзләри билмәдикләриндән чох вахт өз нитгләриндә јанлыш вэ ујдурулмуш сөз вэ ја сөз формалары ишләдирләр. Белә һадисәләрә бәзи мәктәб шакирдләриини ишә јазыларында да раст кәлмәк олуp; мәсәлән: 1) «Кефли Искәндәр әхлагсызлыг, аваралыг, шүүрсүзлуг угрунда шәраба тутулмамышды...» (бурада «үзүндән» вэ ја «учундан» демәк лазымды). 2) «Өлүләр» әсәри дөврүмүздә белә әһәмијјәтнин итирмәмиш вэ өз мүүллифинә унудулмаз јер газандырмышдыр» (бурада да «унудулмаз јер» дејил, «унудулмаз ад газандырмышдыр» дејилмәли иди).

Нитгдә сәһв бурахмамаг, һәр сөзү јериндә ишләдә билмәк үчүн мәнасы јахшы ајдын олмајан сөзләри лүгәтдән өјрәнмәли вэ ја биләнләрдән сорушмалыдыр.

Дил инсанлар арасында үнсijјәт вэ фикир мүбадиләсинә хидмәт едән бир васитә олдуғундан, диллә ифадә едилимиш фикир, дилләјичи вэ ја охучуја ајдын чатмалыдыр. Чүмләдәки мәнаја ујгун олмајараг јерсиз ишләдилмиш, јахуд ујдурулмуш сөзләр, сөјләнилән фикри дәрк етмәји чәтниләшдирәр. Бундан башга белә һаллар әдәби дилии тәләбләриини јахшы билән адамларда естетик чәһәтдән хошакәлмәз биғ дүјгү вэ һисс әмәлә кәтирәр.

Бунлардан башга, нитгдә мәнасы аңлашылмајан әчиәби сөзләр, дар ихтисаса аид олан вэ ја аз ишләнән бәзи ихтисар олуи муш мүрәккәб сөзләр, јахуд да мәһәлли диалектизм вэ жаргон мәншәли сөзләрии ишләдилмәси дә сөјләнилән фикри дәрк олунмасыны чәтниләшдирә биләр.

Нитгдә дилии бәди тәсвир васитәләриндән истифадә етмәк јоллары. Бәди әдәбијјәтдә, натигликдә вэ бәзән дә ади нитгдә (шифаһи данышыгда) дилии бәди тәсвир васитәләриндән олан: епитет (јәни, вәсф вэ бәди тәјинләр), тәшбий (бәизәтмә), тәзад, метафора (истиарә) вэ с.-дән кеннш истифадә олунур.

Ифадәнии ајдын вэ садәлији, чүмләләрии грамматик чәһәтдән дүзкүн гурулмасы вэ сөзләрии исә јерли-јериндә ишләдилмәси нитгин дәрк олунмасыны хејли асанлашдырыр, она

ифадәлилик верир, ону парлаг, образлы һала салыр, охучу вэ ја дилләјичидә естетик зөвг јарадыр.

Јериндә ишләдилмиш ифадәләр, дүрүст сечилмиш епитетләр, көзәл бәизәтмә вэ мүгајисәләр — охучу вэ дилләјичидә нитгин мәзмунундан алдыгы зөвгү артырмаға көмәк едәр. Епитетләрии (бәди тәјинләрии) ишләдилмәси јалныз һәгиги, реал хасијјәт дашыдығы заман вэ әшјаныи эи әһәмијјәтли кејфијјәт вә хүсусијјәтләриини ифадә етдикдә, өзүнү доғрулдә биләр. Епитетләри јерсиз вэ мәзмунсуз ишлэтмәк олмаз; мәсәлән, хошакәлмәз јалаи (ифтира) вэ ја сәссиз сәс вэ с. бу кими ифадәләри ишлэтмәк нә дәрәчәдә мүнасибдир? Нитгдә антонимләрдән, јәни мәнача бир-бирииә әкс олан сөзләрдән истифадә етдикдә әсас фикир даһа парлаг нәзәрә чарпыр вэ ону даһа дәриндән дәрк етмәјә имкан јараныр. Нитгдә тәшбий (бәизәтмә) вэ метафоралары (истиарәләри) ишлэтдикдә, тәсвир олунан әшјаныи нә илә мүгајисә едилдији дәгиг сурәтдә көз өнүнә кәтирилир. Тәшбий вэ истиарәләрии реал, һәгиги вэ һәјати олмасы чох мүһүмдүр.

Шифаһи нитгин хүсусијјәтләри. Шифаһи нитгини јазылы нитгә инсбәтән мүүжән хүсусијјәтләри вардыр. Шифаһи нитгин өзүнә мәхсус бәзи көмәкчи васитәләри (мирика, жест, интонасија) вардыр ки, бунлар мүүллимә өз фикирләриини јығчам вэ гыса шәкилдә шакирдләрә изаһ етмәк үчүн имкан верир. Лакин јазылы нитгдә белә имканлар олмадығындаи о, чох вахт гыса вэ јығчам дејил, даһа кеннш вэ әтрафлы олуp.

Шифаһи нитг биләваситә ешитмә һисси илә дәрк едилдијиндән, мәзмуну дәрһал дилләјичиләрә чатмалыдыр. Буна көрә дә шакирдләрә мәнасы мәлум олмајан сөзләрии нитгдә ишләдилмәсинә гәтијјәң јол верилмәмәлидир. Бундан башга сөзләрии јанлыш тәләффүзү, вурғу вэ интонасијаларда бурахылан сәһвләр дә нитгин мәзмунуну дәрк етмәји чәтниләшдирир вә шакирдләрии диггәтнин әсил мәсәләдән јајындыра билир.

Интонасијаныи әһәмијјәти. Мүүллимии ирәли сүрдүјү фикирләр јалныз дүзкүн ифадә олундуғу заман шакирдләрии шүүруна тез, һәм дә дәгиг чата биләр. Бу мәсәләдә интонасијаларыи дүзкүн ишләдилмәси дә мүһүм рол ојнајыр.

Интонасија чох мүрәккәб бир һадисәдир. Бура: сәс тонуи алчалдылыб јүксәлдилмәси, нитгин сүрәти, тәләффүзүн гүввәтләндирилиб зәифләндирилмәси, чүмлә дахилиндә фасиләшин олуб-олмамасы вэ с. дахилдир. Интонасија мүүллимә,

тэслиг чүмлэлэрини суал вэ инда чүмлэлэриндэн, табесизлик элагэснин табелилик элагэсиндэн фэрглэндирмэк үчүн имкан верир; интонасија м'наја көрө чүмлэнин мүэјјэн инсесени ајырмага да имкан верир. Интонасијанын јардымы илэ шүб-һэ, тэаччүб, шадлыг, гэмкинлик, кэдэр вэ с. кими инселэри ифада етмэк олур.

Жест — (ал-гол һэрэкэти) ишлэтмэк. Мүэллимни өз данышыг дилиндэ бир сыра жестлэрдэн, јэ'ни ал-гол һэрэкэтилдэн дүзкүн истифада етмэк бачарыгы да мүэјјэн әһәмијјәтә маликдир. Лакин нитги шакирдлэрә чатдырмаг үчүн едилән һэрэкэтилерин һамысы истанилән тәсирин кестэрә билмир. Механики жест, јэ'ни сөзлэрин м'на әһәмијјәтиндэн асылы олмајараг, онларын ардынча едилән һэрэкэтилер һеч бир шеј ифада етмэз. Белә һэрэкэтилер дилләјичилэрин диггәтини даһа да нитгин мәзмунундан узаглашдырар, ону дәрк етмәјә мане олар. Бу чүр һэрэкэтилер (жестлэри) јалпыз лазым олдугда, јэ'ни шакирдлэрә кестәрмэк үчүн әшја (вэ ја әјани пәсант) олдуғу заман ишлэтмэк лазымдыр. Белә һалларда һэрэкәт шакирдлэрин диггәтини нитгин анд олдуғу әшјаја јөнәлдәр вэ онун мәзмунуну мәнимсәмәјә хејли көмәк едәр.

Мүкалимәли (монологлу) нитг. Мүкалимәли нитгдән мүэллим ән чох күтләви јерләрдә, јығынчагларда истифада етмәлидир. Бурада чыхыш едән өз нитгинин дилләјичилэрә нечә тәсир бурахдыгыны бөјүк бир диггәтлә изләмәлидир. Мүкалимәли нитгдә әсас чәһәт, онун мәзмунча дәрһилији олмалыдыр. Мәнтиги чәһәтдән ардычыл гурулмуш мәзмун, дилләјичинин диггәтини даһа јахшы чәлб едәр. Буна көрө чыхыш едән һәмишә өз нитгини мәнтиги гурмаға чалышмалыдыр; јэ'ни о, өз чыхышыны фактарын тәсвирин илэ, лүзумсуз олан тәфәррүатларла долдурмамалы, билавәситә һаггында данышылан мәсәлә үзәриндә дајанмалы вэ она өз мүнасибәтинин билдирмәлидир.

Мүэллимни нитги о заман мәзмунча дәрһи ола биләр ки, онун бәһс олунан мәсәлә һаггында кениш мә'луматы вэ јахшы тәсәввүрү олсун. Мүэјјән әшја вэ ја һадисә һаггында конкрет тәсәввүр олмадан «үмумијјәтлә» данышмаг вэ фикир ирәли сүрмәк олмаз. Мәшһур сәһна устады Станиславски «үмумијјәтлә» сөзүнү чох гејри-мүэјјән, пис вэ дәһшәтли сөз адландыраг гејд едир ки, бу сөздә нә гэдәр сәлигәсизлик вэ гарышыгыг вардыр.¹

¹ Бах, К. С. Станиславский, «Работа актера над собой». 1954 г., стр. 65.

Мүэллимни нитгинин мәзмунча долгун олмасына бахмајараг, әкәр орада аилашылмаз сөзләр парса вэ чүмлэләр гурулушча мүрәккәбдирсә, шакирдләр ону јахшы дәрк едә билмәзләр. Мүэллим дәрсә башламаздан габаг шакирдлэрин һазырлыгыны, онларын үмуми мәдәни сәвијјәсини тәхмини дә олса, мүэјјәнләшдирмәлидир ки, онун сөзлэри шакирдлэрә чата билсин. В. И. Ленин бу хүсусда данышаркән ашагыдакылары гејд етмишдир: «... завод митингиндә вэ казак кәндиндә, тәләбә јығынчагында вэ кәндли комасында, Дума трибунасында вэ харичи бир органын сәһифәлериндә ејни шәкилдә данышмаг олмаз. Һәр бир тәблиғатчынын вэ һәр бир тәшвиғатчынын мәһарәти мәһз ондан ибарәтдир ки, мөвчуд дилләјичилэрә эи јахшы тәсир кестэрә билсин, мә'лум бир һәгигәти бу дилләјичилэрә мүмкүн гэдәр даһа инандырычы бир сурәтдә, мүмкүн гэдәр даһа асанлыгла мәнимсәнилән бир шәкилдә, мүмкүн гэдәр даһа ајдын вэ мөһкәм гавранылан бир шәкилдә чатдырсын»¹.

Бәзи мүэллимлэрин данышыгында: демәк ки, бахыб көрүрүк ки, баханда бахыб көрүрүк ки, вэ с. бу кими түфејли сөзлэрин ишләдилмәси тәдричән адәт һалына дүшүр вэ һәтта онлар дәрсә һазыр олдуғлары вахтларда белә өз нитглэриндә һәмин түфејли сөзләрдән јаха гуртара билмирләр. Белә түфејли сөзлэрин тез-тез ишләдилмәси әлбәттә, нитги зибилләјир, сөз вэ сөз бирләшмәлэринин м'на элагәси арасында бир гырыгыг, ујгунсузлуг вэ рабитәсизлик әмәлә кәтирир. Бу чүр нитгләр шакирдләрдә хошакәлмәз бир дујғу вэ тәәссүрат ја радыр.

Бу нөгсанлары арадан галдырмаг үчүн мүэллим габагчадан әтрафлы дүшүнмәли вэ хүсусән јухары синифләрдә апарачагы дәрслэрә јазылы шәкилдә һазырлашмалыдыр. Лакин мүэллим шакирдләр гаршысында чыхыш едәркән һәмишә мәтнә бағлы галыб, јаздығларыны үзүндән охумаға чалышмамалыдыр. Чүнки адәтән мәтнин охујаркән интонасија јекнәсәг олур ки, бу да өз нөвбәсиндә сөзлэри м'насына көрә бир-бириндән фэрглэндирмәји хејли чәтипләшдирир. Дикәр тәрәфдән мүэллим мәтнин үзүндән охуғда, орадакы интонасија бир чох һалларда тәсирли, емоционал вэ рәнкарәнк олмур.

Мәтнин үзүндән охумаг ејни заманда данышанын дүшүнмәсинә дә мане олур вэ дәрс шакирдлэрин марагыны, әһвалруһијјәсини изләмәјә имкан вермир. Белә һалларда чох вахт

¹ В. И. Ленин, Әсәрлэри, чилд 17, сәһ. 339. Азәрнәшр, 1951.

мүэллимлэ синиф, јә'ни шакирдләр арасындакы рабита дә позулур.

Мүэллим һәр бир сөзү шакирдләрә јахшы чатдырмаг үчүн нормал сүр'әтлэ данышмалы вә тәләсмәмәлидир; о, сөзләри вә һатта лазым кәлдикдә ајры-ајры сөзләрдәки һечалары белә хүсуси тонла, чох ајдын тәләффүз етмәлидир.

Әдәби дил, онун нормалары вә нитгин дүзкүнлүјү мәсәләси. Узун илләр боју чәтин јоллар кечәрәк, ишләниб бүллурлашмыш Азәрбајчан әдәби дили, нитг мэдәнијјәти саһәсиндә халгымызын јүксәк наилијјәтинә чеврилмишдир. Бизим нитг мэдәнијјәтимиз өз зәккилији вә ифадә формасынын рәнка-рәнклији чәһәтдән, өзүнүн дәгиг вә јыгчамлығына көрә ән зәккии вә мэдәни нитг сәвијјәсинә јүксәлә билмишдир.

Әдәби дил халгымызын ичтиман, иттиһасад, истетһсалат, елм вә техника, мэдәнијјәт вә иччәсәнәт саһәләриндә әлдә едилмиш бүтүн наилијјәтләрини мұһафизә вә тәһзим едән бир гүв-вә кими, башга сөзлә десәк, ичтиман инкишаф вә тәрәггинин гүдрәтли бир васитәси кими, һәјатымызда чох мұһүм рол ојнајыр. Әдәби дилин үмуми шәкилдә јајылмасы, онун күндәнкүнә мөһкәмләнән ән мұһүм хүсусијјәтидир. Мүасир чәмијјәтин чохтәрәфли еһтијачларына хидмәт едән әдәби дил өз мәчбурилији илә фәргләнир вә кениш тәблиғ олуур. Һазырда әдәби дилин јајылма васитәләри мұхтәлиф нөвлү вә чох гүв-вәтлидир; белә васитәләрә мисал олмаг үчүн: мәктәбләри, мәтбуаты, радио вә телевизору, кино вә театрлары кәстәрмәк кифајәтдир.

Әдәби дил бүтүн тәдрис мұәссисәләри вә нәшријјат идарәләри үчүн мәчбуридир. Лакин әдәби дилин гүдрәти ону ичбәри сурәтдә мәктәб, мәтбуат вә радио васитәси илә јајмагда дејилдир; онун әсил күчү халг тәрәфиндән, бүтүн мэдәни адамларымыз тәрәфиндән шүүрлу олараг мұһафизә едилмәсиндәдир. Әдәби дил гапуналарынын позулмасы ичтиман мәзәммәтә сәбәб олмалы, естетик һиссләри алчалдан вә үнсидәтә мане олан бир сәбәб кими, савадсызлыг вә мэдәнијјәтсизлик әламәти һесаб едилмәлидир.

Өз данышығында һәддиндән артыг мәһәлли сөз ишләдән вә чыхышында шивә хүсусијјәтләринә кениш јер верән мүәллимләрә нә чүр мұнасибәт јарандыгы һамыја мә'лумдур.

Әдәби дилдән кәнара чыхмаг, ондан узаглашмаг һәмишә савадлы вә гәһсилли адамларын, хүсусән, јазычы, мүәллим вә алимләрин бөјүк е'тиразларына сәбәб олуур. Онлар белә һал-

ларда, нитгдә ифадә олунаи ән кичик сәһвләрә көрә даһили бир итираб вә әзијјәт чәкирдләр.

Бүтүн буларла бирликдә, әдәби дил һеч дә донуб галмыш һејкәл дејилдир; о, чаплы вә инкишаф едән бир организмдир. Әдәби дил чәмијјәтин дәјишән вә мұрәккәбләшиб чәтинләшән һәјати тәләбләринә ујгун олараг, јени ифадә формасы вә васитәләри һазырлајыр, вахты өтмүш вә өзүнү доғрултмајан сөзләри кәнара атыр, әлдә олан ифадә формасы вә васитәләрини исә тәкмилләшдирир.

Көрүндүјү кими, әдәби дил үмумхалг дилинә гаршы чыхан ајрыча мұстәғил бир дил дејилдир; о, јалпыз милли дилин хүсуси нормаларла идарә олунаи мұәјјән бир тәбәғәсидир. Әдәби дил, ишләниб бүллурлашмыш күмунәви бир дилдир; о, үмумхалг дилинә ишләнән ифадә васитәләрини үмумиләшдирилмәси вә милли үнсийјәтин сипаһыдыр.

Нитг мэдәнијјәтинин ән зәрури вә ән илкин шәрти онун дүзкүнлүјүдүр дедикдә, биз нәји нәзәрдә тутуруг?

Биз бурада, һәр шејдән әввәл, нитгин һазыркы дөврүмүздә габул олуиуш әдәби дил нормаларына тамамилә ујгун кәлмәсини, данышыг вә јазыда тәләффүз, орфографија, лүғәт вә грамматика нормаларындан һәм сәрбәст, һәм дә бачарыгла истифадә едә билмәји нәзәрдә тутуруг. Лакин бүтүн булар бахмајараг, нитг мэдәнијјәти анлајышы нитгин дүзкүнлүјү анлајышындан чох-чох кенишдир; чүнки әдәби дил нормаларына ујгун кәләи, јә'ни дүзкүн һесаб олунаи һәр бир нитг, там мэдәни сајыла билмәз, буиуи үчүн башга шәртләрә дә әмәл етмәк лазымдыр.

Бөјүк рус тәнгидчиси В. Г. Белинскинин чох дәгиг ифадә етдији кими—дүзкүн данышмаг вә јахшы данышмаг сөзләри, әлбәттә, ејни шеј демәк дејилдир; бә'зән көрүрсән ки, бир семинарист чапландырылмыш вә шәхсләндирилмиш грамматика кими данышыр вә јазыр, лакин ону нә динләмәк, нә дә охумаг мүмкүн олмур.

Јахшы нитгин әламәтләри. Адәтән, инсан һәмишә она хош тә'сир бурахан фикирләри, натиғләрдән ешитдији вә ја китаблардан охудугу ән сәрраст вә мұнасиб сөзләри јадда сахламага чалышыр.

Фикри тәкчә әдәби дилин нормаларына ујгун олараг дүзкүн сөјләмәк кифајәт дејилдир; бурада ән сәрраст вә мәгсәдәујгун нитг васитәләриндән дә истифадә олуиушдыр ки, нитг мэдәнијјәтинин әсил идеалы да будур.

Лакин нитгдә белә сөzlәри тапыб ишләтмәк о гәдәр дә асан дејилдир; бурада чох кәркин иш тәләб олунур ки, буна да поетик дилдә «сөз тапмаг эзабы» дејилдир. Бөјүк сөз усталары, мәсәлән, Л. Толстој Јазыб јарадаркән өз әсәрләринин әлјазмасы мәтинин он дәфәләрлә јенидән тәкрар-тәкрар ишләјиб дәјишдирмиш, үзүнү көчүрмүш вә һәр дәфә фикирләрини даһа дәгиг вә образлы ифадә едә билмәк үчүн даһа сәрраст сөzlәр тапыб ишләтмәјә чалышмышдыр.

Јахшы нитг данышыгда ән мүнәсиб вә ән мұвафиг сөз сечмәји тәләб едир. Јахшы нитг о нитгә дејилдир ки, орада ишләдилән сөzlәр, нәзәрдә тутулан мәсәләнин ифадәси үчүн, һәм јахшы сечилсин, һәм дә мәгсәдәүјғун олсун.

Јахшы нитг мәфһумунун чох реал вә объектив бир базасы вардыр ки, о да үслубијјатдыр. Үслубијјат—дилчиликдә фикир вә һиссләримиз ифадә етмәк үчүн дилин ихтијарында олап васитәләри өјрәнән бир шө'бәдир. Бизим јазылы вә шифаһи нитгимиз һәр шејдән әввәл, ашағыдакы үч шәрти: 1) нитгин дүзкүнлүјүнү, 2) ајдынлығыны вә 3) дәгиглијини тә'мин етмәлидир.

Нитгин дүзкүнлүјү јазыда вә данышыгда грамматика гәјдаларыны көзләмәкдән ибарәтдир. Нитгин ајдынлығы фикри елә ифадә етмәји тәләб едир ки, дилләјичи вә ја охучу асанлығыла, һеч бир чәтвилик чәкмәдән ону аилаја билсин. Нәһајәт, нитгдә дәгиглик о демәкдир ки, нитг данышанын фикирләринә, јә'ни онун нә демәк истәдијинә тамамилә ујғун олсун.

Әкәр грамматика, сөzlәри вә ја чүмлә гурмағы дилин гәбул олунмуш нормаларына ујғун кәлиб-кәлмәдији чәһәтдән гијмәтләндирирсә, үслубијјат онлары (сөzlәри вә ја чүмлә гурмағы) нитгдә ајдын вә дәгиг ишләтмәк чәһәтдән гијмәтләндирир.

Әкәр грамматика мәшғәләләринин мәгсәди, дилин үмуми нормаларыны өјрәнмәк јолу илә нитги мәнимсәтмәкдирсә, үслубијјат мәшғәләләринин мәгсәди дә фикир вә һиссләримизин рәнкарәнк чәһәтләринин ифадә етмәк үчүн дилин ихтијарында олан бүтүн васитәләри өјрәнмәклә, нитгин ајдын вә дәгиглијини тә'мин етмәкдир.

Демәк, көзәл нитгә јијәләнмәк үчүн јалпыз грамматик гәјдалары көзләмәк кифајәт дејилдир, нитги үслуби чәһәтдән дә дүзкүн гурмаг лазымдыр; јә'ни елә сөzlәр сечмәли вә елә чүмләләр гурмалыдыр ки, орада фикир ајдын вә дәгиг ифадә едилә билсин.

Бизим дилимиз өз сөз зәнкшлији вә чүмләләринин сәлис

гурулушу илә инсан һиссләриг вә гәлб чырпынтыларынын он рәнкарәнк чәһәтләринин ифадә етмәјә имкан верән бир дилдир.

Буна көрә дә мұәллим дилимизин зәнкши сөз еһтијатына малик олмалы вә сөzlәрдән истифадә етмәји бачармалыдыр. Чүнки бүтүн бөјүк јазычылар, сөз усталары өз фикирләрини, һисс вә дујғуларыны ифадә етмәк үчүн зәнкши сөз еһтијатындан истифадә етмишләр. Онлар дилин тәмизлији, дәгиглији вә көзәллији уғрунда јорулмадан мұбаризә апармышлар.

Башгаларына өз фикир вә һиссләрини бүтүнлүклә вермәјә имкан тапмаг үчүн һәр шејдән әввәл, зәнкши сөз еһтијатына малик олмаг, икинчи исә, мұәјјән сөzlәри сечиб һәлл етмәји бачармаг лазымдыр. Данышан өз нитгиндә һәр бир сөзү ишләдиркән, о сөзүн ифадә едиләчәк фикри мә'нача нә дәрәчәдә дәгиг верә биләчәјини габагчадан ајдын етмәлидир.

Демәк, сөз сечмәк һәлә ишин бир тәрәфидир; сөzlәр әсасында чүмлә гурмағы да бачармаг лазымдыр. Дикәр тәрәфдән фикрин ајдынлығы вә дәгиглији јалпыз мүнәсиб сөzlәр тапмагла битмир, ејни заманда һәмин сөzlәри чүмләдә јерлијериндә ишләтмәји бачармаг да шәртдир ки, охучу вә ја дилләјичи чүмләдә ифадә едилән фикри ајдын баша дүшсүн.

Беләликлә, мә'налы данышмаг истәјән адам, өз нитгинә башламаздан әввәл вә данышыг заманы дүшүнүб, лүзумсуз чүмлә вә сөzlәрә, тәкрарлара јол вермәмәлидир.

Инсанын фикри чох зәнкши, һиссләри исә мұхтәлиф вә рәнкарәнкдир. Белә мұрәккәб фикир вә һиссләри ифадә етмәк үчүн јыгчам, сәлис, образлы бир дилә малик олмаг лазымдыр. Инсан өз фикир вә һиссләрини башгаларына верә билмәк үчүн зәнкши сөз еһтијатына малик олмалы, данышыб јазаркәп лазыми сөzlәри сечмә'и бачармалыдыр. Нитгдә ишләдиләчәк һәр бир сөзүн әһәмијјәтини, ифадә олуначаг фикир үчүн онун нә дәрәчәдә дәгиг олмасыны ајдын тәсәввүр етмәк лазымдыр. Чүнки фикрин дүзкүн вә там ифадә едилмәсиндә сөzlәрин дәгиглији чох мұһүмдүр.

Биз фикримизин дүзкүн, а'дын вә мәгсәдәмұвафиг сурәтдә ифадә етмәјә чалышдыгымыз кими, ону чазибәли, тә'сирли вә бә'зән емоционал бир һала салмаг да истәјирик; һәмин мәгсәдлә, нитгимиз бәдин образларла бәзәмәјә сә'ј едирик; бу сәһәдә әлимиздә олап әсас васитәләрдән бирин дә шүбһәсиз сөздүр. Инсан һәр бир тәсәввүрә гаршы мұәјјән сөzlәрә маликдир; мәсәлән, китаб, дәфтәр, гәләм вә с. бу кими сөzlәрин чәмијјәт ичәриндә шәртләндирилмиш вә мұәјјән мә'насы

вардыр. Лакин һәҗатда эшја вә тәсәввүрләр о гәдәр чохдур ки, бунлары тамамилә мүстәгил вә аҗры-аҗры сөzlәрлә ифада етмәк чәтшдир, бә'зән дә мүмкүн деҗилдир. Буна көрә биз бир сөздән мүхтәлиф шәкилдә истифада етмәјә вә она мүхтәлиф мә'налар вермәјә мәчбуруг. Мәсәлән, «дил» сөзүнү алаг. Бу сөз (ја'ни дил) әсасән инсан вә һејванларын ағызларында олан бир үзвү (әт парчасыны) билдирир. Амма «дилимиз зәнкинләшп» чүмләсиндә дил сөзүнү мә'насы тамамилә башгадыр.

Јахшы нитг садә, дәгиг вә јығчам олмалыдыр. Нитгин ајдынлығы һәмшә нитгин садәлијини, орада истифада олуна сөzlәрин һамы үчүн ајдын олмасыны тәләб едир. Буна көрә дә нитгдә: декада әвәзинә онкүплүк, доктор әвәзинә һәким, әксәријјәт әвәзинә чохлуг, әгәлијјәт әвәзинә азлыг, мәхфи әвәзинә кизли вә с. кимн сөzlәри ишләтмәк мәсләһәтдир.

Лакин бурада садәлик сөзү бајагылашдырмагла гарышдырылмамалыдыр: садәлик аҗры-аҗры үслубларда мүхтәлиф чүр тәтбиг олунмалыдыр. Јә'ни нитгимиздә елә хүсуси сөз вә терминләр вардыр ки, онлары ади данышыгда, ичтимаи-сијаси, бәдин вә с. үслубларда ишләтмәк мүмкүн деҗилдир; елә сөз вә терминләр дә вардыр ки, биринчинин әксинә олараг, мүтәхәсссләр гаршысында елми вә ја техники мөвзуларда чыхыш едиркән онлардан (ја'ни һәмшә сөз вә терминләрдән) истифада етмәк зәрури вә ганунидир. Мәсәлән, тибб елминә даир ашагыдакы терминләри алаг: нефрит (бөјрәкләрин илтиһабы), иммунитет (организмин јолухан хәстәликләрә тутулмамаг габилијјәти), екзема (дәри хәстәлији) вә с. Белә сөzlәр шүһәсәндир ки, елми-тибби үслубун тәбини вә аҗрылмаз әләмәтләридир вә онлары һеч бир вахт «дили зибилләјән» вә ја «агырлашдыран» үнсүр адландырмаг олмаз.

Нитг о заман садә вә тәмин һесаб едилә биләр ки, орада ишләдилән бүтүн сөzlәр дилләјәнләрин (ја'ни синфин) үмуми сәвијјәсинә вә хүсусијјәтинә ујғун кәлсин вә һамы үчүн ајдын вә алашыгы олсун.

Нитгин ајдынлығы, садәлик вә тәминлији угрунда һәмшә бөјүк мүбариз олан В. И. Ленин бу хүсусда данышаркән гејд етмишдир ки: «...күтләнин баша дүшдүјү садә вә ајдын диллә данышмагы бачармалы, гәлиз истилаһлары, әчнәби сөzlәри... кәнара атмалыдыр»¹.

Нитгин садәлик вә тәминлији, онун ајдынлығы, һәр шејдән

¹ В. И. Ленин, Әсәрләри, чилд 11, сәһ. 293.

әввәл, орада истифада едилән дил васитәләринин чох дәгиг вә мәгсәдәујғун сечилмәси илә изаһ олунмалыдыр.

Нитгин јухарыдакы хүсусијјәтләри илә бирликдә, онун ифадали олмасы да тәләб едилир. Мүәллимнн нитги парлаг, кәскиң вә орижинал олдугда шакирдләрдә һисс, һәјәчан вә мараг ојатмага, онларын диггәтини чәлб едиб, ирәли сүрүлән фикирләрин мәзмунуну даһа јахшы дәрк етмәјә хејли көмәк едәр. Нитгин јекнәсәглији, онун ејин тонла сөјләнилмәси вә јохсуллугу, ејин сөzlәрин вә нитг васитәләринин тез-тез тәк-рары, онун тә'сир гүввәсини азалдыр, орада ирәли сүрүлән фикирләрә гаршы шакирдләрдә бир нөв е'тинасизлыг әмәлә кәтирир.

Нитгин дәгиглији дедикдә, орада дилиминин зәнкинлијиндән истифада етмәк вә нитгдә ифада олуна фикирләрин мәзмунуну верә билмәк үчүн даһа јарарлы вә мүнасиб сөzlәр сечмәк тәләб олунурса, нитгин парлаглығы вә чанлылығы дедикдә, орада дилин ифада васитәләринин билмәк вә онлардан бачарыгла истифада етмәк тәләб олунур.

Беләликлә, нитг мәдәнијјәти терминн, сөзүн кенш мә'насында тәкчә натиглик истә'дады вә нитги дүзкүн, јахшы гура билмәк бачарыгы демәк деҗилдир; о, ејин заманда ифадали, парлаг, орижинал, һәм дә мараглы нитг гурмагы бачармаг демәкдир.

Синиф гаршысында мүәллимнн нитгинә, дәрсин мәзмунуну изаһ едиркән онун истифада едәчәји данышыг тәрзинә верилән тәләбләр тәхминән бунлардан ибарәт олмалыдыр.

Һәр бир мүәллим дүзкүн, ајдын, дәгиг вә үслубча аһәндәр данышмага диггәт етмәли, өз нитг мәдәнијјәтини мүнтәзәм олараг инкишаф етдирмәјә чалышмалыдыр.

Шәмсеттап МИКАЈЫЛОВ,
педагогик елмләр наминәди.

ЭДӘБИЈАТ НЭЗӘРИЈӘСИ МАТЕРИАЛЛАРЫ ТӘДРИСНИНН АРДЫЧЫЛЛЫҒЫНА ДАИР

Мәктәбдә шакирдләрә верилән билијин һәчми вә ардычлыгы һаггында мүүәллимин ишини истигамәтләндирән тәдريس програмыдыр. һәр һансы фәннә анд педагогик, психологик вә мәктәпн чәһәтдән дүзкүн тәртиб олунмуш програм олмадан тәлим ишини жүксәк сәвијјәдә гурулмасындан данышмаг олмаз.

Эдәбијат програмыны јахшылашдырмаг мәгсәди илә сон заманлар мәтбуатда кенш мұзакирә ачылмыш, методист-алимләримиз бу һагда өз фајдалы фикирләрини ирәли сүрмүш вә әдәбијат програмынын тәртиби принципләрини көстәрмишләр.

Сәккизиллик мәктәб үчүн Азәрбајчан дили вә әдәбијат програмы «Мәктәбин һәјәтлә әлагәсини мөһкәмләтмәк вә ССРИ-дә халг маарифи системини даһа да инкишаф етдирмәк һаггында Ганун»дан сонра үч дәфә (1960, 1962, 1963-чү илләрдә) нәшр олунмушдур. Лакин програмын мәзмунунда нәзәрә чарпан вә мәтбуатда дәфәләрлә гејд олунап нөгсәпләр һәлә дә тамамилә арадан галдырылмамышдыр. Јадда сахламаг лазымдыр ки, һәр дәфә програмын нөгсәнларындан данышдыгда, ону јенидән нәшр етмәклә програмын гаршысында дуран тәләбләрә онун чаваб верәчәјини күман етмәк олмаз. Бугун үчүн програмын мәзмуну үзәриндә чидди дүшүнмәк тәләб олунур.

Һаггында данышдығымыз програмын нөгсәнлары вә онун арадан галдырылмасы һаггында мүүәјјән фикирләр мәтбуатда дәфәләрлә көстәрилдијиндән онлары бир даһа тәкрар етмәјә еһтијач јохдур. Лакин әдәбијат тәдريس ишиндә мүүәллимләрә аз да олса көмәк көстәрмәк мәгсәди илә програмын сон нәшриндә¹ әдәбијат нәзәријәси мәсәләләринин һансы ардычыл-

лыгла верилмәсиндән данышыб, бәзи методик мұлаһизәмини билдирмәк истәјирик.

Мәктәбдә әдәбијат тәдريسини мәгсәдиндән данышыларкән програмын изаһат вәрәгәсиндә дејилир: «Әдәбијат дәрсләрини мәгсәди һәм дә бәди әдәбијатын ән јахшы нүмунәләри илә шакирдләри тапыш етмәк, әсәрләрин идеја мәзмуну онлара өјрәтмәк, әдәбијат нәзәријәсиндән мәлумат вермәкдир. Әдәбијат дәрсләри шакирдләрдә ифадәли гираәт вәрдиши јарадыр, онларын иитгини вә бәди зөвгүнү инкишаф етдирир» (сәһ. 27—28).

Көрүндүјү кими, мәктәбләрдә әдәбијат тәдريسини мәгсәди бурада мүүәјјән дәрәчәдә ајдынлашдырылыр, әдәбијат нәзәријәсиндән мәлумат верилмәси дејилир. Лакин әдәбијатын шакирдләр тәрәфиндән мәнимсәнилмәси үчүн бунун әсәс олмасы өз әксини тапмыр. Програмдан кәтирилән парчадан ајдын олур ки, башга мөвзулар кими шакирдләрә әдәбијат нәзәријәсиндән дә садәчә олараг мәлумат вериләчәк. Бу белә олмамалыдыр. Әдәбијат нәзәријәсиндән верилән билкәләрини даһа фәал олмасы, әдәбијатдан башга мөвзуларыш өјрәдилмәси үчүн онун зәрурилији програмда бир даһа гејд олунмалыдыр.

Доғрудур, бөјүмәкдә олан нәслин һәртәрәfli инкишаф етдирилмәсиндә — кәнчләрә коммунист әхлагы кејфијәтләрини ашыланмасында, онларын өз фикирләрини шифаһи вә јазылы шакилдә, јығчам вә образлы ифадә етмәләриндә, бәди тәфәккүрләрини инкишаф етдирилмәсиндә әдәбијат бөјүк гүввәдир. Буна көрә дә М. Горки әдәбијаты «инсаншүнаслыг» адландырмамышдыр. Лакин инсан характерини формалашмасында бөјүк рол ојнајан әдәби әсәрин бәди дәјәрини ачмаг үчүн илә әдәбијат нәзәријәсини өјрәдилмәси олдугча мүнүм шәртдир. Бу сәһә илә програмда өз әксини тапмамышдыр.

Мәктәбләрдә апарылан мұшаһидәләр көстәрир ки, әдәбијат нәзәријәси элементләрини кәчә өјрәдилмәси ишиндә әдәбијат мүүәллимләри бөјүк чәтинлик гаршысында галыр, әдәбијат нәзәријәсиндән һансы анлајышы һансы мөвзудан сонра вә һансы мәтилә әлагәдар өјрәдәчәјини билмирләр. Бу һагда онларла сөһбәт етдикдә елә ону дејирләр ки, әдәбијат нәзәријәси элементләри әдәби әсәрләрлә әлагәдар өјрәдилир. Әлбәттә, бу доғрудур, белә дә олмалыдыр. Анчаг бунула иш битмир. Белә ки, өјрәдилән һәр бир әдәби-бәди мәтилә әлагәдар әдәбијат нәзәријәсиндән мұхталиф мәсәләләр һаггында

¹ Сәккизиллик мәктәб програмлары, Азәрбајчан дили вә әдәбијат, 1963.

да мэлумат верилэ билэр, лакни бунларын һамысыны гавра-мага шакирдлэрин әдәби билик сәвијјәлэри имкан вермәз. Мәсәлән, V синуифдә А. Шангин «Мәктуб Јетишмәди» һекајәсиндән «Аһ!.. бир ај сонра о јерләр нә гәдәр көзәл олачаг! Дүзләр, даглар, јамачлар зүмрүд халыларла дөшәнәчәк, чичәкләр ачачаг, агачлар Јарпагланачаг, баһар елчиләри олан гарангуш, сыгырчын вә лејләк сүрү-сүрү дөнүб јуваларыны тикәчәк, сәһәр вә ахшам дадлы-дадлы нәгмәләрлә үрәкләри охшајачаг» парчасыны нәзәрдән кечирәк.

Ајдындыр ки, бу кичик парчада епитет, тәшбиһ, истинара кими бәдин тәсвир васитәләриндән истифада едилмишдир. Ејни заманда һәмни әсәрлә әлагәдар нәср, синк жанр, әдәби гәһрәман, тәсвир, тәһкијә вә с. һаггында мэлумат вермәк олар. Бәс бу аңлајышларын һамысы һаггында верилән билији V синуиф шакирди мәнмәсәјә биләрми? Әлбәттә јох! Онда бу аңлајышлары мӯәллим шакирдләрә һансы ардычыллыгла өјрәтмәлидир? Бизим фикримизчә, мӯәллимә бу ишдә дә програм көмәк етмәли вә она мӯәјјән истигамәт вермәлидир. Лакни тәссүфлә демәк лазымдыр ки, һаггында данышдығымыз програм бу тәләбә чаваб вермир. Програмда ајры-ајры синуифләрдә әдәбијјат нәзәријјәсиндән өјрәдиләчәк аңлајышларын ады гејри-ардычыл, мәнтигсиз шәкилдә садаланыр. Матерналин характери илә шакирдләрин билик сәвијјәсин арасындакы нисбәт нәзәрә алынмыр, онун һансы бәдин әсәрлә әлагәләндирилмәсини көстәрмәк унудулур. Һәтта бәзән бу вә ја дикәр синуифдә әдәби нөвә аңд нүмунә верилмәдији һалда, һәмни әдәби нөвүн хүсусијјәтләринин нәзәри чәһәтдән изаһ олунмасы тәләби гојулур. Онун һансы әдәби-бәдин нүмунә илә әлагәдар, һансы зәмин әсасында өјрәдилмәси нәзәрдән гачырылыр. Бәзән изаһат вәрәгәсиндә ирәли сүрүлән тезисә програмда әмәл олунмур. Мәсәлән, програмын изаһат вәрәгәсиндә јазылыр: «Әсәри тәһлил едәркән шакирдләрә онун гурулуш хүсусијјәтләрини өјрәтмәк, сүжет хәтти һаггында мэлумат вермәк, әсас мәсәләләри ајдынлашдырмаг, әсәрин һиссәләрини мӯәјјәнләшдирмәк вә бу һиссәләр арасындакы рабитәни ајдынлашдырмаг вәчибдир. Бу иш V синуифдән VIII синуифә доғру тәдричән мӯрәккәбләшмәли, дәрриләшдирилмәлидир» (сәһ. 30).

Лакни нәзәри материалларын синуифләр үзрә бөлүшдүрүлмәсиндә јухарыда данышылан тәдричилик көзләнилмир. Бу олдугча чидди мәсәләдир. Белә һалда мәктәб тәчрүбәси нәзәрә алынмалы, бу вә ја дикәр синуифдә өјрәдилмәси лазым би-

линән аңлајышын һәмни синуиф шакирдләринин билик сәвијјәсинә ујғун олуб-олмамасы. Һансы мәтилә әлагәдар өјрәдилдикдә шакирдләр тәрәфиндән даһа јахшы мәнмәсәнилдији експеримент јолу илә сынагдан кечирилмәли вә онун нәтичәси програм тәртиби заманы нәзәрә алынмалыдыр.

Тәссүфлә демәк лазымдыр ки, сәккизиллик мәктәб үчүн мөвчуд әдәбијјат програмы белә вәчиб мәсәләләри нәзәрә алмыр, орада өјрәдиләчәк аңлајышлар гејри-мәнтиги јерләшдирилир ки, бу да һәмни синуифләрдә дәрәс лејән мӯәллимләрин ишинә һәмни көмәк етмир, әксинә онлары чашдырыр. Мәсәлән, V синуифдә әдәбијјат нәзәријјәси мәсәләләрини өјрәдилмәсиндән данышыларкән дејилир: «...бу синуифдә кечилән әсәрә ујғун олараг, бәзи әдәби нөвләр (нағыл, дастан, аталар сөзү, тапмача, лирик әсәр, һекајә, драматик әсәр) һаггында мэлумат верилир» (сәһ. 30).

Бу садаламадакы мәнтигсизлик, припсиензлик дәрһал нәзәрә чарпыр. Әкәр садәдән мӯрәккәбә припсиенз әсас көтүрүлсәјди (белә дә олмалыдыр), онда јахшы олмаздымы, әввәлчә шакирдләр үчүн өјрәнилмәси даһа асан олан тапмача, аталар сөзү кими садә нөвләр өјрәдилдикдән сонра нағыл, дастан кими приһәчмли вә мӯрәккәб гурулушлу әдәби нөвләрини хүсусијјәтләри һаггында нәзәри мэлумат верилсин. Програм нәзәрә алмалыдыр ки, әввәлчә верилән билик сонракы үчүн зәмин јаратмалыдыр. өјрәдиләчәк нәзәри билик дәрәликдә верилән һеч олмазса бир әдәби нүмунә үзрә әсасландырылмалыдыр. V синуифдә дастан һаггында нәзәри мэлуматын верилмәси нәзәрдә тутулур вә буна әсасән дә V синуифин әдәбијјат дәрәлијиндә дастан һаггында бир сәһифәлик нәзәри мэлумат верилир. Лакни дастан әдәби нөвүнә нүмунә әвәзинә «Короғлу»дан бир гошма верилир. Мәкәр, ајрылыгда көтүрүлмүш бир гошма үзәриндә дастан әдәби нөвүнүн хүсусијјәтләри һаггында шакирдләрдә тәсәввүр јаратмаг олармы? Әлбәттә јох! Онун приһәчмли, әдәби нөв олмасы, мүхтәлиф һадисәләрини бир сүжет хәтти әтрафында бирләшмәси, орада нәсрлә нәзмин вәһдәт тәшкил етмәси, дастанын мусиги сәнәти илә мөһкәм бағлы олмасы шакирдләрә һансы нүмунә әсасында өјрәдилсин. Јахуд, һәмни синуифдә Һ. Мөһддин «Абшерон» романындан бир парча (Имтаһан) верилир вә бунула әлагәдар олараг «романын һекајәдән фәрги һаггында мэлумат»ын верилмәси төвәсијә олунур. (сәһ. 47). Педагожи-психоложи чәһәтдән бу на дәрәчәдә мәгсәдәујғундур? Әсәрдән верилмиш кичик бир парча әсасында роман әдәби нөвүнүн хү-

сусијјатларини, ону башга эдәби нөвләрдән фәргләндирән чәһәтләри илән елиб, шакирдләрә мәнимсәтмәк мүмкүндүрмү?

VII сииифдә әдәбијјат нәзәријјәси материалларының өјрәдилмәсиндән данышыларкән көстәрилир: «VII сииифдә әдәбијјат нәзәријјәсиндән V—VI сииифләрдә верилмиш мә'лумат кеңишләндирилир вә системә салыныр. Бурада шакирдләр һәмчинин повест, поэма һаггында мә'лумат алыр, әдәбијјат илә һәјатын әлағәсинә анд, јаш вә билик сәвијјәләринә мүвафиг, нәзәри материалла таныш олулар». (сәһ. 31).

Программа «шакирдләрин јаш вә билик сәвијјәләринә мүвафиг» ифадәсинә тез-тез раст кәлмәк олур. Сорунулуру, бәс, нә үчүн елә нәзәри материалларын өјрәдилмәсиндә һәмин сөзә әмәл олунир. Бу инкарәдилмәз бир һәгигәтдир ки, роман повестә инсәбәтән хејли мүрәккәб әдәби нөвдүр. Белә олдугда бәс, нәјә әсәсэн әввәлчә (V сииифдә) роман, сонра (VII сииифдә) повест һаггында мә'луматын өјрәдилмәси көстәрилир? Нәзәрә алмаг лазымдыр ки, һансы мә'лумат нәјә әсәсланмалыдыр. Мәсәлән, епик әсәрләрин нөвләриндән әввәлчә һекајә, повест, сонра роман һаггында мә'лумат верилсә шакирдләр даһа јахшы мәнимсәјәрләр.

VIII сииифдә гәзәл-ше'р формасы һаггында аилајышы верилмәси нәзәрә тутулараг программа «Гәзәл жанры һаггында мә'лумат... Фүзули гәзәлләриндә ешг вә мәнәббәт» кими нәзәри аилајышы өјрәдилмәси төвсәјә олунир. Фактик бәдини материала кәлдикдә исе Фүзулинин «Лејли вә Мәчнун» поемасындан «Апасының Лејлијә нәсиһәти» һиссәсинин вә «Падшаһи-мүлк...» гит'әсинин тәдрис олунир.

Бүтүн методик әдәбијјатда көстәрилир ки, орта мәктәбдә әдәбијјат нәзәријјәсиндән өјрәдиләчәк һәр бир аилајыш фактик олараг бәдини әдәбијјат нүмунәләринә әсәсланмалыдыр. Белә олдугда бәс, гәзәл-ше'р шәклинин спесифик чәһәтләри, форма хүсусијјәтләри, Фүзули гәзәлләриндә ешг вә мәнәббәт мотивләринин үстүн олмасы конкрет олараг һансы әдәби нүмунә үзәриндә өјрәдилсини.

Бундан башга программа ваһид бир үслуб да јохдур. Мүхтәлиф сииифләрдә бәзи мөвзуларын өјрәдилмәси илә әлағәдар әдәбијјат нәзәријјәсиндән мүвафиг мә'луматын верилмәси көстәрилир. Лакин бу јахшы чәһәт программа гејри-ардычыл, даһа догрусун, тәсәдүфи, чох заман да олдугча мүчәррәд характер дашыјыр. Мәсәлән, V сииифдә С. Ә. Ширванинин «Газ вә дурия», «Мүәллимә һөрмәт» ше'рләри илә әлағәдар «мүәллифин дили вә ифадә васитәләри» һаггында мә'лумат вер-

мәк тәләб олунир. Бу аилајышы V сиииф шакирдинә нә шәкилдә, конкрет олараг бәдини тәсвир васитәләринин һансы һаггында мә'лумат верилмәлидир.

Јахшы олар ки, әдәбијјат нәзәријјәси элементләри «әдәбијјат нәзәријјәсиндән мә'лумат» һиссәсиндә сииифләр үзрә бөлүшдүрүлдүкдән сонра мүәллимин ишини даһа да асанлашдырмаг үчүн программа һәр бир әдәби-бәдини мәтнә әлағәдар әдәбијјат нәзәријјәсиндән һансы аилајышы мөһкәмләндирилмәси вә һансының һаггында илк мә'луматын верилмәси көстәрилсини. Белә олдугда шакирдләрә әдәбијјат нәзәријјәсиндән верилән биликләр һавадан асылы галмаз, бир-бири илә үзүн сурәтдә бағланар, һәм дә бу биликләр бәдини әсәрин јахшы өјрәдилмәси ишинә хидмәт едәр.

Көрүндүјү кими, әдәбијјат нәзәријјәси элементләринин өјрәдилмәси үчүн чох әһәмијјәтли олан бу чәһәт өз әксини һазырқы программа тапмамышдыр. Көрүнүр, бу мүһүм мәсәлә һәмин сииифләрдә әдәбијјат дәрси дејән мүәллимләрин өһдәсинә бурахылмышдыр. Лакин мәктәбләрдә узун илләрдән бәри апардығымыз мүшәһидәләр көстәрир ки, мүәллимләримиз дә чох заман бу мәсәләнин үзәриндә дүшүнмүр вә ону бәдини әсәрин даһа јахшы өјрәдилмәси ишинә хидмәт етмәјә истигамәтләндирмирләр. Лакин бу белә олмамалыдыр. Јахшы әдәбијјат мүәллими әдәби әсәрин тәһлили үчүн ачар ролуну ојнајан әдәбијјат нәзәријјәсинин өјрәдилмәси ишинә белә формал мүнасибәт көстәрә билмәз. Бу ишдә мүәллим, демәк олар ки, програмы тамамламалы, орада үмуми шәкилдә көстәрилән мәсәләләри тәлим заманы хырдаламалы, әсәс моментләри бәдини материаллар әсәсында өјрәтмәли, бир аилајышы башга бириси илә мүгајисә етмәлидир. Әдәбијјат нәзәријјәси мәсәләләринин ајры-ајры бәдини мәтнәләрә әлағәләндирилмәсиндә шакирдләрин билик сәвијјәси илә јанашы, һәмин аилајыш үчүн даһа сәчијјәви олан, онун мөһкәмләндирилмәсинә даһа чох көмәк едә биләчәк әсәрләрин тәдриси илә бағламалыдыр.

V—VIII сииифләрдә әдәбијјат нәзәријјәсинин өјрәдилмәси ишиндә шакирдләрин Азәрбајҗан дилинин грамматикасындан алдылары биликләрдән дә кеңиш истифадә едилмәлидир.

Программа олан бу нөгәсанлары әдәбијјат тәдрисиндә мүәллимин тәкрат етмәмәси үчүн әдәбијјат нәзәријјәсиндән V—VIII сииифләрдә өјрәдилмәси лазым көрүлән аилајышларын ашағыдакы ардычыллыгга тәдрис едилмәсини мәсләһәт көрүрүк.

V-VIII сınıфларда верилочен м'лумат	V сınıф	VI сınıф	VII сınıф	VIII сınıф
1	2	3	4	5
Бедни одобинјат лояты дорк етмолни осас адситолориндон бирн кимн.	Бедни осорин г'рн-бедни осордон фор-гн.	Одобн осорин монусу по идејасы.	Бедни осор чомиј-јотдо баш верон тн-нић адиселорини ин'индасы итмн.	Ичмоселэтин башга новлери арасында одобинјатын јерн. Одобинјат соз сопо-тидир.
Шифаин во јазылы одобинјат. Шифаин халг одэ-бинјаты во онун осас хусусинјотлорн.	Шифаин халг одэ-бинјаты хагында гы-са, үмумн м'лумат. Аталар созу, талма-ча, хагыл.	Хагыл хагында пе-рлон м'луматын доринлошдирилмеси Дастан хагында илк м'лумат во ону па-гылдан ф'ерглэнди-рон осас ч'отлор.	Кечилонлорин т'к-рары.	Дастанын осас нов-лорн: г'ебрманлыг дастанлары хагыл-да м'лумат.
Носр во нозм.	Шакирдлорин нозм хагындакы ибтидан мектеблордо алдыг-лары практик мо лу-матын јада салыч-масы. Нозмин н'срдэн ф'ер-гн, нозмин осас ху-сусинјотлорн: гафи-јо, олчу, бөлкү, афонк хагында илк м'лумат.	Азэрбајчан ше'рин-до осас нозм олчуло-ри: неча нозин, неча нозининн осас хусу-синјотлорн, неча ноз-индо болкү приши-ли. Р'одиф. Оруз нозин хагында практик м'лумат.	Неча нозин хагында верилон м'луматын доринлошдирилмеси. С'ербост нозн ха-гында анлајын. Оруз нозиндо ја-зылмыш ше'рлорло элагадар олараг оруз нозин хагында ве-рилон практик билл-меси во нозорн анла-јын.	Неча нозиндо ја-зылмыш м'хтэлнф ше'р шокиллорн: гошма, к'ерајлы, ба-јаты, м'хэммес во с Оруз нозин хагыл-да нозорн м'лумат. Оруз нозининн осас б'едрлорн, оруз ноз-индо болкү приш-син. Класик одобинјат-да ишлонэн ше'р шокиллорн.

I	2	3	4	5
Одобн жанр во нов-лор.	Тэмсил, некајо (елик жанр). Драматик ли-влог.	Дастан, драматик жанр, комедия ха-гында анлајын.	Елик жанр хагыл-да верилон м'лума-тын токрары. Повест, роман. Драматик жанр ха-гында м'луматын доринлошдирилмеси. Драм во фачно ха-гында үмумн м'лу-мат.	Лирик осерлор: дорд-лук, бешлик, гэээл, госндо во с.
Одобн осердо г'ебр-ман во адисо.	Одобн г'ебрман баг-гында үмумн анла-јын.	Одобн г'ебрманын осас новлорн: мус'бет г'ебрман, м'кфр г'ебрман, г'ебрма-нын эниф во м'луд ч'отлорн.	Г'ебрман во башга персонажларын ха-рактеристикасы.	Лирик г'ебрман.
Одобн осорин гуру-лушу.	Одобн осорин илань (мөвзу үзрө). Осорин ајры-ајры высолорн во онларын арасын-да элагэ.	Осердо адиселорин инкшафы: экспози-ция, завязка, дү-жум, аүүмүн ачыл-масы (развязка) фи-нал.	Осердо олаво х'отлор. Осердо с'дэн персонажларын группашдырылмасы. Сүжетин инкшгфында онларын ро-лу.	Иштирак с'дэн персонажларын группашдырылмасы.
Бедни осорин т'р-итб инсселорн.	Т'ркијо, т'свир, ди-алог.	Т'свирин новлорн: т'бнот во ошја т'с-вирлорн.	Бедни портрет, ха-рактеристикасы.	Кечилонлорин т'к-рары во м'хкмлон-дирилмеси.
Бедни т'свир во ифадо васитолорн. Бедни осорин дили. Кечилон матерналлы т'грары во системо салымасы,	Ш'хелэндирмо, инт-лопдирмо, спитет. V сınıфдо кечилон-лорин токрары.	Төшбн во онун пов-лорн, мубалиго. V-VI сınıфлордо кечилонлорин токр-ары.	Кынајо, т'крнр. V, VI, VII сınıфлор-до кечилонлорин т'к-рары.	Истнаро, б'эдн т'о-зад, б'эдн итда, б'э-дин суал. V-VIII сınıфлордо кечилонлорин т'к-рары.

Мәктәб тәчрүбәси көстәрир ки, әдәбијјат нәзәријјәси мәсә-
ләри һәмни синифләрдә белә ардычыл шәкилдә өјрәдилдик-
дә шакирдләрни әдәбијјат нәзәријјәсиндән алдыглары билик
таһа мөһкәм олур. Чәдвәлдән көрүнлүјү кими бир мәсәлә баш-
га бир мәсәләни ачылмасы үчүн зәмин јарадыр, дикәри исә
на әсаеланыр. Мәсәлә, дејәк ки, мәгсәд шакирдләри бәдн
тәсвир вә ифадә васитәләри (бәдн әсәрини дили) илә таныш
етмәкдир. Бурада ишә сөзүн мәчәзи вә һәгиги мәһәсиңдән,
шәхсләндирмә вә иитгләндирмәдән башламаг лазымдыр. Бу-
лар һаггында анлајыш јаратдыгдан сонра исә тәсвир васитә-
ләрини садә нөвләри һаггында нәзәри мә'лумат вермәк олар.

Тәсвир васитәләрини нәзәри чәһәтдән изаһына, онларын
хүсусијјәтләрини ачылмасына епитетдән (бәдн тә'јин) баш-
ламаг даһа фәјдалыдыр. Чүнки епитет тәсвир васитәләрини
башга нөвләринә нисбәтән садәдир. Дикәр тәрәфдән, бу мәсә-
ләни изаһ олунмасында шакирдләрни Азәрбајчан ди-
лини грамматикасыдан тә'јин һаггында алдыглары мә'лу-
мат көмәк едә биләр. Тәшбиһ дә (бәнзәтмә) истиарәјә нисбә-
тән садәдир. Доғрудур, мәзмун е'тибары илә истиарә дә тәш-
биһдир. Лакин гурулушуна көрә истиарә әсил тәшбиһдән да-
һа мүрәккәбдир. Белә ки, тәшбиһдә бир әшја, һадисә мүәјјән
бир аламәтинә көрә башга бир әшјаја, һадисәјә охшадылыр.
Онларын арасында мүәјјән бир охшарлыг тапылыр. Мәсәлә,

Јердән ајагыны гуш кими үзүб,
Јај кими дартылыб, ох кими сүзүб,
Јенә өз сүрүнү низамла дүзүб
Баш алыб кедирсән һајана чејран!

парчасында чејран дүз вә сүр'әтлә гачмаг хүсусијјәтиниә көрә
гуша, јаја, оха бәнзәдилир. Бурада һәм бәнзәјән (чејран),
һәм дә бәнзәдилән (гуш, јај, ох) конкрет шәкилдә көстәрилир
вә буларын арасында мүәјјән охшарлыг јарадылыр.

Әсил һәгигәтдә тәшбиһин тәкмил формасы олан истиарәдә
бәнзәјән вә бәнзәдилән ачыг шәкилдә өзүнү көстәрмәдији
үчүн о, нисбәтән конкретликдән узагдыр. Чүнки бурада тәрәф-
ләри бири иштирак етмир, онун анчаг бир хүсусијјәти икинчи
тәрәфини үзәринә көчүрүлүр. Буну даһа јахшы баша дүшмәк
үчүн ашагыдакы парчалы нәзәрдән кечирәк:

Бу дағлар улу дағлар,
Чешмәли, сулу дағлар,
Бурда бир гәриб өлмүш,
Көј кишинәр, булуд ағлар.

Бурада сон мисра (көј кишинәр, булуд ағлар) ән гүввәтли ис-
тиарәдир. һәмни мисрада көјүн кишинәмәси, булудун ағлама-
сы дејилир. Лакин әсил һәгигәтдә нә көј кишинәмәз, нә дә бу-
луд ағламаз. Кишинәмәк ата, ағламаг исә инсана анд олан
хүсусијјәтдир. Ифадәни гүввәтләндирилмәси үчүн атын киш-
инәмәси илә көјүн курулдамасы вә инсанын ағламасы илә бу-
луддан јагышы јағмасы арасында охшарлыг олдуғуна көрә,
атын кишинәмәси хүсусијјәти көјүн, инсанын ағламасы исә бу-
лудун үзәринә көчүрүлүр, ат вә инсан сөзләри ишләдилмир.
Бу јалныз фикир просесиндә, тәһлил-тәркиб заманы ачылыр.
Бу чәһәтдән дә тәлим просесиндә тәшбиһи шакирдләрә өјрәт-
мәдән истиарәни өјрәтмәк олмаз.

Һәмни синифләрдә әдәбијјат нәзәријјәсиндән башга мәсә-
ләләри өјрәдилмәси дә белә ардычыллыг тәләб едир. Мәсә-
лә, әдәби гәһрәман һәм епик, һәм лирик, һәм дә драматик
әсәрләрдә олур. Лакин лирик әсәр үзәриндә шакирдләрә әдә-
би гәһрәман һаггында мә'лумат вермәк олмаз. Мәктәб тәчрү-
бәси көстәрир ки, шакирдләрдә әдәби гәһрәман анлајышы
һаггында тәсәввүр јаратмаг үчүн ән мүнасиб жаир епик
жаирдыр. Шакирдләрдә кичик һәчмли епик әсәр (мәсәлә,
һекајә) үзәриндә әдәби гәһрәман анлајышы јаратдыгдан сон-
ра мүсбәт вә мәнфи гәһрәман, гәһрәманын мәнуд вә зәиф
чәһәтләри, лирик гәһрәман һаггында мә'лумат верилә биләр.

Мүәллим әдәбијјат нәзәријјәси мәсәләләрини бу арды-
чыллыгына фикир вермәли, програмын сәһвини тәкрар етмә-
мәли вә ону шакирдләрә елә өјрәтмәлидир ки, шакирдләр
онун көмәји илә әсәри идеја-бәдн чәһәтдән јахшы тәһлил
етмәк вәрдишинә салыб олсулар.

Сурэ ӘЛИЈЕВА,
Бакы, 127 номерли багчанын мүддир.

УШАГ БАГЧАСЫНЫН БИРИНЧИ КИЧИК ГРУПЛАРЫНДА НИТГ ИНКИШАФЫ МӘШҒӘЛӘЛӘРИ ҺАГГЫНДА

Узун мүддәт апарылан мүшаһидәләр нәтижәсиндә бөјүк педагог вә методистләр сүбут едирләр ки, ушаглар бағчада ана дилини јахшы өјрәнмәдикдә мәктәбдә охујаркән елмин әсасларыны мәнимсәмәқдә чәтинлик чәкирләр.

Бағчада ишләјән тәрбијәчиләрини мүһүм вәзифәләриндән бири дә ана дили мәшғәләләри васитәсилә ушагларын нитгини инкишаф етдирмәк вә онларын үмуми мәдәни сәвијјәсини јүксәлтмәкдир.

Көркәмли рус педагогу К. Д. Ушински өзүнүн «Доғма сөз» адлы мәшһур әсәриндә ана дилинә јүксәк гијмәт верир. О, гејд едир ки, ушаг мәктәбә гәдәрки дөврдә мәгсәдәујғунлуғу нәзәрә алмадан, тәбиәти мүшаһидә етмәк вә дили өјрәнмәк јолу илә мүһитиндән алдығы тәсәввүрләр вә мүәјјән сөзләрлә таныш олур. Бу мәрһәләдә ушагын идрақы чох заман натамам, гејри-дәғиг, бә'зән дә механики олур. Она рәһбәрлик едилмәсә, онун кәләчәк инкишафында, һәтта јаша долдуғу заманларда белә идрақы тәкмилләшмәмиш галар вә ушаг ону әһәтә едән дар вә мәһдуд чәрчивәдән кәнара чыха билмәз. Бағча шәраитиндә ушагларын нитг инкишафы бөјүкләрлә мүсаһибәдә, мүхтәлиф нөвлү мәшғәләләрдә инкишаф едир. Тәрбијәчи чалышмалыдыр ки, һәр бир ушаг сәсләри дүзкүн тәләффүз етмәклә, тәмиз данышыг бачарығына малик олсун.

Бә'зән үч јашларында олан ушаглар көрпәликдә өјрәндикләри сөзләри елә о шәкилдә дә ишләдирләр. Мәсәлән, «чөрәк» әвәзинә «пәпә» вә с. кими.

Ушаг бағчасынын ајры-ајры группларында ана дили өјрәдиләркән мүтләг ушагларын јаш хүсусијјәти нәзәрә алынмалыдыр. Бағчанын биринчи кичик групплары үчүн тәртиб олушу ашағыдакы конкрет вәзифәләр нәзәрдә тутулмушдур. Бурада ушаға фикрини сәрбәст сөјләјә билмәји, әкәр бир хәһиши варса ону шифаһи олараг ифадә едә билмәји өјрәтмәк,

мәшғәлә заманы тәрбијәчијә гулаг асмағы, онун суалларына раван, доғру вә там чаваб вермәји өјрәтмәк ләзымдыр.

Ушагларын лүгәт еһтијатыны зәнкинләшдирмәк сәһәсиндә тәхминән ашағыдакы ишләр көрүлмәлидир: әтрафдакы шејләрни ады илә онлары таныш етмәк; һәмни әшјанын рәнки, хүсусијјәт вә кејфијјәти һаггында мә'лумат вермәк, онлары таныдығлары адамларын әмәкләри илә таныш етмәк, мәсәлән, ашпаз хөрәк биширир, кәһә палтар тикир вә с.; ушаглары тәбиәт һадисәләри илә таныш етмәк; мәсәлән, гар әријир, јагыш јағыр, күләк әсир вә с.

Ушагларын нитг мәдәнијјәтини инкишаф етдирмәк сәһәсиндә ашағыдакы ишләр көрүлмәлидир:

1) сөзләрдә вургулары јерли-јериндә ишләтмәји ушагларә өјрәтмәк ләзымдыр; 2) тәрбијәчинини көмәји илә мәзмунча садә вә асан олан нағыллары, һекајәчиләри сөјләјә билмәк; 3) ше'р парчаларыны ајдын вә интонасијә илә демәји бачармаг вә с.

Нитг инкишафы мәшғәләләриндә ушагларда сөзләри дүзкүн тәләффүз етмәк тәрбијә едилмәли, нитг бачарығы инкишаф етдирилмәли, онларла лүгәт еһтијатыны зәнкинләшдирмәк кими чалышмалар апарылмалыдыр.

Ушагларын нитгини инкишаф етдирмәк үчүн башга мәшғәлә нөвләриндән дә истифадә етмәк ләзымдыр. Мәсәлән, маһкы охумаг вә һәрәкәтли ојунлар да ушагларын сөзләри дүзкүн тәләффүз етмәләринә хејли көмәк едир. Бундан башга һесаб, рәсм, киллә апарылан иш, ојунчағлары гурашдырмаг вә с. бу кими ишләр үзрә апарылан мәшғәләләрдә лүгәт еһтијатынын зәнкинләшмәсинә вә нитгини тәкмилләшмәсинә көмәк едир.

Кичик группларда мәшғәлә 10—15 дәғигә давам етмәлидир. Бурада мәшғәләләр нә гәдәр рәнкарәнк вә мүхтәлиф оларса, ушаглар да онлара верилән мә'луматы бир о гәдәр јахшы мәнимсәјәрләр.

Кичик группларда ушагларә верилән суалларын бөјүк әһәмијјәти вардыр. Бу јашда олан ушаглар чох һәссасдырлар. Она көрә белә ушагларла мәшғәләни әјләнчәли апармаг, онларын диггәтли олмаларына хејли көмәк едир.

Кичик групп ушагларынын нитгини инкишаф етдирмәк үчүн онларла мүхтәлиф нөвлү мәшғәләләр, дидактик вә әјләнчәли ојунлар апармаг ләзымдыр. Бу ојунлар јалныз ушаглары садәчә мәшғул етмәк үчүн дејил, белә мәшғәләләр ејни заман-

да һәмнин групплар үчүн нитг инкишафына даир нээрдә тутулмуш материалы ушагларга мәнимсәтмәк үчүндүр.

Багчага јени кәлмиш ушаглар үмумијјәтлә утанчаг олура, аз данышыр, суаллара там чаваб вермәји бачармыр, мәшгәләләрдә пассив иштирак едирләр. Белә һалларда тәрбијәчи көмәкчи суаллардан кениш истифада етмәлидир.

Мәшгәлә заманы бүтүн ушагларын диггәтини данышан ушагын нитгинә чәлб етмәк ләзимдыр. Бу заман бир ушаг шәкил үзрә данышдыгда, дидактик ојун вахты фәалијјәт көстәрдикдә кичик ушаглар диггәтсиз олулар. Она көрә дә тәрбијәчи бүтүн ушагларын диггәтини данышан ушагын нитгинә чәлб етмәлидир.

Ушаг багчасында нитг инкишафы үзрә мәшгәләләр илк күндән апарылмалыдыр. Бу мәшгәләләр садә вә мәзмунча асан олмалыдыр. Нитг инкишафы үзрә биринчи мәшгәләләрин мәгсәди ушагларын башгаларынын һәјәти илә таныш етмәк, онларын тәрбијәчијә јахылашдырмаг, онларын севиниб шәнләнмәләринә чалышмаг, ушагларга бирликдә гулаг асмаг, мүшәһидә етмәк вә ојнамагы бачармаг кимн вәрдишләр верилер.

Илк мәшгәләләр чох гыса, 5—8 дәгигә олмалыдыр. Бу мәшгәләләрдә тәрбијәчи ушагларга нағыл сөјләмәли, шәкилләр көстәрмәли, онларын ојунчагларга таныш етмәлидир.

Әјәни материаллар ушагларын диггәтини мәркәзләшдирмәјә көмәк едир; ушаглар үчүн динләмәји асанлашдырыр.

Илк мәшгәләләрдә тәрбијәчи ушагларын диггәтини ајры-ајры үмуми чавабларга, сәс тәглидләринә чәлб етмәлидир. Бу мәшгәләләрдә тәтбиг олуна ојун үсуллары ушагын марагынын артмасына сәбәб олура.

Белә үмумәнви мәшгәләләрә мисал олмаг үчүн, Бакы шәһәри Октјабр рајону 22 нөмрәли ушаг багчасынын кичик группунда иш апаран Мәнзәр мүүллимин иш тәчрүбәсини көстәрмәк олар.

Тәрбијәчи А. Шаигия кичик ушаглар үчүн 1956-чы илдә јаздыгы «Хоруз» ше'рини ушагларга өјрәтди. Мәрчан, пипик, чан хоруз кимн јени сөзләри онларга аилатмага башлады. Беләликлә, ушагын лүғәт еһтијәти на јени сөз дахил етмәјә чалышды.

Тәрбијәчи һәмнин ше'ри әввәлчә өзү иитонасија илә охуду.

«Ај пипији ган хоруз!
Көзләри мәрчан хоруз!»

Сәп нә тездән дурурсан,
Гышгырыб банлајырсан.
Гојмајырсан јатмага.
Ај чаным, мәстан хоруз!».

Мәнзәр мүүллим масанын үстүндәки өртүјү ачыб, ири, рәи-карәнк хоруз ојунчагынын әлиинә алараг ушагларга көстәрди.

— Бахын, ушаглар, пипији ган хоруз будур. Сиз хоруз көрмүсүнүзмү? Ким хоруз һаггында бир шеј билирсә, әлини галдырсын. Ушаглар әл галдырыб, бир-бир хоруз һаггында билдикләрини данышылар. Сонра тәрбијәчи бир нечә ушагы чагырыб, «Хоруз» ше'рини тәкрат етдирер.

Тәрбијәчи нитг инкишафы мәшгәләләриндә шәкилләрдән дә истифада етмәлидир. Шәкил һаггында көркәмли рус педагогу Ушински дејир ки, ушаг тәбиәти әјәнилик тәләб едир. Әкәр ушага она мәлум олмајан беш предметин адыны өјрәтсәниз о, узун мүддәт әзијјәт чәксә дә өјрәнә билмәјәчәк. Лакин шәкил үзрә ијирми сөз өјрәтсәниз ушаг ону көјдә гаврајачаг. Сиз ушага садә бир фикри баша салсаныз о, сизн аиламаз; сиз һәмнин ушага мурәккәб мәзмунлу шәкли баша саларкән о, сизн дәрһал баша дүшәчәкдир. Тәчрүбәдән кечирмәк үчүн сәвијјәчә ејни олан һики ушага бир һадисә һаггында сөһбәт един. Бирисинә шәкил үзрә, о биринә шәкилсиз. О заман шәклин нә гәдәр гијмәтли олмасы сизә ајдын олар.

Шәкил үзрә мүсәһибәләр кичик јашлы ушагын нитгинин инкишафына хејли көмәк едир.

Шәкилләр ушагларын онларын әһәтә едән һәгиги аләм һаггындакы тәсәввүрләрини кенишләндирер вә дәринләшдирер. Ушаглар һәјәтдә илк дәфә бәзи һадисәләри шәкил васитәси илә өјрәтирләр.

К. Д. Ушински дејир ки, ушагларын дилини ачмагынын ән јахшы васитәси, онларга шәкил көстәрмәкдир. Шәкилләрә бахмаг мәркәзләшмиш диггәтин, мүшәһидәнин, тәфәккүрүн, бәдин зөвгүн инкишафына имкан јарадыр.

Үч јашлы ушаглар аз тәсәввүрә малик олдуларына көрә шәклин сүжетин садә олмалыдыр. Бу јашда олан ушаглар үчүн ајры-ајры әшјалары, ев аваданлығыны, һејванлары вә с. тәсвир едән ојунчаглар олмалыдыр. 42 нөмрәли ушаг багчасынын кичик групп тәрбијәчиси Асја Гукасованын бу саһәдә 19 ил иш стажы вар. О, 42 нөмрәли багчада 1959-чу илдән ишләјир.

Ас'а Гукасова илк күнлөрдөн садэ шәкилләрлэ иш апардыгындан, онун группунда олан Игор, Света кими гараднимоз ушаглар һазырда шәкил үзрә сәрбәст һагыл едә билдрләр.

Профессор Н. И. Красновски «Али синир фәалијјәтнини физиолокијасына даир» әсәриндә көстәрир ки, ушаг нитгини мүәјјәнләшмәси, шәрти әлагәләрни јаранмасы гануилары әсәсинда баш верир. Нитг реакцијасы тәглид етмәк јолу илә әмәлә кәлир вә тәкраретмә јолу илә мөһкәмләнир. Нитг реакцијасынын јаранмасында сәс гавранышы кими ешидилән сөзләрни, һәрәкәт тәкрарынын да бөјүк әһәмијәти вардыр.

Ушаг дилини ән бөјүк тәдгигатчысы проф. А. Н. Гвоздјов да бу фикрини тәрәфдарыдыр.

Сөзләри дүзкүн тәләффүз етмәнини өјрәнилмәсинә башларкән һәмни группакы ушагларын дил хүсусијјәтләри илә һәр тәрәfli мәшгул олмаг лазымдыр.

Тәрбијәчи ушағын дилини мәшгәлә заманы, јахуд һәр ушагла әјрылыгда данышмагла өјрәнир. Мәсәлән, ушага ојунчагларын, ади ев әшјаларынын, шәкилләрни адыны сөјләмәји тәклиф едир.

Бакынын Октјабр рајонундакы 22 нөмрәли ушаг бағчасынын кичик группунда ишләјән Мәнзәр мүәллим бу мәгәдләш, ч сәсләрни ушаглара дүзкүн тәләффүз етдирмәк үчүн «Гатар» ојунундан истифадә едир.

Мәшгәләнин кедиши: — Тәрбијәчи ушаглара «Гатар» ојуну ојнамагы тәклиф етди, Сопра Илгара јашыл вә гырмызы бајраг вериб јол көстәрән вәзифәсини, Бәхтијара паровоз ролуну тапшырды. Ушаглар јашыл бајраг јухары галхдыгда паровозун далынча һәрәкәт етдиләр. Гатар һәрәкәт едикчә «Шу-шу-шу-шу», Јахуд «Чат-ды, чат-ды, чат-ды» сөзләрини тәләффүз едиләр. Гатар стансијадан үзаглашдыгда әввәлчә, Јавашдан «кет-ди, кет-ди» дејилир, сопра исә гатар сүр'әтнини артырыр. Гатар стансијаја јахынлашдыгда һәрәкәт вә нитг јенидән јавашыјыр. Дајаначагда исә «чат-ды, чат-ды, чат-ды» дејилир.

Паровоз пар бурахыр: «ш-ш-ш» вә «с-с-с».

Белә ојунда тәрбијәчи «ш» сәсини тәмиз тәләффүз едә билмәјән ушаглары паровоз ролунда чыхыш етдирир.

Мәктәбәгәдәр ушагларын нитгини ишкишаф етдирмәји јолларындан бири дә мүшаһидә апармагдыр. Үч јашлы ушағын лүгәти әтраф мүһит һаггындакы тәсәввүрләрни кенишләнмәси әсәсинда әнкиләшир. Мүхтәлиф мүшаһидәләр

ушаглара догма тәбиәти баша дүшмәк үчүн мүмкүн олан мәшәт, әмәк вә ичтимаи һәјат һадисәләри һаггында конкрет тәсәввүрләр верир. Бу мүшаһидәләр ушагларын дүнјакөрүшүнү хејли кенишләндирир, көрүлән шејләр һаггындакы сөһбәтләрдә ушаглар данышыг нитгинә алышырлар. Мүшаһидәләр кичик группда ушаг бағчасынын өзүндә апарылыр. Тәрбијәчиләр ушаглары, бағчанын отаглары, саһәси вә ишчиләри илә тапыш едиләр.

Ушагларын һадисәләр һаггындакы мүшаһидә даирәси тәдричән кенишләнир; онлара бағчанын әтрафындакы шејләр көстәрилир; күчәдәки автомобилләр, трамвајларын һәрәкәти, јахындакы јени тикинтиләр вә с.

Мүшаһидә тәкрар едилдикдә јенидән вериләчәк, јахуд һәр мәшгәләдә мөһкәмләндириләчәк конкрет лүгәт гејд едилмәлидир. Белә мәшгәләләрә Нәриманов рајонундакы Бакы чөрәк трестини бағчасында чалышан биринчи кичик групп тәрбијәчиси Ранса Мухајлованын иш тәчрүбәси јахшы нүмунәдир. О, ушаглара мүрациәт едәрәк дејир: сиз артыг бөјүмүшсүнүз. Тезликлә сәһәр јемәји вә наһар үчүн сүфрә ачмага көмәк едәчәксиниз. Биз бу күн хидмәтчи халанын буфетә јыгдыгы габлара бахачагыг. Көрәк бизим нә кими габымыз вар вә онлар һараја гојулмушдур. Сопра тәрбијәчи буфети ачыр.

— Бахыи, рәфләрдә мүхтәлиф габлар гојулмушдур: финчанлар, пәлбәкиләр, бошгаблар. Бизим Клавдија Григорјевна чох сәлигәлидир. О, һәр шеји өз јеринә дүзмәји севир. Бу нәдир? Бизим көзәл, көј милли, ағ вә күллү финчанларымыз вар. Бәс финчанлар бизим нәјимизә лазымдыр?

Ушагларын чоху суала там чаваб верәрәк «Биз финчанда чај ичирик» дедиләр. Тәрбијәчи јенә «Биз финчанда даһа нә ичирик, ким дејәр?» Наташа ајага галхараг: «Сүд» дејир; тәрбијәчи—дүздүр. «Ким дејәр нечә чаваб вермәк лазымдыр?». Наташа утһараг отурду. Јакин Света һазырчаваб иди; о, «биз финчанда сүд дә ичирик» — дејә там чаваб верди.

— Доғрудур.

Сопра тәрбијәчи дејиләниләри тәкрар едә-едә финчанлары масанын үстүнә дүзүр.

— Бәс бу нәдир? Нөвбә илә пәлбәки вә гашылары буфетдән чыхарыр. Ушаглара әшјанын адыны демәји, харичи көрүнүшүнү тәсвир етмәји, һарада ишләнмәси һаггында данышмагы тәклиф едир.

— Будур, чаја лазым олан бүтүн паблар масанын үстүндә-

дир. Инди галин бунларын тамысышы Клавдија Григорјева хала кимн галигә илә јеринә јыгаг.

— Ајкүч, кәл габлары апар. Сән нә көтүрдүн?

— Мәр финчан вә гашыгы көтүрдүм вә с.

Ушаглар габлары көтүрдүкчә онларын адыны дејиб, пәјә лазым олдуғуну сөјләјирләр. Тәрбијәчи лазым олдугда изаһат да верип вә габларла еһтијатла давранмағын зәрури олдуғу пу гејд әдир.

Мәртәбәгәдәр јашлы ушаглар өзләринин бөјүк эмоционал гүвәләри сәјәсиндә кичик мәнзумәләри вә халг нағылларыны хүсусилә тез гаврајырлар. Бәдин оху вә тәрбијәчинин нағыл сөјләмәси ушагларын көрүш даирәсини кеншләндирир, онларын лүгәт еһтијатыны зәнкилләшдирир, әхлаги кејфијјәтләрини формалашмасына көмәк едир.

Кичик јашлы ушаглар охуја инсбәтән нағылы даһа чох гаврајырлар. Бу мәгсәдлә кичик группа илин әввәлиндә нағылетмә тез-тез апарылмалыдыр.

Тәрбијәчи нағылын мәтнини јахшы билмәли, орадакы персонажларын һәрәсини өз сәсини чыхарыб, тәглид етмәји бачармалыдыр. Белә олдугда нағылын сүжетни һәм ушага асан чатар, һәм дә мараглы олар.

Ушаг бағчасынын програмында Азәрбајчан халг нағылларынын, мәһнакаләрини, еләчә дә мүасир вә классик јазычылары нағыл вә һекајәләрини охунмасы мәсләһәт көрүлүр.

Бу мәгсәдлә Бакы 22 нөмрәли ушаг бағчасынын тәрбијәчиси Мәнзәр мұәллим «Чил тојуг» нағылыны ушагларла белә сөјләди.

— Биря вар иди, бири јох иди. Бир гоча бабајла нәнә вар иди. Бунларын бир чил тојуглары вар иди. Бир күн чил тојуг бәркдән гагтылдамаға башлады (тәрбијәчи тојугу тәмсил едәрәк ушагларын диггәтини өзүнә чәлб етди).

Нәнә вә баба һинә гачараг чил тојугун бу күн белә гагтылдамасы илә марагландылар. Тојуг јумуртанын үстүндән дурараг кәнара кечди. Гочалар јумуртаја бахдылар, јумурта ади јумурта дејилди. Онун рәнки сары иди.

Нәнә тез тава, јаг һазырлајыб, гајганаг биширмәк истәди. Нәнә јумуртаны вурду, вурду, јумурта сынмады; баба вурду, вурду, јумурта сынмады. Әлдән дүшмүш гочалар отуруб динчләрини алырдылар ки, јумуртанын јанындан кичик бир сичан баласы кечди. О, гујругу илә јумуртаја тохунан кимн јумурта дүшүб сынды.

Нәнә аглады, баба аглады. Буну көрән чил тојуг гагтылдаја, гагтылдаја деди:

— Баба, нәнә агламајын, мән сизә јенә јумурта јумуртлајачагам, даһа гызыл јох, ади јумурта.

Мәнзәр мұәллим нағыл әтрафында ушагларла сұаллар верәрәк дүзкүн, там чаваб үчүн чалышыр. Сонра бир-ики ушага өз көмәји илә нағылы сөјләтдирир. Ушагларла мәлум олмајан сөзләрини мәнасыны дејир вә онлардан чаваб алыр.

Беләликлә, һәм ушагларын нитги инкишаф едир, һәм дә лүгәтләринә јени сөзләр дахил олур.

Үч јашлы ушагын нитгини инкишаф етмәсиндә вә лүгәтини зәнкилләшмәсиндә дидактик ојунлардан да кениш истифада едилмәлидир.

Тәрбијәчи дидактик материал вә ојунчаглардан истифада етмәјә дүзкүн рәһбәрлик етсә, ушаг бағчасында тәтбиг олуна дидактик ојунлар педагожи әһәмијјәтә малик ола биләр. Она көрә дә тәрбијәчинин ушаг ојунлары үзәриндәки рәһбәрлији тәлим-тәрбијә ишини мұһүм мәсәләләриндән биридир. Тәрбијәчи апардығы группу програмынын дидактик ојунлары олан тәләбини нәзәрдә тутмалы вә бу ојунлары планлашдыраркән, һәмни тәләбләрә риәјәт етмәлидир.

Дидактик ојунлар планлашдырыларкән билик вә вәрдишләрин ардычыл олараг ушагларла верилмәси тәмин едилмәлидир.

Кичик группларда програмын бөлкүсү үзә дидактик ојунлары кечирилмәсиндә ашағыдакы вәзифәләр нәзәрдә тутулмалыдыр.

Кичик групп ушаглары дидактик ојунларда шејләрин охшајышыны, араларында олан фәргләрини тапмалы вә онлары рәнк, форма, бөјүклүкләринә көрә мұгајисә етмәји өјрәнмәлидирләр. Ушаглар шејләрин мигдарыны вә јерини мұәјјән етмәли, онлары бир нечә әламәтинә көрә тапмалыдырлар. Бүтүн бу мәшгәләләрини кичик группларда олан бағча ушагларынын нитг инкишафында хүсуси ролу вардыр.

Тәһмасиб ФӘРЗӘЛИЈЕВ,
Азәрбајҗан ССР Елмәр Академи-
ясынын аспиранты.

ЛӘТИФӘ ЖАНРЫНЫН БӘ'ЗИ ХҮСУСИЈӘТЛӘРИ ҒАГҒЫНДА

Азәрбајҗан халг ләтифәләринин маһијәтинин ајдынаш-
дырмадан әввәл бир мәсәләни — ләтифә сөзүнүн мәншәјини,
мә'насыны, етимолокијасыны ајдынашдырмаг лазым кәлир.
Буну билмәдән жанрын пәзифә вә ролуну мүәјјән етмәк ча-
тшдир.

«Ләтифә» үмумијәтлә Шәрг халгларынын әдәбијјатында
чох ишләнән сөздүр. Ләтифә әрәбчә — ләтиф сөзүндән әмәлә
кәлмишдир ки, бу сөз дә бир чох һалларда «инчә», «көзәл»,
«хошакәлән» мә'насыны ифадә едир.

Бир чох Шәрг халглары әдәбијјатында мәзәли, күлмәли,
гәрибә әһвалатлара, һәрәкәтләрә, мә'налы вә һикмәтли локо-
лик сөһбәтләрә дә бә'зән ләтифә дејилмишдир. Азәрбајҗан
дилиндә бә'зи һалларда, мәсәлән, чидди олмајараг әјләнчә
үчүн, күлмәк үчүн сөјләнилән, лакин мә'налы олан кичик әһ-
валата ләтифә дејилр. Бә'зән дә халг арасында ләтифәјә чох
вахт «мәсәл» дејилр ки, белә һалларда да бу вә јахуд башга
бир мүнәсибәтлә нағыл едилән кичик вә күлмәли бир әһвалат
нәзәрдә тутулур вә ләтифә мә'насыны верир.

Чох вахт данышыг просесиндә «дајан бурада јадыма бир
мәсәл дүшдү» вә ја «филанкәс филанкәсә јахшы бир мәсәл
чәкди» кими ифадәләр тез-тез ишләдилр. Шүбһәсиз бу ифа-
дәләр, мәһз сөјләнилмиш вә ја сөјләниләчәк кичик бир әһва-
лата — ләтифәјә ишарәдир.

Халг ләтифәләринин мәзмун вә бәдни форма хусусијәтлә-
ринә дәриндән диггәт јетирдикдә бу ләтифәләрдә һәр шәјдән
әввәл үч үнсүр көрүрүк: инчә јумор, һикмәтли кәлам вә кәс-
кин иновија. Бә'зи ләтифәләрдә бу үч үнсүр бирләшир, бә'зи-
ләриндә исә бунлардан бири әсас јер тутур. Ашағыдакы ми-
салларда бу хусусијәти көрмәк олур.

Молла бардағы гызына верир вә үзүнә силлә чәкиб дејир:
«Кәзлә, сындырма һа!».

Гызын күнаһсыз дөјүлдүјүнү вә ағладығыны көрәнләр де-

диләр: «Молла, бу күнаһсыз гызы нә үчүн дөјүрсән?» Молла:
«Вурдум ки, бардағы сындырмасын. Јохса сындырдыгдан сон-
ра нә етсән јерсиздир» — дејә чаваб верир.

Бир күн Тејмурләнк молланы шикара дә'вәт едир. Бир дә
бахыр ки, молла әлинин үстүндә бир гарга будур кәлир. Теј-
мурләнк молланы белә көрәндә күлүб сорушур: «Ај молла,
бу гарга нәдир? Јохса, гарга илә шикара кетмәк истәјирсән».
Молла: «Нә олар ки?», Тејмур: «Ахы, гарга шикар едә бил-
мәз», Молла: «Еләр, лап јахшысындан еләр. Мән елә гарга-
лар таныјырам ки, гызылгушдан јахшы шикар едир. Өзү дә
гуша нәдир ки, лап адама чумурлар».

Кәтирдидимиз бу нүмунәләрдән ајдын көрүнүр ки, бирин-
чи ләтифәдә тәрбијәјә анд һикмәтли кәлам, икинчи ләтифәдә
исә инсан ганына сусујан һәрбчиләрә гаршы кәскин иронија
вардыр.

Мәһз бу хусусијәтинә көрә ләтифә бир-биринә јахын олан,
јахуд да охшајан мәфһумлары, синонимләри, мәсәлән; зәриф,
мәзәли рәвајәт, надир, гәрибә һадисә, тәәччүблү шәј анлајыш-
лары да әһатә етмиш, өз әтрафына топламышдыр.

Бу мәфһумлар да һәрәси өзлүјүндә ләтифә анлајышынын
бир хусусијәтинин, бир чәһәтинин әкс етдирмишдир.

Ләтифә анлајышы кими ишләдилән вә башга дүшүлән баш-
га мәфһум, даһа дәгиг десәк термин дә мөвчуддур ки, бу да
анекдотдур. Анчаг бу анлајышлар бир-биринә јахын олсалар
да, бир чох һалда бир-бирини әвәз етсәләр дә, бунлар арасы-
да мүәјјән фәргләр вардыр.

Анекдот јунанча әјләнчәли һадисә, күлмәли әһвалат һаг-
гында кичик һека'ә демәкдир.

Анекдот, јахуд анекдотвари һекајәләр вә ја мүәјјән әсәр-
ләрдә олан эпизодлар һесаб едилр ки, онларын сүжетини күл-
мәли тәсадүфләр әсасында гурулмуш олсун.

Шифаһи халг әдәбијјатынын бу нөвү вә ја категоријасы
ичтимаи һәјатдакы вә мәишәтдәки јарамаз, күлүнч һадисәлә-
ри, јениликлә көһнәлик арасында кедән мүбаризәләри, зиддиј-
јәтләри, инчә бир јумор, мүдрик бир кәлам, кәскин бир ирони-
ја үсулу илә локоник бир шәкилдә әкс етдирр.

Ләтифә жанрында конкретлик, јығчамлыг, аз сөзлә мә'на-
лы фикир сөјләмәк вә мәгсәдәүјгүн һәрәкәт етмәк әсас шәрт-
дир. Ләтифәләрдә фикир, әхлаги идеја бә'зән бир сөз, бир һә-
рәкәт вә тәкчә бир һадисә илә тамамланыр. Мәсәлән, пки нә-
фәрин мә'насыз савашдығыны көрән Молла Нәсрәддин чәлд
бычағыны чыхарыр, ешшәкләрдән биринин үстүндәки дошаб

тулугуу бычагы илэ жыртыб дејир: «Әкәр сиздо зэррә гәдәр ағыл варса, бу тулуг кими мәним гарным чырылсын».

Молла Нәсрәддин бу һәрәкәти илэ һәдәр јерә далашан адамларда әглин, ганачагын чатышмамазлыгыны көзләнидмәз вә агла ујғун олмајан бир һәрәкәт, јә'ни ичи долу олан дошаб тулугуу чырмаг вә дошабы дағытмагла көстәрир.

Нағыл жанрынын өзүнә мәхсус хүсуси сабит әдаби пријомлары, бәизәтмәләри, тәшбиһләри, тәсвир васитәләри, башлаңгычлары, «көјдән үч алма дүшдү: бири мәним, бири өзүмүн, бири дә нағыл дејәнин» кими әсрләрдән бәри кәлән ән'әнәви сонлутлары вардыр.

Ләтифәләр исә нағыллардакы бу стандарт әдәби пријомлардан демәк олар ки, тамамилә узагдыр.

Турулуш, композисија чәһәтдән ләтифәләр даһа чох мәнтиги истидлаллары хатырладыр. Онлар да мәнтиги истидлаллар кими әсасән тезис, антитезис вә нәтичәдән вә ја сүбутдан ибарәт олулар. Ләтифәләрдә ирәли сүрүлән тезис вә онун әксии олан антитезис нәтичәни доғурур, естетик идеалы сүбута јетирир. Бу нөгтеји-нәзәрдән тәзад ләтифә жанрынын мејарыдыр. Тәзадсыз ләтифә јохдур. Јахшы диггәт етдикдә биз көрүрүк ки, ләтифәләрдә әввәлчә Молла Нәсрәддинни нөвбәти сәркүзәшти һаггында чох јыгчам мәлумат верилир ки, бу да ләтифәнин бир нөв һазырлыг сәһнәси, экспозисија-чыдыр. Бундан сонра тезис (објект, субјект вә ја иш һаггында мұһакимә), сонра антитезис (гаршылашдырма, конфликт, јаранан зиддијәт вә ја мұнагишә), нәһәјәт нәтичә (играр, инкар, сүбут, тәкзиб) кәлир.

Бу бөлкү принципи, бәзи нағылвари характердә олан ләтифәләр истисна едиләрсә, демәк олар ки, әксәријјәт үчүн характерлидир. Фикримизи ајдынлашдырмаг үчүн ики нүмунә-јә мұрачиат едәк.

Молла Нәсрәддин өзүнү чох алим гәләмә верән «алимләрдән» бири илэ мұбаһисә етмәли олур. Молла бу јалаңчы алимә бир нечә суал верирсә дә, һеч биринә чаваб ала билмир. Газы молланын әлиндә ачиз галдыгыны көрүб дејир:

— Сәнә елә суаллар верәрәм ки, ағзыны ачыб даныша билмәрсән.

— Бујурун көрәк, о һансы суаллардыр ки, мән она чаваб верә билмәјим.

— Де, көрүм, дүнианын ортасы һарадыр?

Молла әсәсы илэ јердә данрә чәкиб деди:

— Бурадыр.

— Бу саат сүбут етмәлисэн.

— Мәнә сүбут олуб. Инанмырсанса бујур өлч.

— Көјдә нә гәдәр улдуз вар?

— Мәним ешшәјимин түкү гәдәр.

— Сүбут?

— Инанмырсан бу ешшәк, о да улдузлар. Сај бах.

— Мәним саггалымда нә гәдәр түк вар?

— Мәним ешшәјимин гујругунун түкү гәдәр.

— Јалан данышырсан.

— Јалан нијә данышырам? Бу сәнин саггалын, бу да мәним ешшәјимин гујругу. Бир түк ондан чәк, бир түк дә бундан, елә ки, дүз кәлмәди, онда данышарыг — дејә молла чаваб верир.

Көрүндүјү кими бу ләтифәдә әввәлчә бир шеј, һадисә вә ја иш һаггында гыса, јә'ни илк аңлајыш верилир, мәнтиги термин илэ десәк тезис ирәли сүрүлүр. Икинчи һиссәдә, јә'ни биринчинин—тезисин әксииә олан гаршылашдырма, мұгајисә үсулу илэ антитезис гојулур, үчүнчү һиссәдә исә нәтичә әлдә едилир.

Беләликлә, ләтифә жанры әсасән мәнтиги тәфәккүр ганунлары әсасында јараныр.

Ләтифә жанры бир тәрәфдән дә шифаһи халг әдәбијјатынын синкрететик нөвүнә хас олан хүсусијјәтләрә маликдир. Белә ки, о, фолклорун бир сыра нөвләриндән, мәсәлән: нағыллардан, әфсанәләрдән, аталар сөзләриндән, мәсәлләрдән вә с.-дән истифадә едир. Беләликлә, ләтифә шифаһи халг әдәбијјатынын мұхтәлиф нөвләринин мұнасиб формаларынын өзүндә бирләшдирән вә әкс етдирән мұрәккәб бир тәркибә малик олур.

Мәнә буна көрәдир ки, чох вахт ләтифәләр аталар сөзләриндән вә зәрби-мәсәлләрдән вә әксииә аталар сөзләри вә зәрби-мәсәлләр дә ләтифәләрдән јараныр. Ләтифәләрдән әмәлә кәлән аталар сөзләри вә мәсәлләр ләтифәнин мәтниндән чыхан нәтичәдән ибарәт олур. Башга сөзлә, ләтифәнин сонлуғу афоризм кими јекунлашыр, јә'ни аталар сөзү вә зәрби-мәсәлә чеврилир.

Азәрбајчан фолклорунда ләтифәләрдән јаранан вә мұстәгил шәкилдә аталар сөзләри вә зәрби-мәсәлләр кими ишләнән афоризмләр кифајәт гәдәр вардыр. Мәсәлән, мәлумдур ки, «сән чалдын», «кишинин сөзү бир олар», «бәлкә јолум ағачдан ојана дүшдү», «ијнәнин сапыны дүјүнлә, сонра пешиман олма-

јасан» вә с. кими ифадәләр ләтифәләрдән кәлир. Бә'зәи дә әк-синә «Күн кәләр дәмр гапыныи да тахта гапы'а иши дүшәр», «Данышмаг күмүшдүр, данышмамаг гызылдыр», «Досту, әли ашағы олдугда Јахшы танымаг олар» вә с. аталар сөзләри вә зәрби-мәсәлләрдән ләтифәләр јаранмышдыр.

Бә'зәи аталар сөзү вә мәсәлләр ләтифәләрдә верилән һа-дисә вә Ја әһвалатын нәтичәләриндән ибарәт олуp.

«Бир күн Молла Нәсрәддин шәһәрә кетмәјә һазырлашар-кән һәрә она бир шеј алмасыны тапшырыр, лакин һеч кәс пул вермир. Бу һалда бир ушаг моллаја бир аббасы вериб бир тү-тәк алмасыны ханиш едир. Молла пулу алыб: «Бала, сән тү-тәји чалдын» дејир».

Бу ләтифәнин нәтичәсиндә, «Сәи чалдын» мәсәли јарадыл-мышдыр. Јахуд: Молланын гызы әрә кедир. Кәлин апарылан-да чамаат моллаја:

— Молла, гыза хејир-дуа вер! Бәлкә тапшырығын задыл вар — дејир.

Молла гызын јанына кәлиб гулағына пычылдајыр:

— Гызым, јадында галсын, тикиш тикәндә сапын учуну дү-јүнлә, јохса сап чыхар ијнә галар әлиндә».

Һәмни ләтифәдән «Ијнәнин сапыны дүјүнлә, сонра пеш-мап оларсан» шәклиндә мәсәл дүзәлдилмишдир. Молла Нәс-рәддин ләтифәләри ичәрисиндә аталар сөзләриндән истифадә едилмиш, башга чүр десәк, өз сүжетини аталар сөзү әтрафын-да гүрмуш ләтифәләрә дә тәсадүф едилир.

Чејнәдији сагтызы бурнуна јапышдыран молла өзүнә белә бәраәт газандырыр:

— Кишини малы көзүнүн габағында кәрәк вә ја: јашы-нын он ил бундан габаг да, инди дә гырх олдугуну сөјләјән молла:— Кишини сөзү бир олар,— дејир.

Бә'зәи ләтифә әфсанә (лекенда) илә гарышдырылыр. Бир гәдәр ајдын десәк ләтифә әфсанә вә ја рәвајәт кими баша дү-шүлүр. Ләтифәләри рәвајәт—әфсанә илә гарышдырмаг доғру дејилдир.

Рәвајәт вә әфсанә бир-бири илә үзви сурәтдә бағлыдыр. Икичә истәр-истәмәз биринчини доғурур, даһа ајдын десәк һәр бир әфсанә өзү һаггында рә'ј, јә'ни рәвајәт јарадыр.

Әфсанә — лекенда вә рәвајәт ләтифәләрдән а'рылса да бунлар арасында олан рабитәни, әлагәни дә инкар етмәк ол-маз. Белә ки, ләтифәләрдә әфсанә вә рәвајәт үнсүрләриндән кенш истифадә едилмиш вә едилмәкдәдир. Ајдын мәсәләдир ки, әфсанә вә рәвајәтләр билаваситә мүәјјән бир дөврүн вә ја

тарихән мәшһур адамларын һәјатындаи көтүрүлмүш, лакин јазыја алынмамыш, кениш күтләјә мә'лум олмајән мә'лумат-лар әсасында јаранмышдыр. Мәһз буна көрәдир ки, Шәргдә кениш јајылмыш белә әфсанә вә рәвајәтләрин чоһу Искәндәр, Әнуширәван, Һарун-әр-Рәшид, Тејмурләнк вә башга һәм тари-хи, һәм дә әфсанәви сималарла әлагәдардыр. Демәли, ләтифә жанры јери кәлдикчә әфсанә вә рәвајәтләрдән истифадә едир, лакин бу һеч дә о демәк дејилдир ки, ләтифә, әфсанә вә рәва-јәтләрдән ибарәтдир.

Үмумијјәтлә, ләтифә шәхсијјәти (гәһрәманы) әвәзетмә, дәјишмә хүсусијјәтинә малик олан жанрдыр. Јә'ни онлар өз мүәллифләрини асанлыгла дәјишдирмәк хүсусијјәтинә малик-дирләр. Мәсәлән, Мөвланә Шәрафәддин бир күн мәсәдин гапысындан кечәркән бир кишини ити дөјүб мәсәддән гов-дугуну көрдүкдә сорушур:

— Ити нә үчүн дөјүрсән?

— Көрмүрсән мәсәдә кедиб?!

— Ағлы јохдур, ганмыр, она көрә... — дејә, Шәрафәддин чаваб вермишди.

Мөвланә Шәрафәддини бу кәламы халг арасында инди Молла Нәсрәддин ады илә мә'лумдур.

Ләтифә мүәллифләрини сабит олмамасы, јә'ни ләтифәләр-дә автор дәјишмәси бу жанра хас олан әламәтләрдәдир.

Јери кәлмишкән гејд едәк ки, әксәр ләтифәләрин, о чүмлә-дән Молла Нәсрәддин ады илә бағлы олан ләтифәләрин чоһу Азәрбајчанын бә'зи шәһәр вә кәндләриндә јерли халг тәрә-финдән өзләрини белә «ләтифә гәһрәманларынын» адлары илә бағланылыб сөјләнилир.

Мүәллифи бәлли олма'ан, киминсә башына кәлән бир әһ-валат кими данышылан ләтифәләр исә ән чоһ мүәсир, даһа дәгиг, сон дөврләрдә јаранан ләтифәләрдир. Бу ләтифәләрин әсасында капитализм чәмијјәти, онун дүпјабахышы, һәјат тәр-зи, мә'нәви һәјаты вә халгын она гаршы апардығы барышмаз мүбаризә дурур. Белә ләтифәләр әксәр һалларда «сатира вә јумор» рубрикасы—сәрлөвһәси алтында гәзет вә журнал сә-һифәләриндә дәрч олуи муш вә инди дә дәрч едилмәкдәдир.

Фазил МӘХӘРРӘМОВ,
Салҗан шәһәр Низами адына 2 нөм.
рәли орта мәктәбин дәрә һиссә
мүдир.

ВАСИТӘСИЗ НИТГИ НЕЧӘ ТӘДРИС ЕДИРӘМ

Савадлы җазы нөгтеҗи-нәзәриндән васитәсиз нитги билмәҗин бөҗүк әһәмиҗәти вардыр. Лакин бә'зи шакирдләр чох вахт васитәсиз нитгин ганунларыны җахшы билмир вә бу сәһәдә сәһвләр бурахырлар. Буна көрә дә мән васитәсиз нитгин тәдрисинә вә онун ганунларыны шакирдләрә дәриндән мәнимсәт-мәҗә хүсуси диггәт едирәм. Јери кәлмишкән демәк лазымдыр ки, «Азәрбаҗча дилинин грамматикасы» (II һиссә) китабында васитәсиз нитгә анд верилмиш материал бир гәдәр схематикдир, васитәсиз нитгин әсас әмәли чәһәтини әһәтә етмир вә бу мөвзунун шакирдләр тәрәфиндән шүүрлу сурәтдә мәнимсәнилмәси, һәҗәтә тәтбиг едилмәси үчүн кифәҗәтләндиричи деҗилдир. Бурада ән бөҗүк нөгсән чәһәт ондан ибарәтдир ки, бүтүн материал дырнаглар арасында верилмишдир, бу да мүасир җазы гәҗдаларымызла, китаб вә гәзет дили илә уҗғун кәлмир.

Буна көрә дә мән бир нечә иллик тәчрүбәдән сонра васитәсиз нитги җеһи гәҗдада тәдрис етмәҗә башламышам ки, бу мәгаләдә һәмин гәҗдалардан данышмаг истәҗирәм.

Мүасир дилимиздә нәшр олуған китаб вә гәзет материалларына нәзәр салдыгда мәлум олур ки, васитәсиз нитг материаллары җазыда ики чүр верилир: 1) дырнаг арасында җазыланлар; 2) тәзә сәтирдән тире чәкилиб җазыланлар, дырнагсыз җазыланлар.

Бунула әләгәдар оларәг мән дә васитәсиз нитги дырнаг арасында җазыланлар вә дырнагсыз җазыланлар деҗә, ики група бөлмүшәм. Биринчи дәрәдә нитгин нөвләриндән мә'лумат вериб, васитәсиз нитгин тәрифини сөҗләҗирәм, сонра ушагларә мә'лумат вериб деҗирәм ки, башгасынын сөзләри һеч бир дәҗишкәлик едилмәдән мисал кәтирилсә, дырнаг арасында җазылар, җазы заманы мүәҗҗән шәхсләр арасындагы данышығы ифадә едәндә, васитәсиз нитг дырнаг арасында җазылмаз, тире

ишарәси гоҗулар вә мүхтәлиф дургу ишарәләриндән истифадә олунар.

Сонра мәним диггәт җетирдиҗим әсас мүһүм сәһә мүәллифин сөзләри илә васитәсиз нитгин фәрги вә буиларын бир-бириндән сечилмәсидир. Чүнки мүәллифин сөзләри вә васитәсиз нитг ифадәләри бурада чох ишләнир, әкәр шакирдләр бу ифадәләри бир-бириндән сечә билмирсә, танымырса, онда бизим вердиҗимиз мә'луматларын һеч бир әмәли әһәмиҗәти олмаҗачаг вә ушагларымыз чәтшилк чәкәчәкләр. Мүәллифин сөзләрилә васитәсиз нитгин фәргини ушагларә мөһкәм өҗрәдәндән вә буилары таныданан сонра ушагларә ашағыдагы гәҗдалары җаздырыр вә һәр гәҗдаҗә анд чохлу чалышмалар апарырам вә онлары мөһкәмләндирирәм, (ону да деҗим ки, мән башга мөвзулардан 3—4 саат кәсиб васитәсиз нитгин тәдрисинә верирәм).

1. Әкәр биз фикримизи сүбут етмәк үчүн һәр һансы бир мүәллифдән мисал (ситат) кәтирсәк вә җә һәр һансы әдәби-сиҗаси-елми парчадан бу иш үчүн мисал кими истифадә етсәк, онда васитәсиз нитг дырнаг арасында җазылар. Бу заман мүәллифин сөзләриндән сонра ики нөгтә гоҗулур, дырнаг ачылыр вә биринчи сөзүн илк һәрфи бөҗүк җазылыр.

Мәсәлән, биз китаб охумағын бөҗүк әһәмиҗәти һаггында данышыб өз фикримизи гүвәтләндирмәк вә әсасландырмаг үчүн даһи пролетар җазычысы А. М. Горкидән белә бир мисал (ситат) кәтиририк: «Мән ән җахшы чәһәтләрим үчүн китаба борчлуҗам».

җахуд елми-атензм тәблиғаты апаран натиг өз фикрини даһа да гүвәтләндирмәк вә сүбута җетирмәк үчүн бөҗүк драматургумуз Ахундовдан белә бир мисал (ситат) кәтирир: «Мән бүтүн динләри пуч вә әфсанә һесаб едирәм».

Бунун үзәриндә бир саат чалышма апарыб мөһкәмләндирирәм, сонра әдәби-бәдһи-елми-сиҗаси материаллардан мисаллар (ситатлар) кәтирмәк үзәриндә иш апарырам вә геҗд едирәм ки, бурада да мүәллифин сөзләриндән сонра ики нөгтә гоҗулур, дырнаг ачылыр вә илк һәрфи бөҗүк олмагла васитәсиз нитг җазылыр.

Мәсәлән: 1) «Сов.ИКП МК феврал пленумунун бүтүн иши партиҗанын XXII гурултаҗынын гәрарларынын, Сов.ИКП Програмынын җеһинә җетирилмәсинә, иҗтисадиҗатымызын даһа да жүкәлдилмәсинә... јөнәлдилмишдир». 2) Әдәбиҗатшүнаслыг вә онун шө'бәләри һаггындагы мә'луматдан белә бир парчаны мисал кәтиририк: «Әдәбиҗат һаггында елә әдәбиҗатшүнас-

лыг дежилир. Эдэбијјатшүнаслыг үч асас шө'бәјә ајрылыр: эдә-бијјат пәзәријјәси, эдәбијјат тарихи вә эдәби тәнгид». 3) Һәр һансы бәшһи эдәбијјатдан мүүјјән бир парчаны мисал кәтиририк вә ону јазыја кәчүрүрүк. «Капитан Рәсуловда әсили мисли ишчисинә хас олан чох гәрибә бир хасијјәт варды. О, узун илләр боју өз мүшаһидәсини мәшг етдирмәк вә кечәләр јухусуз галыб бу вә ја башга һадисәни дәрһиндән тәһлил етмәк сәһәсиндә бөјүк тәчрүбә әлдә етмиш, чәмијјәтә зидд олан түфејли үнсүрләри илк пәзәрдә тәмиз гәлбли адамлардан ајырмагы өјрәнмишди». («Брилјант мәсәләси», сәһ. 136).

Мән бу чалышмалар заманы ушаглара башга мәнбәләрдән мисал кәтирмәк гәјдасыны өјрәдир вә онлары бу ишә һазырлајырам. Һәм дә өјрәдирәм ки, васитәсиз нитгин ахырында интонасијадан асылы олараг дурғу ишарәси гојулур, сонра исе дырнаг бағланыр.

II. Һәр һансы бир шәхсин вә ја бәдин әсәрдәки гәһрәманын дүшүнчәләрини вә үрәјиндән кечән фикирләрини јазыја кәчүрсәк, бурада да мүүллифин сөзләриндән сонра ики нөгтә гојулар, дырнаг ачылар вә баш һәрфи бөјүк олмагла васитәсиз нитг јазылар, интонасијаја ујғун олараг дурғу ишарәси гојулар вә дырнаг бағланыр.

Мәсәлән, Рәсулов телефон дәстәјини јеринә гојуб хәјала далды: «Көрәсән Јәдулла инди һарададыр? О, Бакыја гәјит-мышмы? Нә үчүн һәлимә Әлаға гызы мәндә шүбһә ојадыр? Бәлкә мүхбир Дадашовун евини оғурланмасында Јәдулланын да бармагы вардыр!». («Брилјант мәсәләси», сәһ. 115).

Бунлары јада салдыгча дүшүнүрдүм: «Оғул, дүнјада һеч бир кәрәксиз битки, кәрәксиз һејван јохдур. Һәр шејни һәм хәјирли, һәм дә зәрәрли чәһәтләри вар». («Ушаглара һәдијјә», сәһ. 244).

Бу чүр мисаллар кәтирмәклә чалышмалар апарыр вә дырнаг арасында јазылан васитәсиз нитгин орфографијасына анд билкләри мөһкәмләдирәм.

Бу гәјдалары мөһкәм өјрәдәндән сонра васитәсиз нитгин јазылышынын икинчи һиссәсинә кечирәм. Бу да мүүллифин сөзләри илә васитәсиз нитгин тире илә ајрылмасы, васитәсиз нитгин мүүллифин сөзләрилә гырылмасы вә онун мүхтәлиф јерләрдә кәлмәсидир. Мән ушаглара баша салырам ки, бу заман биз мисал кәтиририк, өз јазымызда мүүјјән бир һадисәни, чанлы данышыгы тәсвир едирик. Она көрә дә бурада даһа дырнаглар иштирак етмир, тире, веркүл вә «дејә», «деди» сөзләри иштирак едир. Әввәлләрдә олдуғу кими, јенә дә гејд

едирәм ки, васитәсиз нитгин ахырында интонасијадан асылы олараг дурғу ишарәси гојулур.

Бу һиссәни мән дәрсликдән истифадә едәрәк, јери кәлдикчә ондан кәнара чыхыб мүасир эдәби дил вә јазы формаларына ујғун олараг «Васитәсиз нитгин чүмләдә јери вә дурғу ишарәләри» ады алтында тәдрис едирәм. Бу ишә башламамышдан мән јенә дә мүүллифин сөзләрилә васитәсиз нитгин фәргини јада салырам вә ушаглара хатырладырам ки, бурада мәсәлә бунлары фәргиндә вә бир-бириндән сечилмәсиндәдир. Әкәр сиз васитәсиз нитглә мүүллифин сөзләрини танысаныз, онлары фәргләндирсәниз, һеч бир чәтинлик чәкмәдән дурғу ишарәләрини гојачаг, һеч бир сәһвә јол вермәјәчәксиниз. Әкәр бунлары танымасаныз зәһмәтимиз һеч бир нәтичә вермәјәчәкдир. Сонра һиссә-һиссә ашагыдакы мәлуматлары верирәм:

I. Васитәсиз нитг мүүллифин сөзләриндән сонра кәлир. Бу заман мүүллифин сөзү абзасдан јазылыр, ахырында гоша нөгтә гојулур вә тәзә сәтирдән башлангычы абзасдан олмагла тире чәкилир вә васитәсиз нитг јазылыр. Васитәсиз нитгин илк һәрфи бөјүк олур. Мәсәлән, Фәлакәтдән хилас оландан сонра ат Гошара деди:

— Инди мәндән нә истәјирсән истә.

Гошар атын үзүнә малул-малул бахыб сорушду:

— Јохса мәни бурада тәк гојуб кетмәк истәјирсән! («Ушаглара һәдијјә», сәһ. 74).

Бурада мән ики чәһәти хүсуси гејд едирәм: биринчиси, васитәсиз нитг һарада гуртарса, галан јер ағ бурахылыр, һеч бир шеј јазылмаз, јени нә кәлсә тәзә сәтирдән вә абзасдан јазылыр; икинчиси, чүмләдә ишләнән һәр «деди», «гејд етди», «сорушду» вә с. фәлләриндән сонра гоша нөгтә гојулмаз. Әкәр «деди» сөзүндән сонра һәгигәтән дејилмиш бир фикир оларса, онда гоша нөгтә гојулур вә јени сәтирдән абзасдан тире чәкилир вә васитәсиз нитг јазылыр, бу заман тамамлыг будаг чүмләси мејдана кәлир. Јох, әксинә, «деди» сөзүндән сонра јени фикир кәлмәсә, онда ахырда нөгтә вә ја башга дурғу ишарәси гојулар. Мәсәлән, бу сөзү бизә Әли деди. Адил сишиф рәһбәринин дедикләрини блокнота гејд етди. Бу чәһәт ушагларымызын ән чох сәһв бурахдылары сәһәләр, онлары чоху елә «деди» сөзүнә раст кәлән кими фәргинә вармадан гоша нөгтә гојурлар, ја да васитәсиз нитгдән сонра һәмми сәтирдән сөз јазырлар. Дәрсликдә дә бу чүр изаһат јохдур.

Јухарыдакы кими изаһат верәндән, чалышма апарыб би-

ликлэри мөһкәмләдәндән сонра, һәр шеј өз гәјдасы илә кедир, ушаглар даһа сәһв етмириләр.

2. Васитәсиз нитг мўәллифин сөзләриндән әввәл кәлир. Бу заман абзасдан тире чәкилир, баш һәрфи бөјүк олан васитәсиз нитг јазылыр, ахырында интонасијадан асылы олараг дургу ишарәси гојулур, веркүл атылыр, тире чәкилир вә «дејә» сөзү эләвә олунмагла мўәллифин сөзләри јазылыр. Буну даһа јакшы мәһкәмләтмәк үчүн 1-чи гәјдада вердикимиз мисаллардан истифадә едиб һәмнин гәјданы мөһкәмләндиририк, мўгајисә едиб, ахырда башга мисаллар веририк. Мәсәлән:

— Инди мәнән нә истәјирсән истә, — дејә фәлакәтдән хилас оландан сонра ат Гошары мўрачнәт етди.

— Јохса мәнн бурада тәј гојуб кетмәк истәјирсән? — дејә Гошар атын үзүнә бахыб матул-мәлул сорушурду.

Бунлары мўгајисә едәндән сонра ушаглара чохлу мисаллар сөйләди вә бәзиләрини јаздырырам.

— Ким дәрсә елдә һазырлашса, о јакшы гијмәтләр алачагдыр. — дејә синиф рәһбәри гејд етди.

— Дүнјада космоса илк јол ачан ким олмушдур? — дејә мўәллим ушаглардан сорушду.

Бурада мән ушаглары баша салырам ки, әкәр васитәсиз нитг интонасијага кәрә суал, нида вә әмр чүмләләриндән ибарәт олса, онун ахырында суал вә нида ишарәләри гојулса, суал вә нида ишарәләриндән сонра тире чәкиләр, «дејә» сөзү вә мўәллифин галан сөзләри јазылар. Мўгајисә едирик:

— Догма Коммунист Партијасына ешг олсун! — дејә нүмайишчиләрдән бири учадан сәсләнди.

— Азәрбајҗан совет драматургијасынын баниси кимдир? — дејә мўәллим синиф мўрачнәт етди.

Бу гәјданы даһа јакшы мөһкәмләтмәк мәгсәди илә кәһ мўәллифин сөзләрини васитәсиз нитгдән сонра веририк, кәһ да әксинә едирик. Бу чүр мўгајисәләр ушаглары даһа да фәаллашдырыр, онлар дәрси даһа јакшы баша дүшүрләр, дүзкүн јазырлар вә демәк олар ки, сәһв етмириләр. Јенә тәкрар едирәм: мўәллим васитәсиз нитглә мўәллифин сөзләрини фәрғини билмәләрини ушаглардан тәләб етмәлидир, јохса бу гәдәр изаһатдан һеч бир шеј чыхмаз. Кәрәк ушаг мўәллифин сөзү илә васитәсиз нитги танысын ки, дургу ишарәләрини јерлијериндә гоја билсин.

3. Васитәсиз нитг мўәллифин сөзләрилә гырылыр. Бу заман мўәллифин сөзләри узун бир чүмләдән вә ја бир кәлмәдән

ибарәт ола биләр. Белә оlanda мўәллифин ортаја дахил олмуш сөзләриндән әввәл дә, ахырда да веркүл, тире гојулур, васитәсиз нитг давам етдирилир. Мәсәлән:

— Мараглыдыр! — дејә капитан Рәсулов дилләнди. — Мән һеч билмирдим. Мўәллим синиф дахил олуб:

— Ушаглар, бу күн Ленинин һејкәли әтрафындакы күлләри суламаг үчүн бизим синиф кәләчәкдир, — деди — һазырлашып јола дүшүрүк.

Мән бурада гејд едирәм ки, әкәр васитәсиз нитги гыран вә ортаја дахил олан мўәллиф сөзүнүн ахырында веркүл гојулуб тире чәкилсә, онда васитәсиз нитгин галан һиссәси кичик һәрфлә јазылачаг. Мәсәлән:

— Ола билмәз ки, јолдаш мўдир? — дејә Рәсулов етираз етди. — Хаһиш едирәм јакшы-јакшы фикирләшин, мўһәндисләрин учот вәрәгәләрини јохлајып.

4. Васитәсиз нитг ики шәхсин арасында кәдән мўсаһибәдән ибарәт олур, васитәсиз нитг диалоглар шәклиндә верилир. Бу заман биринчи данышан шәхсин сөзләриндән әввәл мўәллифин сөзләри ола биләр, јакуд да һеч мўәллифин сөзү олмаз, елә бирдән-бирә васитәсиз нитг башлајыр. Бу вәзијәтдә башланғычы абзасдан олмагла васитәсиз нитг башлајыр вә интонасијадан асылы олараг ахырда дургу ишарәси гојулур. Васитәсиз нитг һарада гуртарса, галан јер бош бурахылыр, һеч бир шеј јазылмаз, икинчи шәхсин чавабы јени сәтирдән, башланғычы абзасдан олмагла тире чәкилиб јазылар. Мәсәлән:

Мајор Әзимов он доггуз — гырх беш нөмрәли телефона зәнк вуруб сорушду:

— Милис идарәсинә гиз зәнк вурмушсунуз?

— Бәли.

— Кимин евинә огру кәлиб?

— Гоншумузун. Гапы бир јашајырыг. О, е'замијјәтә кедиб.

— Ады нәдир?

— Иүсеји Дадашов.

— Һарада ишләјир.

— Гәзет мўхбиридир.

— Јакшы, кәзләјин, бу дәгигә кәлирик.

Нәһајәт, мән «Илк сынаг» мөвзусунда имла, «Шаирин јадикары», «Чобанын мәсләһәти» мөвзуларында ифадә јазы вердим вә васитәсиз нитгә анд јүксәк мўвәфғәгијәт әлдә етдим.

Х. МӨММӨДОВ,
Нахчыван району, Вахыр колд
сәкизиллик мәктәбинин мұаллими.

ИККИНЧИ СИНИФДӘ ШӘКИЛ ҮЗРӘ ИНША ЖАЗЫЛАРЫ НЕЧӨ АПАРЫРАМ

Ибтидан мәктәбин бүтүн синифләриндә инша жазылар апарылыр. Амма бу жазылар синифдән-синифә тәдричән мүрәккәбләшир. Иншанын мүхтәлиф нөвләри вардыр: шәкил үзрә, экскурсия вә мүшаһидәләр үзрә, мүстәгил сечилмиш мөвзулар үзрә, әмәли жазылар вә с.

Шакирд нә гәдәр зәнкин сөз еһтијатына малик оларса, ондан нә гәдәр сәрбәст истифадә етмәји, чүмлә гурмағы бачарарса, өз фикрини о гәдәр сәрбәст вә дәгиг ифадә едә биләр. Шакирдләрдә бу вәрдиши инкишаф етдирмәк үчүн шәкил үзрә иншалардан даһа чох истифадә етмәк зәруридир.

Бу кичик мәгаләмдә шәкил үзрә иншаларын апарылмасындан данышачагам.

Мән бу инша жазылар үчүн лазым олан рәнкли шәкилләрин бә'зисини ишин әввәлиндән әлдә едирәм. Бундан алава һәм дә икинчи синиф үчүн тәртиб едилмиш «Ана дили» вә «Азәрбајчан дили» дәрсликләриндә верилмиш шәкилләрдән јери кәлдикчә истифадә едирәм. «Ана дили» китабынын 21-чи сәһифәсиндә олан рәнкли шәкил үзрә инша жазы ишини ашагыдакы гәјдәдә апарырам.

Бүтүн шакирдләрә тапшырырам ки, ана дили китабларынызы ачып, 21-чи сәһифәдә олан рәнкли шәклә диггәтлә бахып. Шакирдләр бир нечә дәгигә шәклә диггәтлә бахырлар. Бундан сонра шакирдләр суалларын көмәји илә әввәлчә шәклин мәзмунуна ујгун башлыг сечирләр. Мәсәлән, «Алма багында», «Алма топланышы», «Алма јығымы», «Қолхозун алма багында» вә с. Шакирдләр бу чүр башлыглар сөјләјирләр. Шәклин мәзмунуна даһа ујгун олан «Қолхозун алма багында» башлыгыны јазы тахтасында јазырам вә суалларын көмәји илә шәклин мәзмунуну дәигләшдирирәм.

М.—Ушаглар, шәкилдә һараны көрүрсүнүз?

Ш.—Шәкилдә колхозун алма багыны көрүрүк.

М.—Орада кимләри көрүрсүнүз?

Ш.—Шәкилдә колхозчулары көрүрүк.

М.—Шәкилдә даһа кимләри көрүрсүнүз?

Ш.—Шәкилдә ушаглары көрүрүк (шакирдләрә ад перирик).

М.—Қолхозчулар нә едирләр?

Ш.—Қолхозчулар алма дәрирләр.

М.—Алманы нечә дәрирләр?

Ш.—Қолхозчулар нәрдивана чыхараг алмалары дәрирләр.

М.—Ушаглар нә едирләр?

Ш.—Ушаглар сәбәтдә алма дашыјырлар.

М.—Алманы нәјә јығырлар?

Ш.—Қолхозчулар алманы јешикләрә јығырлар.

М.—Алма илә долу јешикләри һарада чәкирләр?

Ш.—Долу јешикләри тәрәзидә чәкирләр.

Беләликлә, бу һазырлыгдан сонра јазы ишини планын јазы тахтасына гәјд едирәм. Планын суаллары әсасында шәклин мәзмунуну шакирдләрә данышдырырам. Бундан сонра шакирдләр јазмаға башлајырлар.

Дәрс илинин биринчи јарысында планы суал шәклиндә јаздырырам. Шакирдләрдә тәдричән инша јазы вәрдиши јарандыгча иши бир гәдәр мүрәккәбләшдирирәм. Дәрс илинин икинчи јарысындан башлајараг, шакирдләрә план үзрә башлыгларә әсасән инша јаздырырам.

Һәмишә чалышырам ки, јазы ишләрини синифдә тәһлил едим. Јазы ишләрини синифдә тәһлилин шакирдләрини мәнтиги тәфәккүрүнү, нитгини инкишаф етдирир, онларын диггәтини тәрбијә едир. Синифдә јахшы ишин охунмасына даһа чох диггәт јетирирәм. Һәр дәфә јени бир шакирдин јазысыны охујурам. Тәһлилдән сонра дәфтәрләри шакирдләрә пәјләјурам.

Шакирдләр диггәтлә өз јазыларыны охујурлар. Мүәллим тәрәфиндән дүзәлдиләниләрә бахыр, һәр бир дүзәлиши әјдишләшдырмаға чалышыр, тәһлилә әсасән дүзәлиш апарырлар.

Агаһүсеји ЫАЧЫАҒАЗАДӘ,
Астраханбазар району, Пришиб
опбирцлик мәктәбинин дил-әдәбијјет
мүәллими.

ШАКИРДЛӘРИН ШИФАҢИ НИТГИНИН ИНКИШАФЫНДА СИНОНИМ СӨЗЛӘРИН ЈЕРИ

Дил вә әдәбијјат дәрсләриндә шакирдләрнин әксәријјәти китаб чүмләләриндән кәнара чыхмадан өз фикирләрини ифадә етмәјә чалышырлар. Мә'лумдур ки, дәрсликдә һәр бир әдәби образ һаггында әтрафлы вә кеңиш мә'лумат верилмир. Бу, мүмкүн дә дејил. Она көрә шакирд өз фикрини долгун, биткин, үслуб вә грамматик чәһәтдән тамамланмыш чүмләләрлә ифадә етмәкдә ачиз галыр. Бу һал шакирддә кетдикчә бәркәјир, онун шифаһи нитги зәиф инкишаф едир. Бу хошакәлмәз вәзијјәти арадан галдырмаг үчүн мүәллим шакирдни шифаһи нитгиндә олан гүсурларыны диггәтлә изләмәли вә өјрәнмәлидир.

Шакирдләрнин шифаһи нитгиндә олан гүсурлар мүхтәлифдир. Мәсалән, «Севил» пјесиндәки һадисәләр ингилабдан әввәл вә ингилабдан сонракы дөврләрдә чәрәјан едир» чүмләсини шакирд ашагыдакы шәкилдә гаврајыр:

— Әдиб «Севил» пјесини ингилабдан әввәл вә ингилабдан сонра јазмышдыр.

Бурада шакирдни нөгсаны нәдән ибарәтдир? Мән өз тәчрүбәмә, мүшаһидәләримә әсасланараг, белә гәрара кәлирәм ки, шакирд «һадисә», «дөвр», «чәрәјан едир», «әһатә едир» кими сөз вә ифадәләри физика, тарих, чографија дәрсләриндә ешитсә дә, онларың чүмлә ичәрисиндә, хүсусилә бәдни әдәбијјатдакы јерини дүрүст мүәјјәнләшдирмәмишдир. Она көрә дә шакирдләрнин ајдын, долгун, үслуб вә грамматик чәһәтдән дүзкүн чүмләләр гурмасы үчүн ашагыдакы шәртләри мән зәрури һесап едирәм:

1. Биринчи нөвбәдә зәнкин лүгәт еһтијатына малик олмаг, һәм дә бу лүгәт еһтијатындан сәмәрәли истифадә етмәк.

2. Дил вә әдәбијјат дәрсләриндә лүгәт үзәриндә иш апаран заман сөзләрини лүгәти вә мәчәзи мә'нада ишләнмәсини ша-

кирдни биллик сәвијјәсинә ујгун шәкилдә изаһ етмәк вә шакирдләрнин нәзәринә чатдырмаг.

Мән ишчәсәнәтин бир нөвү олан әдәбијјатың дәгиг елмләрдән олан фәргини ајдышлашдырмаг үчүн ашагыдакы чүмләләри тахтаја јаздырырам:

1. Харичи сијасәтдә Совет һөкүмәти үстүңлүк тәшкил едир.

2. Биз харичи сијасәтдә мүвәффәгијјәт әлдә етмишик.

3. Харичи сијасәтдәки гәләбәләримиз дүшмәнләриң сарсыдыр.

Сонра шакирдләрә белә бир суал верирәм:

— Нәдә биз үстүңлүк, гәләбә, мүвәффәгијјәт әлдә етмишик вә арзуларымыза наил олмушуг?

Шакирд—Харичи сијасәтдә үстүңлүк, гәләбә, мүвәффәгијјәт әлдә етмишик вә арзуларымыза наил олмушуг.

Мүәллим—Демәк, мә'на вә фикир е'тибары илә бу чүмләләр бир-биринә јахындырмы?

Шакирд—Мә'на вә фикир е'тибары илә бу чүмләләр бир-биринә јахындыр.

Белә гыса суал-чавабдан сонра шакирд синоним сөзләр васитәси илә ејни фикрин дөрд шәкилдә ифадә олуңмасыны көрүр. Беләликлә, шакирддә сөзләриң рәңкарәңклијини өјрәнмәјә һәвәс ојаныр.

Бу чүмләләрдәки «үстүңлүк», «мүвәффәгијјәт», «гәләбә» кими синоним олан сөзләриң јеринә көрә ишләдилмәси шүбһәсиз ки, бачарыг тәләб едир. Белә синоним сөзләриң бир-бириндән фәргли олан ишчә хүсусијјәтләриңи дә сезмәк вә ишләтмәк вәрдишләриңә малик олмаг әсас шәртләрдән биридир.

Одур ки, мән бәдни әсәрләриң, журнал вә гәзетләриң диггәтлә охунмасыны шакирдләрә төвсијә едирәм. Анлашылмајан сөз вә ифадәләри лүгәт дәфтәрләриңә јазмаларыны онлара тапшырырам. Әлава мәшгәләдә һәмин сөзләриң чүмлә ичәрисиндә јеринә көрә мә'насыны изаһ едиб шакирдләрә јаздырырам. Сонра онлара хатырладырам ки, бә'зи сөзләр шәкил е'тибары илә бир-биринә бәңзәмәсә дә, мә'на е'тибары илә јахын олурлар. Мән шакирдләрә синоним сөзләриң лүгәтиңи тәртиб едирирәм. Шакирдләриң бу гәнаәтә кәтирирәм ки, синоним сөзләр чүмләләриң ичәрисиндә шакирдләрә фикрин ајдын верилмәсинә сәбәб олур. Сөзләриң рәңкарәңклији шакирдләриң сөзләри өјрәнмәјә, сәлис чүмләләр гурмага олан марагыны артырыр. Шакирд дәһа долгун, мә'налы чүмлә ја-

ратмаг үчүн синоним олан сөzlөр ахтарыр, јериндө ишлөтмә-
ја чалышыр. Шакирддин сөз саһаскиндәки гәләбәси, шүбһәси
ки, онун һәјатында бөјүк бир мүвәффәгијјәтдир.

Синоним сөzlәрин чүмләдәки мә'на кәскинлијини шәрһ ет-
мәк мәгсәди илә јенә бир нечә чүмлә јаздырырам:

1. Мәшһур сатирик Ә. Сабирийн мүасири көркәмли сатирик
Әли Нәзми дә көһнәлији тәнгид вә ифша етмәкдә хејли иш
кормүшдүр.

2. Адлы-санлы пәмбыг устасы Шамама Нәсәнова зәрбәчи
пәмбыгчылары көстәриш верир.

3. Мә'рузәчи долгун, биткин вә мә'налы данышды.

4. «Севил» пјесиндә Әбдүләли бәј, Мәммәдәли бәј өлмәк-
дә олан, һәјатыны тәрк етмәкдә олан синфин нүмајәндәләр-
дир.

Бу чүмләләрдә «мәшһур», «көркәмли», «адлы-санлы»,
«зәрбәчи», «долгун», «биткин», «мә'налы», «өлмәкдә олан»,
«һәјатыны тәрк етмәкдә олан» кими синоним сөз вә ифадәлә-
рин мә'на е'тибары илә бир-биринә јахын олан ичә фәргини
ајдылашдырырам. Шакирдләрин нәзәринә чатдырырам ки,
зәрбәчи бир пәмбыгчы һәләлик там мә'насы илә адлы-санлы
пәмбыг устасы демәк дејил.

«Долгун», «биткин», «мә'налы данышды», — дедикдә мә'-
рузәчинин әтрафлы, гүсурсуз, һәм дә тәрбијәединчи, өјрәдичи
характердә олан ифадәси нәзәрдә тутулур. «Өлмәкдә олан»,
«һәјатыны тәрк етмәкдә олан» синоним сөzlәри ишлөтмәкдә
дә фикримизи гүввәтләндирмәк, тәсдиг етмәк вә инандырмаг
бир дә о синфин нүмајәндәсинә олан инфрәтимизин билдирмәк
истәјирик.

Шакирд тәсәвүрләриндә чанланма әмәлә кәлдикдән сон-
ра лүгәт үзәриндә ишләмәк үчүн «Кор кишинин арвады» һека-
јәсиндән евә ашағыдакы шәкилдә тапшырыг верилир:

— Нүфуз, шәрәф, көзсүзлүк, не'мәт, фәлакәт, ианә, мән-
шәт, һәсрәт галыр, мәдахил, сәдәгә јығмаг, үсјан едир, әли-
ачыг, мүбаһисә башланыр, һәјатынын биринчи сәһифәси иди
кими сөzlәри башга сөzlәрлә әвәз етмәк вә чүмләләр ичәри-
синдә ишлөтмәк.

Нөвбәти дәрәдә тапшырығын јеринә јетирилмәсини јохла-
маг үчүн ашағыдакы шәкилдә суал-чаваб апарылыр:

Мүәллим—«Сејид кәндә пүфузлу адамлардан һесаб олу-
нурду» чүмләсиндә «нүфузлу» сөзүнү һансы сөzlә әвәз етмиш-
синиз?

Шакирд—Сејид кәндә е'тибарлы, инапылмыш вә мө'тәбәр
адамлардан һесаб олуноурду.

Мүәллим—Онлар (Сејидләр) көзсүзлүк фәлакәтини өз-
ләри үчүн не'мәт һесаб едирдиләр.

Бурада «көзсүзлүк», «фәлакәт», «не'мәт» сөzlәрини башга
сөzlәрлә нә чүр (нә шәкилдә) әвәз етмишсиниз?

Шакирд—Онлар корлугун бәдбәхтлијини өзләри үчүн сә-
дәт, бәхшиш һесаб едирдиләр.

Мүәллим—Мәсмә өзүнү бәхтијар сајмырмыш. Буна бах-
мајараг онларын мәишәтләри јахшы кечирмиш.

«Бәхтијар» вә «мәишәт» сөzlәрини һансы сөzlәрлә әвәз
етмишсиниз?

Шакирд—Мәсмә өзүнү хошбәхт сајмырмыш. Буна бахма-
јараг онларын күзәранлары јахшы кечирмиш.

Мүәллим—Мәсмә дә күнәшин ишығына бахмага һәсрәт
галыр.

Бурада «һәсрәт галыр» ифадәсини һансы сөzlәрлә ифадә
етмишсиниз?

Шакирд—Мәсмә дә күнәшин ишығына бахмагы арзу едир.

Мүәллим—Ингилабдан сонра кәндләрә кәлән јени һәјат
тәблигатчылары кор Сејиди мәдахилинә тә'сирсиз галмыр.

«Мәдахил», «тә'сирсиз галмыр» сөз вә ифадәләрини һансы
сөzlәр вә ја ифадәләрлә әвәз етмишсиниз?

Шакирд—Ингилабдан сонра кәндләрә кәлән јени һәјат тәб-
лигатчылары кор Сејидин кәлирини азалмасына сәбәб олу-
р.

Мүәллим—Сејид гапы-гапы кәзиб сәдәгә јығмага баш-
лајыр.

«Сәдәгә јығмага» сөzlәрини һансы сөzlә әвәз етмишсиниз?

Шакирд—Сејид гапы-гапы кәзиб диләймәјә башлајыр.

Мүәллим—Мәсмә үсјан едир. Кимсәјә әл ачмајачағыны
билдирир.

Бурада «үсјан едир», «кимсәјә әл ачмајачағыны» кими
ифадәләри һансы ифадәләрлә әвәз етмишсиниз?

Шакирд—Мәсмә е'тираз едир, диләймәјәчәјини Сејидә
билдирир.

Мүәллим—Сејидлә Мәсмә арасында мүбаһисә башланыр.

«Мүбаһисә» сөзүнү башга сөzlә нечә әвәз етмишсиниз?

Шакирд—Сејидлә Мәсмә арасында чәкишмә башланыр.

Мүәллим—Бу, Мәсмәнин һәјатынын биринчи сәһифәси
иди.

Бурада «биринчи сәһифәси» ифадәсини башга сөzlә нә
чүр ифадә етмишсиниз?

Шакирд—Бу, Мәсмәнин һәјатынын биринчи дөврү иди. Дәрсләринин (шифаһи нитг инкишафында) бу тәрздә апарылмасы шакирдләримә фәјдә верир. Шакирд механики әз-бәрчилкдән хилас олур. Тәчрүбә кәстәрир ки, шифаһи нитги јахшы инкишаф етмиш шакирд белә, һекајәни вағыл едәркәп һадисәнин бир јериндә донуб галыр. Бурада психоложи һадисә олан ассиасија һадисәсини нәзәрә алмалыыг. Бу нөгтәни мүүәллим јаддан чыхармамалыдыр.

Шакирд «нанә», «мәншәт», «үсјән», «мүбаһисә» кими сөзләрип гаршылығы олан синоним сөзләри јахшы билмәдикләри үчүндүр ки, фикрини сәрбәст, ардычыл давам етдирә билмир.

Әкәр шакирд «нанәнин»—көмәк, јардым; «мүбаһисәнин» чәкишмә, тоггушма, наразылыг; «мәншәт» сөзүвүн күзәрән, јашајыш вә санрә кими синонимләрини шүүрлу сурәтдә билсә, шүбһәсиз ки, фикрини сәрбәст сурәтдә ифадә едә биләр.

Шакирд сөзләрини рәнкарәнклијимә бәләд оландан сонра һекајәнин чәрчивәси шакирд үчүн мәһдудлудан чыхыр. Синоним сөзләрини көмәклији илә истәдији кими чүмләни сөкүр, өз оријинал чүмләләри илә гурур, јарадыр. Буна да шакирд јарадычылығы демәк олар. Биз буна ашағы синифләрдә мүүвәффәи олмасаг, јухары синифләрдә шакирдләр ириһәчмли јарадычы јазылары лајигинчә јеринә јетирә билмәзләр.

Демәк, синоним сөзләрин һесабына шакирдләрин лүғәт еһтијаты зәккиләшир вә кетдикчә бу һал шүүрлу вәрдиш шәклини алыр.

Ә. КӘЛБӘЛИЈЕВ,
Фүзули рајонундакы онбириллик
мәктәбни дил-әдәбијјат мүүәллими.

АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИ ВӘ ӘДӘБИЈЈАТ ДӘРСЛӘРИНДӘ ШИФАҺИ СОРГУНУН АПАРЫЛМАСЫ ТӘЧРҮБӘСИНДӘН

Билијин һесаба алынмасында ән кениш јайылмыш формалардан бири дә шифаһи сорғудур. Шифаһи сорғу тәлим просесиндә мүүһүм әһәмијјәт кәсб едир; шакирдләрә верилән күндәлик, рүблүк вә иллик гијмәтләрини объективлијини тәмин едир, онларын билијиндә натамам галмыш фактлары јетидән бәрпа едир вә онларда газанылмыш биликләри нүмајиш етдирмәк, тәгдим етмәк бачарығыны јеткиләшдирир.

Әлбәттә, шакирд өз билијини јохлапачағына јәгиплик һасил етмәсә, өјрәндијини, билдијини тәгдим етмәјә еһтијач һисс етмәсә иди, о, јәгин ки, фактларың садәчә сејриндән габага кедә билмәзди. Буна көрә дә шифаһи сорғу дидактик бир үсул кими тәлим просесиндә истифадә олунур. Лакин дәрсләрин јетидән гурулмасы тәклифи тәлимдә сорғудаң кениш мијјасда вә мүстәгил бир мәрһәлә кими истифадә етмәји пәсләдијиндәп, ону јетти гәјдада апармаг лазым кәлир.

Липетск мәктәбләринини мүүәллимләри сорғуну дәрсиң формалашыб мөһкәмләндирилмәси вә билликләрини, вәрдишләрини үзә чыхарылмасы кими бир просес дахилиндә бирләшдирмәклә, чох доғру јол сечмишләр. Онлар сорғу заманы һәм һесаба алыр, һәм дә јетидән өјрәдир вә дәрси мөһкәмләндириләр.

Мән дә габагчыл тәчрүбәјә әсасланараг, Азәрбајчан дили вә әдәбијјат дәрсләриндә шифаһи сорғуну тәхминән ашағыдакы шәкилдә апарырам.

Мән дил вә әдәбијјат дәрсләриндә шифаһи сорғуну ики формасындан: 1) фронтал, 2) фәрди формасындан истифадә едирәм. Шүбһәсиз ки, сорғуну бу формаларындан һарада кәлсә дејил, һәр бир дәрсиң мөвзусундан, тәләбиндән асылы олараг истифадә едирәм. Сорғуну һансы нөвүндән истифадә етсәм дә чалышырам ки, бу чох вахт апармасын вә бир мүс-

тәгил мәрһәлә тә'сирн бурахмасын. Белә дүшүнүлмүш соргу үчүн исә чәми 6—8 дәгигә вахт кифәјәт едир.

Башга үсуллар кимн, соргу да мүәллимдән чидди һазырлыг тәләб етдијини нәзәрә алыб, мән соргуја габагчадан һазырлыг иши апарырам. Бу һазырлыгың бир гисмини нөвбәти дәрседә сорушачагың мөвзунун ев тапшырыгыңы верәркән һәјәтә кечирирәм. Тапшырыг заманы дәрсин тәләбиндән асылы олараг онун планыны тәртиб етмәји, верилмиш суаллара чаваб јазмагы вә ја филан нөмрәли тапшырыгы ичра етмәји тапшырсам дә чалышырам ки, шакирдләр нә етмәли олдуларыны шүүрлу шәкилдә аңласыңлар. Ев тапшырыгыларының јохланымасы да шифаһи соргуја анд олдуғундан, бу јохламаны шәрти олараг шифаһи соргунун һазырлыгында икинчи әсәс мәрһәлә баша дүшүрәм вә бә'зи һалларда ев тапшырыгының ичрасы шакирдин соргуја там һазыр олмасыны үзә чыхардыгыңдан соргуну ичтисар едирәм.

Бәс тапшырыгының ичрасы мөвзунун бүтүн синиф үчүн ајдын олмадыгыны мејдана чыхарса нә етмәли?

Бу һалда мән, әлбәттә, тапшырыгының ичрасына дүзәлиш вермәклә бәрабәр, шифаһи соргу да апармалы олурам. Мәсәлән, дејәк ки, мән VII синифин Азәрбајчан дили дәрсиндә «Хитаб» мөвзусуну шакирдләрдән сорушмалыјам. Соргуну чанлы вә формал шәкилдә апармаг үчүн тәхминән ашағыдакы мүсаһибә үсулундан истифада едирәм.

— Хитаб нәјә дејилир?

— Мүрачнәт олуан шәхсн билдирән сөзә вә ја сөз бирләшмәсинә хитаб дејилир.

— Сән елә чүмлә де ки, орада хитаб олсун.

— Бәли, мүәллим, о чох чалышган шакирддир.

— Елә чүмлә дејә биләрсәнми, орада хитаб сөз бирләшмәси илә ифада олунсун?

— Еј оғул, һәр лисанә ол рағиб,

Хәссә ол рус елминә талиб... (С. Ә.)

— Хитаблар чүмләнни һансы сәмтиндә ишләнә биләр?

— Хитаблар чүмләнни әввәлиндә, ортасында вә сонунда ишләнә биләр. Мәсалән:

1. Ај киши, јетимдир, елә вурмаг олмаз. (Т. Ш.)

2. Нә олуб, а киши, бир аз сәбр ејлә, көрәсән һарададыр, тапылар (Т. Ш.)

3. Мәзлумлуг едиб башлама фәрјадә, әкинчи!

Гојма өзүнү түлкүлүјә, адә әкинчи! (Ә. С.) вә с.

Бу мүсаһибә заһирән узун көрүнсә дә, нөвбә илә 2—3 ша-

кирд чагырыб дәрси ја бүтөвлүкдә, ја да һиссә-һиссә данышдырмагдан сәрфәлидир.

Шүбһәсиз ки, мән соргу заманы бүтүн шакирдләрдән гәһәтләндиричи чаваб ала билмирәм. Белә чаваблары исә дүзәлишсиз бурахмаг олмаз. Бу ишдә мән шакирдләри јолдашыларының чавабларына гаршы диггәтли олмага чагырыр вә онлары јолдашыларының данышыгына дүзәлишләр, әлавәләр вермәјә вәрдин етирирәм. Буунла белә апарылан соргу үмумиләшдирилмәмиш гала билмәз. Одур ки, мән соргудан сонра бүтүн чаваблары үмумиләшдирир, һамының вә ја бир группун баша дүшмәдији сәһәләр оларса, јенидән изаһ едирәм.

Фронтал соргуну габагчадан һазырланмыш план әсасында апармаг даһа фәјдалы олур. Мәсәлән, дејәк ки, мән јенә дә VII синифдә «ара сөзләр» мөвзусуну сорушмалыјам. Соргу заманы мән нәзәрдә тутдуғум бир шакирди чагырыб «ара сөзләр» мөвзусунун планыны јазы тахтасына гејд етмәсини тәклиф едирәм. Фәрз едәк ки, шакирд һәмни мөвзу үчүн ашағыдакы планы јазы тахтасына гејд етмишдир: 1. Ара сөзләрин тәрифи; 2. Ара сөзләрин нөвләри: а) јәгинлик билдирән ара сөзләри, б) күман, шүбһә, имкан билдирән ара сөзләри, в) тәәссүф билдирән ара сөзләри; 3. Ара сөзләрин үслуби әһәмијјәти вә с. Мән шакирдләрдән планын ајры-ајры маддәләринә чаваб истәјир, чанлы бир мүсаһибә ачырам. Бурада һәгигәтән фәал бир сәһнә көрүнүр: чаваб вермәк истәјән, сәһв изаһ едән, јолдашының сәһв чавабына дүзәлиш верән вә с.

Даһа сонра, бүтүн чаваблары үмумиләшдирир вә соргуну јекунлашдырырам. Јәгин ки, Азәрбајчан дили дәрсләринин һамысыны ејни соргу формасында фронтал шәкилдә апармаг олмур. Бу һалда мән фәрди соргудан истифада едирәм.

Фәрди соргу әсәсән фәрди чаваблары һесаба алаң, фәргләндирмәк, вәрдиш јаратмаг вә с. кими мәгсәд дашыјан дәрсләрдә апарылыр. Белә соргу грамматик тәһлил, чалышма вә тәкрар дәрсләриндә дә мәгсәдә мүвафиг олур.

Азәрбајчан дили дәрсләриндә олдуғу кими, әдәбијјат дәрсләриндә дә соргунун ики формасындан: 1) фронтал соргу, 2) фәрди соргудан истифада едирәм.

Әдәбијјат дәрсләриндәки фронтал соргудан әдәби әсәрләрин тәһлили, планлашдырылмасы, әдәби гәһрәманларың сәчијјәләндирилмәси заманы истифада едирәм.

Фәрди соргудан исә шакирдләрин ифадали гираәт бачарыгыны, әдәбијјатшүнәслыгдан өјрәндикләрини тәтбиг етмәк бачарыгыны мүәјјәнләшдирирәм дағым көләң дәрсләрдә исти-

фада едирэм. Мәсәлән, мән VII сифини әдәбијјат материалла-
рындан Ч. Чаббарлының «Севил» әсәриниң тәһлилиниң фронтал
сорғу јолу илә шакирдләрден алырамса, Р. Рзаның «Дү-
шүнчәләр» («Ленин» поемасындан) ше'риниң фәрди сорғу јолу
илә шакирдләрден сәрушурам.

Әдәбијјат дәрсләриндә фронтал сорғунуң планлы шәклип-
дән истифада етмәк даһа сәрфәли олур. Мәсәлән, «Данабаш
кәндиниң әһвалатлары» повестиниң мәзмунуңу һансы арды-
чыллыгла данышмағ мүмкүн олдуғуна даһр әввәлчәдән ша-
кирдләрә план тутдурур вә сорғу заманы планың шәртләринә
чаваб олмағ үчүн чанлы мүсаһибә ачырам. Чалышырам ки,
шакирдләрини чаваблары дүзкүн вә конкрет олсун; ејни за-
манда вахта гәнаәт етмәк мәгсәди илә мәзмуну шакирдләрә
данышдырмагдан аз истифада едир вә истәјирәм ки, һәр бир
дәрс фәал характер дашысын.

Үмумијјәтлә, сорғуну стандартлашдырмағ, имтаһансајағы
апармағ тә'лимдә лүзүмсүзлүг јарадыр. Сорғу да әсасән өј-
рәтмәк мәгсәди дашымалы вә шакирдин биллик вә бачарығы-
ны һесаба алмалыдыр. Азәрбајҗан дили вә әдәбијјат дәр-
сләриндә шифаһи сорғу апараркән мән тәхминән јухарыда сөј-
ләнилән јоллардан истифада едиб, сорғуну да бир нөв чанлы
ишә чевирмәјә чалышырам.

Нурулла ХӘЛИЛОВ,
Дәвәчи шәһәр истеһсалат тә'лими верән
орта мәктабиниң дил-әдәбијјат мүәллими.

ГРАММАТИКА ДӘРСЛӘРИНДӘ ӘЈАНИЛИКДӘН НЕЧӘ ИСТИФАДА ЕДИРӘМ

Совет дидактикасында тә'лимни беш принципдән бири дә
әјанилик принципдир.

Әјанилик принципи тә'лими мүчәррәд сөзләр үзәриндә де-
јил, ушағ тәрәфиндән биләваситә гавранылаң конкрет шејләр
вә һадисәләр үзәриндә гурмаға дејилир.

Тә'лимдә әјанилик принципини һәлә XVII әсрдә бөјүк чех
педагогу Јан Амос Коменски ирәли сүрмүшдүр. О, өзүнүн «Бө-
јүк дидактика» әсәриндә јазыр: «Әввәлчә дујғуларда олмајан
шеј шүүрда јохдур».

Коменски «Бөјүк дидактика» әсәриниң XVII фәслиниң
«Һәр шеј харичи һиссләр үчүн» мүддәасында белә јазыр:

«Ешитмә» һисси, көрмә һисси илә, дил (нитг), әл фәалијјә-
ти илә даим бирләшдирилмәлидир, јә'ни шакирдләрини мәним-
сәмәли олдуғлары шеј һағгында јалныз нағыл етмәклә вә бе-
ләликлә онларың һәмни шеј һағгында ешитмәләри илә кифа-
јәтләнимәмәли, һәм дә о шејин шәклини чәкмәлидир ки, һәмни
чисим көз васитәси илә шакирдләрини хәјалында (тәхәјјүлүн-
дә) нәгш олунсун. Шакирдләр дә өз фикирләрини сөз илә сөј-
ләмәјә вә бунлары әл фәалијјәти васитәси илә ифада етмәјә
алышмалыдырлар; јалныз чисим гулагда, көздә, ағызда вә һа-
физәдә кифајәт гәдәр из бурахдыгдан сонра ону дәрк олун-
муш һесаб етмәк олар.

Бу мәгсәд үчүн, адәтән һәр синифдә тәдрис олунан бүтүн
шејләрини истәр теорем вә гајдаларың, истәрсә дә тәдрис фән-
нинә анд нүмунә вә емблемләриң шәкилләри вә ја әјани тәс-
вирләри синиф отағларының диварларындан асылмалыдыр.
Ишини белә гојулушу әшјаларың мөһкәм мәнимсәнилмәсинә
хејли көмәк етмиш олар. (Ј. А. Коменски, Сечилмиш педагожи
әсәрләри, Азәрнәшр, 1961, сәһ. 139—140). Коменски әјанилик
принципини «гызыл гајда» адландырарағ јазыр ки, мүмкүн
олдуғу гәдәр һәр шеји һиссләрә тәғдим етмәк, јә'ни көрүлмәси

мүмкүн оланы—көзө, ешидилмәси мүмкүн оланы—гулага, ил-ләрн буруна, дады олан шеји—дад һиссинә, тохунулмасы мүмкүн олан шеји—тохунма һиссинә тәгдим етмәк мүәллимләр үчүн гызыл гајда олмалыдыр.

Бүтүн буилары нәзәрә алараг мән өз тәчрүбәмдә Азәрбајчан дили грамматикасынын тәдрис заманы әјаниликдән кениш истифадә едирәм.

Әјани вәсантдән сәмәрәли истифадә едилмәси шакирдләрн дәрәсә мараг вә һәвәсини артырыр. Тәчрүбә көстәрир ки, әјанилик грамматикадан кечилән мөвзуларын шүүрлу вә тез мәнимсәнилмәсинә, узун мүддәт јадда галмасына, аз вахт ичәрисиндә шакирдләрн мөвзуну јахшы дәрк етмәләринә сәбәб олур. Үмумијјәтлә грамматика дәрсләриндә кечилән мөвзуларын шакирдләр тәрәфиндән јахшы дәрк едилмәси үчүн әјани вәсантин мәктәбләрнимздә олмамасы дил мүәллимләрнин ишини чәтинләшдирир. Азәрбајчан Елми-Тәдгигат Педагогика Институтунун аз миғдарда һазырладығы әјани вәсантләрн мүстәсна етсәк, демәк олар ки, бу сәһәдә дил мүәллимләрн үчүн истифадә олунмалы материал јохдур.

Мән бу чәтинлијин гаршысыны алмаг үчүн мәнимсәнилмәси чәтин олан мөвзулар үзрә әјани вәсант һазырлајыр вә дәрәс заманы әјани вәсантин чәдвәл, схем, диаграм вә с. нөвүндәп кениш истифадә едирәм.

Әјани вәсантн ашағыдакы һалларда вә мөвзуларын изаһында нүмајиш етдирирәм.

1. Јени материалын изаһы заманы.
2. Мүтајисәси мүмкүн олан мөвзуларын изаһы заманы.
3. Грамматик чалышмалар заманы.
4. Јазы гајдаларын изаһы вә ја сәһвләрн тәсһини заманы.
5. Һәр һансы бир бәһсин тәкрары заманы.

Мә'лумдур ки, ибтидан синифләрә нисбәтән бешинчи синифдән башлајараг грамматик гајдаларын өјрәдилмәси бир гәдәр мүрәккәбләшир. Бу мәгсәдлә онлар бу синифдә грамматик гајда вә ганунлары даһа дәриндән өјрәнимәли олурлар.

Кечиләчәк мөвзуларын чоху ибтидан синифләрдә шакирдләрә мә'лум олмур, онлар үчүн демәк олар ки, бу чүр мөвзулар тамамилә јенидир.

Мән белә мөвзулара анд мүтләг әјани вәсант һазырлајырам.

1962—63-чү дәрәс илинин биринчи рүсүндән башлајараг маариф назиринин әмринә әсасән мәктәбимиздә дәрсләр ка-

бинет системиндә апарылыр. Кабинет системи биринчи нөвбәдә дил дәрсләри үчүн вачибдир.

Белә бир чәтин мәсәләни һәлл етмәк үчүн биринчи нөвбәдә кабинетн әјани вәсантлә тә'мин етмәк лазым иди. Она көрә дә мән мәктәбимизин дил-әдәбијјат мүәллимләрн вә фәал шакирдләрн көмәјинә архалапараг, бир гәдәр әјани вәсант һазырламаға башладым.

Мәктәбин мүәллими Б. Мурадәлијевнн јахшы әл габилијјәти олдуғу үчүн ону ишә чәлб етдим. Бу дәрәс илиндә мүхтәлиф мөвзулара анд 45-ә гәдәр әјани вәсант һазырлајыб дил кабинетинә вермишәм.

Мәктәбимизин VI «а» синфиндә мән, VI «б» синфиндә исә Н. Фазилов дил-әдәбијјат дәрсләрнн тәдрис едирик. Һәлә дәрәс илинин әввәлиндә онула фикир мүбадиләси етдик ки, тәчрүбә мәгсәди илә бә'зи мөвзуларын әјани вәсантлә, бә'зи мөвзуларын исә әјани вәсантсиз кечәк, һәм дә мүәјјән мөвзуну мән әјани вәсантлә, о исә әјани вәсантсиз кечсин вә ја әксинә. Белә бир тәчрүбәнин гојулмасындан мәгсәд әјани вәсантин дүзкүн әһәмијјәтинн дәрк етмәк иди.

Бу мәгсәдлә мән һәрәкәти замана көрә тамамлајан фе'ли бағлама шәкилчиләрнн анд чәдвәл вә әјани вәсант һазырладым. Чәдвәл белә тәртиб едилмишдир.

Һәрәкәти замана көрә тамамлајан фе'ли бағлама шәкилчиләрнн анд чәдвәл.

Шәкилчиләрнн ады	Мисаллар
Анда (әндә, јанда, јәндә) дыгда (дикдә) аркән (әркән, јаркән, јәркән) ыпча (инчә, унча, үнчә, јыпча, јинчә, јунча, јүнчә) ар-маз (өр-мәз) дыгча (дикчә)	Баханда, бичәндә, тохујанда, ишләјәндә. Јаздыгда, өндикдә, әздикдә. Јазаркән, сәпәркән, топлајаркән, изләјәркән. Дилләјинчә, сүрүјүнчә. Јазар-јазмаз, биләр-билмәз. Јаздыгча, билдикчә.

Бу мөвзунун изаһы заманы истифадә етдијим јухарыдакы чәдвәл 10—12 дәгигәјә көрәчәјим иши 3—4 дәгигәдә көрмәјә имкан верди вә материалын мәнимсәнилмәсинн хејли асанлашдырды. Дикәр тәрәфдән һәмин әјани вәсант, чәдвәл шакирдләрнн марагла дәрәс динләмәләрннә көмәк етди. Онларын диггәтинн фәаллашдырды, шүүрлу гавраманы асанлашдырды. Һалбуки бу дәрәсдән әввәл әјани вәсантсиз кечдијим нисбәтән асан олан һәрәкәтин тәрзинн тамамлајан фе'ли бағ-

ламалар мөвзусуну шакирдлэр бир гэдэр чэтшилккә мәннм-сәмишдилэр, сонракы дәрсә инсбәтән онларын дәрсә гаршы мараглары аз иди, чивабларында механиклик һиссә олушурду.

Әјанилијини әһәмијјәти һаггында бөјүк рус педагогу К. Д. Ушински чох гиймәтли фикирләр ирәли сүрмүшдүр. О дејир: «Ушагын тәбиәти ајдын бир сурәтдә әјанилик тәләб едир, ушаға она мә'лум олмајан 5 кәлмә сөз өјрәтмәјә чалышын, о бунларын үзәриндә узун мүддәт вә әбәс јерә әзаб чәкәчәкдир... Лакин бу чүр 20 кәлмәни шәкилләрлә әлагәлән-дирин вә ушаг бунлары чох асанлыгла мәннмсәјәчәкдир. Сиз ушаға садә бир фикри изаһ едирсиниз, о сизни аңламыр, һәмни ушаға мүрәккәб бир шәкли изаһ един, о сизни чох тез аңла-ыр». (Ушински, Сечилмиш педагожи әсәрләри, Азәрнәшр, 1953, сәһ. 169).

Ушинскинин бу фикрини рәһбәр тутараг мән инсбәтән мү-рәккәб мөвзуларын тәдрисиндә әјаниликдән истифада етмәјә сәј кәстәрирәм.

Гошма бәһсини кечәркән орада шакирдләрә изаһ едирәм ки, дилнимиздә едә сөzlәр вардыр ки, һәм гошма, һәм дә исим, сифәт вә зәрф олур.

Тәчрүбә кәстәрир ки, морфоложи тәһлилдә шакирдләр бу сөzlәри бир-биринә гарышдырыр вә там едә билмирләр. Бу чәһәтдән мән һәмни мөвзу илә әлагәдар бир нечә чәдвәл үзрә нүмунәләр һазырләјярам. Зәрф вә гошма кими ишләнән сөzlәрә анд нүмунәләр, сифәт вә гошма кими ишләнән сөzlәрә анд нүмунәләр вә с.

Зәрф вә гошма кими ишләнән сөzlәрә анд нүмунәләр.

Зәрф кими ишләнән	Гошма кими ишләнән
Ариф, бәри кәл.	Сәһәрдән бәри сәни козләји-рәм.
Әввәл ишлә, сонра динчәл.	Мән ичласдан сонра киноја кедәчәјәм.

Сифәт вә зәрф кими ишләнән сөzlәрә анд нүмунәләр.

Сифәт кими ишләнән	Зәрф кими ишләнән
Бакы кезәл шәһәрдир.	Сона козәл охујур.
Бу јахшы китабдыр.	Сәмәд машыны јахшы сүрүр.

Алтынчы сифин тәкрар дәрсләриндә әјани вәсантдән истифада етмәк дә чох фәјдалыдыр. Мәннмлә паралел синиф апаран дил-әдәбијјат мүәллими Н. Фазиловла мәсләһәтләш-

дик ки, о, одатларын тәкрарына данр әјани вәсант һазырлајыб дәрс апарсын.

Әјани вәсант белә адландырылды.

Одатларын тәкрарына анд чәдвәл.

Одатларын мә'начә новләри	Сөздән ајры Јазылашлар	Сөзә бити-шик Јазы-лашлар
Һәјәчан билдирәләр То'кид билдирәләр Суал билдирәләр Тәсдиг билдирәләр Ишкар билдирәләр	пә, дә, дә, печә, гој ки, тәкчә, токи. бәс, мәкәр, јә'ни бәли, һә Јох, хејр, неч	сапа мы (ми, му, мү) — —

Һәмни әјани вәсантлә апарылмыш дәрседә мән дә иштирак етдим; нәтичәдә ајдын олду ки, мөвзуларын үмуми тәкрары үчүн әјани вәсантин олмасы, шакирдләрини кечмишдә өјрәндикләри грамматик фәјдалара анд биликләрини јениләшдирир. Һәмни мөвзунун даһа дәриндән мәннмсәнилмәсинә көмәк едир. Мүәллим Нәдир Фазилов VI синифдә идиалар бәһсини тәкрар етмәк мәгсәди илә һазырлачмыш ашагыдакы әјани вәсантлә һәмни мөвзуну тәкрарлады.

Әјани вәсант белә тәртиб едилмишди.

Идиаларын тәкрарына анд чәдвәл

Идиаларын мә'на новләри	Ајры Јазылаш идиалар	Битишин Јазылаш идиалар	Дефислә Јазылаш идиалар
Һәјәчан ифада едәләр Сәсләрин төгли-дини ифада едәләр	аһ, оһ, ах, ох, ура, ба, бы, аман ајаман, һејиф. куп, зинч, таг-таг данг-дуг вә с.	аһа, оһо, паһо —	пәһ-пәһ, ај-ај-ај, һа-һа-һа вә с. һав-һав тап-тап данг-дуг

Нәдир мүәллимин истифада етдијини бу чүр әјани вәсантләрин тәтиби бизим үчүн фәјдалы тәчрүбә олду.

Белә бир әјани вәсант илә нида бәһсини тәкрарламаг шакирдләрә һәмни мөвзуну бир даһа јенидән хатырламаға им-кан јарадыр. Һәм дә нида бәһсинә анд шакирдләрини билик сәвијјәсини мөһкәмләндирир. Һәр һансы бир грамматик бәһси кечиб гуртардыгдан сонра јухарыдакы чәдвәлләрә үјгүн әјани вәсантләр һазырламагын әһәмијјәти вардыр. Бу чүр әјани вәсантләр шакирдләрини грамматикадан өјрәндикләри билик-

лэриг тэкрарланыб мөһкэмлэнмэснэ бөжүк көмөк едир вэ һәмни мөвзуларыг шакирдлэр тэрэфиндэн узун мүддэт јадда галмасына имкан јарадыр.

Грамматик чалышмалар заманы да ашагыдакы эјани вэ ситэлэрдэн кеннш истифада едирэм. Мәсэлэн:

О вэ бу эвээликлэри илэ ифада олунан мүбтэдалардан сонра веркүлүн ишлэнмэсн гәјдасына анд чалышмалар заманы ашагыдакы плакатдан истифада етмишәм.

Ишарэ мәгсәди илэ ишләдилен о вэ бу эвээликлэриндэн сонра веркүл гәјулуыр.	Шахс вэ ашја кәстөрмөк мәгсәди илэ ишләдилен о вэ бу эвээликлэриндэн сонра исим, сифәт вэ сәј кәләрсә веркүл гәјулуыр.
Бу јерләрдә мән чох олмушам. О кечә Баһар арабачытын евиндә галды. Бизимдир бу һәјат, бу јер, бу һава. О колхозун сәдри Сосналист Әмәји Гәһроманы.	Бу, балача Камалын өн ширин прәусу иди. О, иккинчи дашы галдырыб тәз устаја верди. Бу, дорд илдә дорд сәһәтә јиләләншиди. О, колхозун сәдрини көрдү.

Эјани вәснтә кими истифада етдијим бу плакат үзрә апардыгым чалышмалар вәснтәсилә о вэ бу эвээликлэри илэ ифада олунан мүбтэдалардан сонра веркүлүн ишләдилмәсн гәјдасыны шакирдлэр даһа јахшы мәнимсәјә билдиләр.

Јан Амос Коменски јазыр:

«Дујғу һафизэни он садиг кечиричисн (нагили) олдуғундан, эјани гаврајыш јолу илэ мәнимсәнилмиш билликлэр һәмшә мөһкәм олур. Әкәр мән бир дәфә дә олса гәнди дадмышамса, дәрәни көрмүшәмсә, бүлбүлүн сәсини ешитмишәмсә, Ромада олуб ону мүшалиндә етмишәмсә (аичаг диггәтлә) әлбәттә, бүтүн булар һафизәдә мөһкәм һәгшләннр вэ унудулмур». (Ј. А. Коменски, Сечилмиш педагожи әсәрләри, Баки, 1961, сәһ. 175).

Бурадан ајдын олур ки, эјанилик ушаг тәбиәти үчүн даһа әлверинлидир, чүнки шакирд ешитдијинә инсәбәтән көрдүјүнү даһа узун мүддәт һафизәсиндә сахлајыр. Бу чәһәтдән мән вә мәнимлә VI синифдә паралел дәрә апаран Н. Фазилев тәчрүбә мәгсәди илэ јазы гәјдаларынын изаһы вэ сәһиләрини тәсһийи заманы ди мүхтәлиф эјани вәснтәләрдән истифада едирик.

Истәр мәним дәрә дедијим VI «а» вэ истәрсә дә онун VI «б» синифиндәки бәзи шакирдләримиз к-ј, г-ғ, т-д сәсинә кечмәсиндә сәһиләрә јол перирдиләр. Бу мәгсәдлә ашагыдакы эјани вәснтәни һазырлајыб, һәр икмиз һәмни вәсанти бир ичә күн синифдә сахладыг.

Исими һаллары	«к» сәсини «ј» сәсинә кечмәсн	«г» сәсини * «ғ» сәсинә кечмәсн	«т» сәсини «д» сәсинә кечмәснә анд нумунә
А. Ј. Јп Т Је Ч.	Чичәк чичәјин чичәјо чичәји чичәкдә чичәкдән	Јарпаг Јарпагы Јарпага Јарпагы Јарпагда Јарпагдан.	ет-едир кет-кедир.

Инди һәмни шакирдләр г, к, т сәсләрини г, ј вэ д сәсләринә кечмәсн гәјдасыны јахшы билнр, јазыда белә сәһиләрә јол пермирләр. Белә эјани вәснтәләр шакирдләрини савадлы јазмаларына чох көмөк едир.

Шакирдләрә дүзкүн јазмаг вэ дүзкүн јазы вәрдишләри ашыламаг мәгсәди илэ синифдә ашагыдакы плакатлардан истифада едирәм.

Дүзкүн јазмагы әјрәсини

Һәм-а, һәм-ә илэ дејилән ашагыдакы сәзләр а илэ јазылыр.	Һәм а, һәм да-а илэ дејилән сәзләр ә илэ јазылыр.
Давам Араба Гадаган Саламат Халча	дүшмөн гәһроман гәбул тәһә хошбохт

Бу чүр эјани вәсантин јазылышы, инсәбәтән чәтин олан сәзләри шакирдләр тэрәфиндән дүзкүн јазылышына көмөк едир.

Мән грамматикадан кечилән мөвзуларә анд шакирдләрини өзләригә дә эјани вәсанти һазырладырам.

З. СƏМƏДОВ,
Азәрбајҹан ССР əмәкдар мүүллши

ИКИ ҚИТАБЫН МҮЗАҚИРƏСИ ҺАГҒЫНДА

Əдәбијјат үзрә синифдәнкәнар тәдбирләр ичәрисиндә бәдн әсәрләрини мұзақирәсинә һәср олунмуш охучу конфранслары да мұһүм јер тутур.

Бу мәгаләдә мәктәбимиздә кечирилән ики китабын мұзақирәси һагғында данышмаг истәјирәм. Мұзақирә олунан китабларын бири С. Дағлынын «Баһар оғлу» романы, диқәри исә Б. Ваһабзадәнин «Шәби-һичран» поемасыдыр.

Һәр шәјдән әввәл гејд етмәк лазымдыр ки, мәктәбдә охучу конфрансынын кечирилмәси шакирдләрини синифдәнкәнар гирәт вәрдишләрини кенишләндирмәкдә ән јахшы васитәләрдән биридир. Мүәјјән бир бәдн әсәри охудугдан сонра онун һагғында чыхыш едиб данышмаг шакирдләрини фәаллығыны артырыр, онларда сәрбәст дүшүнүб мұһакимә јүрүтмәк габиліјјәти јарадыр. Охучу конфрансында мұзақирә олунан әсәрләр мәктәблиләрини идеоложи вә естетик тәрбијәсинә мүәјјән дәрәчәдә әзүнүн мүсбәт тәсирини көстәрир. Шакирдләрини дүнијәкөрүшүнүн кенишләnmәсинә, әдәбијјатдан әлавә билик вә мәлүмат әлдә етмәсинә сәбәб олур.

Мәң әввәлчә охучу конфрансына һазырлыг һагғында бир нечә сөз демәк истәјирәм. Биз мұзақирәдән бир ај әввәл шакирдләрә бу һагда мәлүмат веририк. Мәктәбдә елан асырыг. Мұзақирә олуначаг китаблары китабханадан алыб охумағы шакирдләрә мәсләһәт көрүрүк. Мәктәб китабханачысы да бу ишә чәлб олунур.

Бизим кечән дәрә илиндә илк дәфә мұзақирә етдијимиз әсәр јазычы С. Дағлынын «Баһар оғлу» романы олду. Мәлүм олдуғу үзрә орта мәктәбләримизин V—X синифләриндә бөјүк сәнәткар, Азәрбајҹан совет драматуркијасынын башиси Ч. Чаббарлынын һәјат вә јарадычылығы кечилир. С. Дағлынын «Баһар оғлу» романы да Ч. Чаббарлы јарадычылығына һәср олунмушдур. Јазычы бу романда бөјүк драматургун ушаглыг вә кәңчлик илләриндән башлајараг өмрүнүн сонунда гәдәр кечдији һәјат јолуну тәсвир етмишдир. Бунунла јанашы

һәмни әсәрдә Ч. Чаббарлынын кениш вә чоҳчәһәтли јарадычылығы һагғында да мәлүмат верилмишдир. Мүәллиф реал вә инандырычы һадисәләр әсасында романда Ч. Чаббарлынын бәдн портретини јаратмишдыр. Бу әсәр бәдн дәрелик адлана биләр. Биз «Баһар оғлу» әсәрини мұзақирәси әрәфәсиндә Ч. Чаббарлынын һәјат вә јарадычылығыны әкс етдирән бөјүк бир стәнд һазырладыг. Стәндиң хәјли материалыны Низами адына музејдән алдыг. Әдәбијјат дәрнәји үзвләри «Кәңч әдәбијјатчы» адлы дивар гәзетиниңи хүсуси нөмрәсини Ч. Чаббарлыја һәср етдиләр. Биз мұзақирәјә романыңи мұәллифини, шаир Ч. Новрузу вә Чаббарлынын аилә үзвләрини дәвәт етдик. «Баһар оғлу» һагғындакы мәрузә вә чыхышлары кәзәрдән кечирдик.

«Баһар оғлу» романынын мұзақирәси кечирилән күн кәңч әдәбијјат мұәллими С. Әләкбәрова әсәрини идеја мәзмуну, бәдн хүсусијјәтләри вә тәрбијәви әһәмијјәти һагғында мәрузә етди. Мәрузәдән сонра шакирдләр чыхыш едәрәк «Баһар оғлу» әсәри һагғында өз фикир вә мұлаһизәләрини сөјләдиләр. Истәр мәрузәчи, истәрсә дә чыхыш едәнләр «Баһар оғлу» романынын охучуларда Чаббарлы сәнәтинә һәдсиз мараг вә мәнәббәт ојатдығыны көстәрдиләр. Шаир Ч. Новруз, әдәбијјат мұәллими С. Мирабдуллајева вә әдәбијјат дәрнәји үзвү Ә. Аллаһвердијев Чаббарлыја һәср етдикләри шәрләрини охудулар. Јазычы С. Дағлы чыхыш едәрәк охучуларә өз тәшәккүрүнү билдирди вә кәләчәк јарадычылыг планларындан данышды.

«Баһар оғлу» романынын мұзақирәси күнү Ч. Чаббарлынын арвады Сона Чаббарлы, оғлу Ајдын Чаббарлы, Америка журналисти Мисс Јелизавета, Азәрбајҹан ССР Маариф Назирлијиниңи тәдрис-методика шәбәсиниңи мүдири Имран Мәмәдов да мәктәбимизә гонаг кәлмишдиләр. С. Чаббарлы чыхыш едәрәк шакирдләри Вәтәни, халгы Ч. Чаббарлы кими севмәјә чагырды вә өз разылығыны билдирди.

Орта мәктәбләримизин јухары синифләриндә даһи Азәрбајҹан шаири М. Фүзулиниңи дә тәрчүмеји-һалы вә јарадычылығыны өјрәдирик. Лакин бу бөјүк сәнәткарын шәхси һәјатына даир әлимиздә кифәјәт гәдәр мәлүмат јохдур. Шаир Б. Ваһабзадә өзүнүн пролог, епилог вә он бир фәсилдән ибарәт олан «Шәби-һичран» поемасында М. Фүзулиниңи һәјат вә јарадычылығынын поетик ифадәсини вермишдир.

«Шәби-һичран» поемасынын прологунда охујуруг:

Сән мәним ән бөјүк устадым олдуң,
Еј ана јурдумун бөјүк шаири.
Вәтән көјләриндә күнтәк доғулдуң,
Ишығын бүрүдү гәринәләриң.

Романтик јерләрин чох олмасына бахмајараг, һәр бир охучу М. Фүзулинин шәхси һәјатына, дәрин мә'налы јарадычылығына даир поемадан јени, марағлы мә'лумат әлдә едә билир. Хүсусән, IX синифләрдә дәрс дејән әдәбијјат мүәллимләри М. Фүзулинин синифдә кечилән әсәрләри илә әлағәдар олараг поеманын мүәјјән фәсилләрини охујуб мә'лумат әлдә едиләр. Биз бүтүн бу чәһәтләри «Шәби-һичран» поемасынын мүзакирасинә һазырлашдығымыз заман нәзәрә алдыг. Мәктәбимизин китабханасы Б. Ваһабзадәнин әсәрләриндән ибарәт китаб витрини дүзәлтди. Мүзакирәјә шаир Б. Ваһабзадәнин өзүнү, М. Ф. Ахундов адына Опера вә Балет Театрында Ү. һачыбәјовун «Лејли вә Мәчнун» операсында Лејли вә Мәчнун ролларында чыхыш едән вә М. Фүзули гәзәлләринин мәһарәтли ифачысы Б. һашымову вә Р. Садыгованы дә'вәт едик. Еләчә дә тәр чалан Бәһрам Мансуров бир валидеји кими бу јығынчагда иштирак етди.

Охучу конфрансында «Шәби-һичран» поемасы һаггында әдәбијјат мүәллими Р. Исмајылова мә'рузә етди. О, өз мә'рузәсиндә шаир Б. Ваһабзадә тәрәфиндән поемада даһи Азәрбајчан шаиринин бәдни портретинин бөјүк мүвәффәгијјәтлә јарадылдығыны көстәрди. О, гејд етди ки, М. Фүзули өз әсәрләри илә халга, вәтәнә сәдагәтлә хидмәт етмиш, дүня әдәбијјаты хәзинәсини зәнкинләшдирмишдир. Феодализм гүрулушу бу бөјүк сәнәткарын гәдрини билмәди. Анчаг совет халгы М. Фүзулинин әдәби ирсини лазымынча гијмәтләндирди. Онун 400 иллик јубилеји бөјүк тәнтәнә илә гејд олунду. Шәһәримиздә даһи шаирин әзәмәтли һејкәли учалыр.

Мүзакирәдә бир охучу кими чыхыш едән шакирдләр «Шәби-һичран» поемасыны тә'сирли вә мә'налы әсәр кими гијмәтләндирдиләр. Шакирдләр М. Фүзули гәзәлләриндән бир нечәсини әзбәр сөјләдиләр. Мүзакирә көстәрди ки, јухары синиф шакирдләри «Шәби-һичран» поемасынын сүжети вә композијјасы, бәдни хүсусијјәтләри һаггында сәрбәст мүһакимә јүрүтмәк габилитетинә маликдиләр.

Шаир Б. Ваһабзадә мүзакирәнин ахырында чыхыш етди. О, мәктәбин мүәллими вә шакирд коллективинә «Шәби-һичран» поемасынын мүзакирасини кечирдикләринә көрә тәшәккүрүнү

билдирди. Соңра охучуларың суалларына чаваб верди. О көстәрди ки, һазырда С. Вурғун јарадычылығына анд бөјүк елми әсәр үзәриндә ишләјир.

Ахырда М. Ф. Ахундов адына Опера вә Балет Театрынын артистләри «Лејли вә Мәчнун» операсындан дуэтләр охудулар.

Биз кәләчәкдә билаваситә мәктәбдә әдәбијјат тәдриси илә бағлы олан бәдни әсәрләрин мүзакирасини кечирмәји планлашдырмышыг. Совет халгынын һәјатындан мүасир мөвзуларда јазылан әсәрләрин мүзакирасини кечирмәјә даһа чох фикир верәчәјик.

Ахы, мәктәб һәјатындан мүасир мөвзуларда әсәрләр һаггында мүәллимләрин, шакирдләрин вә валидејиләрин фикирләрини өјрәнмәк, јалныз програм материалларыны мәнимсәмәк нөгтеји-нәзәриндән дејил, һәм дә јазычыларымызда јени фикир вә мөвзулар, јени әсәрләр јаратмаг нөгтеји-нәзәриндән әһәмијјәтлидир. Бу исә јазычыларымызын кәнчләрин тәләб вә зөвгүнү охшајан јени әсәрләр јаратмасына чох көмәк едәр.

Арзумуз будур ки, кәләчәкдә ајры-ајры классик вә совет јазычыларынын әдәби фәалијјәтиндән бәһс едән белә бәдни әсәрләр даһа чох јазылсын, нәшр едилсин.

«ЧҮМЛӘДӘ СӨЗЛӘРИН СЫРАСЫ» МӨВЗУСУНУН ТӘДРИСИ ҺАГГЫНДА

«Азәрбајҗан дили вә әдәбијјат програмы»нда чүмлә үзвләринин сыраланмасы чох доғру олараг, икинчи дәрәчәли үзвләрин ардынча верилмишдир. Биз буну она көрә доғру һесап едирик ки, чүмлә үзвләринин өјрәнән шакирд мәнтиги ардычыллыгла онларын сырасыны, һәмчинс олмасыны, әлавәсини, хүсусиләшмәсини дә мәнимсәмәлидир. Дәрслик мүәллифләри исә бир тәрәфдән програмын тәләбләрини позмуш, диқәр тәрәфдән дә һәм мөвзулар арасындакы мәнтиги ардычыллыгы, һәм дә онун методик әһәмийәтини нәзәрә алмамыш вә чүмләдә сөзләрин сырасыны 70-чи сәһифәдә вермәк әвәзинә, «Садә чүмләнни нөвләри» бәһсиндә (сәһ. 98) вермишләр. Чүмлә үзвләринин сырасыны «Садә чүмләнни нөвләри» бәһсиндә вермәјини елми-методик әсасы вардырмы? Тәдгигат көстәрир ки, бунун һеч бир әсасы жоқдур. Фикримизи әсасландырмаг үчүн фактларә мүрачнәт едәк. Мүәллифләр сөзләрин сырасы һаггында јазырлар: «Кениш чүмләләрин гурулушунда да мүәјјән тәртибә риәјәт олунур.

Нәгли чүмләләр кениш олдуғу заман, әсас етибары илә ашағыдакы гајда үзрә тәртиб олунур:

Хәбәрләр чүмләнни сонунда, мүбтәдалар әввәлиндә, ја да ортасында, тамамлыглар мүбтәдадан сонра, хәбәрдән әввәл, тәјинләр тәјин етдији чүмлә үзвүндән әввәл, зәрфликләр исә чох вахт хәбәрләрин јанында олур. Мәсәлән: Тәһсил әлачысы Мүнпрә али мәктәбә бу ил дахил олмушдур.

Лакин бәзи һалларда зәрфликләр тамамлыгдан, һәтта мүбтәдадан да әввәл кәлә билдији кими, чүмләнни башында да кәлә биләр...»¹.

Көрүндүјү кими, бурада верилән мәлүмат мүбтәда, хәбәр, тәјин, зәрфлик вә тамамлыгдан, мүхтәсәр вә кениш чүмләдән кәнара чыхмыр. Бунлары исә шакирдләр әсасән, чүмлә үзвләринин кечәркән өјрәнирләр. Тәкчә мүхтәсәр вә кениш чүмлә «Садә чүмләнни нөвләри» бәһсиндә өјрәдиләр. Бунун хатиринә, чүмлә үзвләринин сырасыны чүмләнни баш вә икинчи

дәрәчәли үзвләриндән тәһрид етмәјә дәјмәз. Чүнки мүхтәсәр вә кениш чүмлә чох асанлыгла мәнимсәнилән мөвзудур вә она көрә дә бу барәдә јығчам мәлүматы баш вә икинчи дәрәчәли үзвләри кечәркән вермәк мүмкүндүр. Диқәр тәрәфдән исә чүмләдә сөзләрин сырасыны баша салмаг үчүн мүхтәсәр вә кениш чүмлә терминләрини ишләтмәк зәрури дејилдир. Бунун әвәзинә, садәчә олараг, «баш үзвләрдән ибарәт олан чүмләләрдә сөзләрин сыраланмасы» вә «баш үзвләрлә икинчи дәрәчәли үзвләрдән ибарәт олан чүмләләрдә сөзләрин сырасы» ифадәләрини ишләтмәк олар. Ахы методикапын тәләбинә көрә, мөвзулар мәнтиги чәһәтдән елә јерләшдирилмәлидир ки, әввәлки мөвзу сонракы үчүн зәмин јаратсын вә сонракы мөвзу әввәлки мөвзунун мөһкәмләндирилмәсинә көмәк етсин. Мәсәләјә мәһз бу чәһәтдән јанашдыгда бир даһа дәјди олур ки, сөзләрин сырасы чүмлә үзвләринин ардынча өјрәдилмәлидир. Чүнки чүмлә үзвләри һаггындакы мәлүмат сөзләрин сырасыны асан мәнимсәмәк үчүн зәмин јарадыр; сөзләрин сырасы исә чүмлә үзвләри һаггындакы мәлүматын мөһкәмләнмәсинә көмәк едир.

Јери кәлмишкән гејд едәк ки, мәнтиги вурғу һаггындакы мәлүмат да сөзләрин сырасы илә бир параграфда дахил едилмишдир. Амма әслиндә мәнтиги вурғу «Чүмләнни интонасијаја көрә нөвләри» бәһсиндән әввәл өјрәдилмәлидир. Чүнки мәнтиги вурғуну јахшы билмәдән чүмләнни интонасијаја көрә нөвләрини өјрәнмәк чох чәтиндир.

Бу гыса изаһатдан сонра чүмләдә сөзләрин сырасыны шәрһ етмәјә сәј көстәрәк.

Грамматик чәһәтдән чүмлә үзвләринин сырасы әсасән, ашағыдакы кими олур: мүбтәда чүмләнни әввәлиндә, хәбәр исә сонунда олур. Тәјинләр тәјинедичи сөздән әввәл, тамамлыглар зәрфликләрдән әввәл, мүбтәдалардан сонра, зәрфликләр хәбәрин јанында кәлир. Лакин бир чох һалларда субъектин мәгсәдиндән асылы олараг чүмлә үзвләринин грамматик сырасы позулур вә ону үслуби сыраланма әвәз едир. Мәсәлән:

Кәһ'ан гәләми мүәллимә верди — грамматик сыраланма; гәләми Кәһ'ан мүәллимә верди, Кәһ'ан мүәллимә гәләми верди, мүәллимә гәләми Кәһ'ан верди исә үслуби сыраланмалардыр.

Үслуби сыраланманын биринчисиндә әсас мәгсәд гәләмин кимә верилмәсини, икинчисиндә гәләмин мүәллимә ким тә-

¹ М. Ширәлијев вә М. Гүсејизалә, Азәрбајҗан дилинн грамматикасы, II һиссә, 6—8-чи сәһифләр үчүн, Азәртәдريسәшр, 1964, сәһ.98-99

рәфиндән верилмәсини, үчүнчүсүндә исә мүәллимә нәжин, һансы шејини верилмәсини көстәрмәкдән ибарәтдир. Беләликлә, ајдын олур ки, ејни чүмләнни грамматик сыраланмасы, әсасән, бир, үслуби сыраланмасы исә бир нечә вариантда ола билир.

«Чүмләдә сөzlәрини сырасы» мөвзусунун иитг икиншафында чох мүнүм ролу олдуғуну нәзәрә алараг, ајры-ајрылыгдә һәр бир чүмлә үзвүнүн јерини мүәјјәнләшдирмәји фајдалы һесаб едирик.

Чүмләдә баш үзвләрини јери. Чүмләнни битмиш фикир ифадә етмәсиндә, формалашмасында вә тәркибләрдән фәргләнмәсиндә баш үзвләрин—мүбтәдә илә хәбәрин бөјүк ролу вардыр. Елә буна көрә дә онларын чүмләдәки јериндән бирликдә данышмаг даһа мүнәсиб һесаб едилмәлидир.

Мүхтәсәр чүмләләрдә, јәни тәкчә мүбтәдә вә хәбәр әсасында формалашмыш чүмләләрдә башлыча олараг, мүбтәдә әввәл, хәбәр исә сонра кәлир. Мәсәлән:

Мүәллим данышыр. Шакирд динләјир. Күләк әсир вә с. чүмләләрдә мүбтәдә (мүәллим, шакирд, күләк) әввәл, хәбәр исә (данышыр, динләјир, әсир) сонра кәлмишдир.

Әкәр мүбтәдә вә ја хәбәр сөз бирләшмәси илә ифадә едиләрсә, јәни мүрәккәб оларса, јенә дә һәмни гәјдә сабит гәлыр; мүбтәдә әввәл, хәбәр сонра кәлир.

Сизин дедијиниз будур. Бу, һәсәнни оғлудур. Мәммәдин гызы Гулунун бачысыдыр чүмләләриндән биринчисиндә мүбтәдә (сизин дедијиниз), икинчисиндә хәбәр (Һәсәнни оғлудур) үчүнчүсүндә исә һәм мүбтәдә (Мәммәдин гызы), һәм дә хәбәр (Гулунун бачысыдыр) мүрәккәбдир. Лакин бу үзвләрин мүрәккәблији онларын сырасына һеч бир тә'сир көстәрмәмишдир.

Зәннимизчә, чүмләдә мүбтәдә илә хәбәрин јери грамматик чәһәтдән һәмишә белә олмалыдыр. О јердә ки, бу гәјдә позулур, орада мүәјјән үслуби һал өзүнү көстәрир. Филоложик елмләр доктору, профессор С. Чәфәровун фикринә көрә «әсас гәјдадан харичә чыхан бу мүстәсна һалын өзүндә дә мүәјјән ганунаујғунлуг мүшаһидә едилир...

Хәбәрин биричи, мүбтәдәнин исә икинчи јердә верилмәсин дилимиздә чох заман хәбәри фе'лин илдики заманы илә ифадә олунан бә'зи мүхтәсәр нәгли чүмләләрдә мүмкүндүр».¹

¹ Азәрбајҗан дилпәли грамматикасы, II һиссә, Азәрбајҗан ССР ЕА Нәшријаты, Баки, 1959, сәһ. 242.

Профессор С. Чәфәров чох гијмәтли олан бу тәдгигатында үмумијјәтлә, сөzlәрини сырасында кениш бәһс етмишдир. Лакин Јухарыда мүбтәдә илә хәбәрин јеринә анд верилән ситатдан ајдын олур ки, мүәллиф үслуби сыраланма илә грамматик сыраланма арасында фәрг гәјмур вә хәбәрин әввәлдә кәлмәсини «әсас гәјдадан харичә чыхан мүстәсна һал» һесаб едир. Әслиндә исә бу чүр сыраланма грамматик сыраланманын мүстәсна һалы дејил, гануни үслуби һалыдыр.

Кениш чүмләләрдә дә әввәл мүбтәдә вә она анд сөzlәр (мүбтәдә зонасы), сонра исә хәбәр вә она анд сөzlәр (хәбәр зонасы) кәлир. Мәсәлән:

Адлы-санлы нефт устасы Аға Не'мәтулла бурада јашајыр чүмләсиндә әввәл мүбтәдә зонасы (адлы-санлы нефт устасы Аға Не'мәтулла), сонра исә хәбәр зонасы (бурада јашајыр) кәлмишдир. Һәр һансы чүмләдә бу гәјданын (әввәл мүбтәдә вә ја мүбтәдә зонасынын, сонра исә хәбәр вә ја хәбәр зонасынын кәлмәси гәјдасынын позулмасы үслуби сыраланма илә нәтичәләнмәлидир. Мәсәлән, Данышыр Баки. Кимдир охујан? Охуду Сәи'ани. Јашасын бүтүн дүнјада сүлһ! Јол верин Чапаја. Бош шејдир булар вә с. типли чүмләләрин һамысында үслуби сыраланма һакимдир.

Үмумијјәтлә, чүмләдә сөzlәрини грамматик сыраланмасы анчаг субъектин мәгсәдиндән, мә'нанын тәләбиндән асылы олараг дәјишир вә бу заман үслуби сыраланма мејдана чыхыр.

Варташен рајонундакы Охуд орта мәктәбинин мүәллими Н. Гүммәтов чүмләдә мүбтәдә вә хәбәрин јерини шүүрлу сурәтдә баша салмаг вә иитгдә ондан дүзкүн истифадә етмәјә даир вәрдишләр ашыламаг үчүн ашағыдакы чалышмалардан истифадә едир:

1. Верилмиш сөzlәрдән чүмлә дүзәлдин вә мүбтәдә илә хәбәрин јериндә ишләдилмәсинә диггәт јетирин.

Партија, биз, гәләбәләрдән-гәләбәләрә доғру апармаг. Шакирдләр бу сөzlәрдән белә бир чүмлә дүзәлдирләр: Партија бизи гәләбәләрдән-гәләбәләрә доғру апарыр.

2. Һәмни чүмләни ашағыдакы тәләбләрә ујғун олараг дәјиширин:

а) Партијанын бизи гәләбәләрдән-гәләбәләрә доғру апармасы өн плана чәкилсин.

б) Партијанын башгаларыны дејил, мәһз бизи гәләбәләрдән-гәләбәләрә доғру апардығы өн плана чәкилсин.

Шакирдләр һәмнә тәләбләр әсасында ашағыдакы үслуби сыраланмалардан истифадә едирләр:

а) Биәи гәләбәләрдән-гәләбәләрә доғру партија апарыр.

б) Партија гәләбәләрдән-гәләбәләрә доғру биәи апарыр.

Јери кәлмишкән гејд едәк ки, бә'зән үслуби вә грамматик сыраланма арасында фәрг олмаја да биләр. Мәсәлән, јухарыдакы чүмләдән әсас мәгсәд партијанын биәи башга саһәја дејил, мәһз гәләбәләрдән-гәләбәләрә доғру апармасыны көстәрмәк оларса, грамматик сыраланма јериндә галар вә үслуби сыраланмаја еһтијач галмаз; онлар, тәхминән ејни олар.

Чүмләдә тамамлығын јери. Тамамлыглар чүмләдәки јеринә көрә, башга үзвләрдән фәргли хүсусијјәтләрә маликдирләр. Белә ки, бә'зи чүмлә үзвләри јеринә көрә ја грамматик, ја да үслуби чәһәтдән сыраландығы һалда, гејри-мүәјјән вәситәсиз тамамлыглар бир гајда олараг, анчаг грамматик принцип үзрә сыраланыр. Бу чүр чүмләләрдә вәситәсиз тамамлыгларып јерини дәјишмәк мүмкүн олмур; мәсәлән:

Бәсти памбыг јығыр. Овчу бир ајы көрдү. Әли китаб охујур. Мәммәд јазы јазыр вә с.

Вердијимиз мисаллардакы вәситәсиз тамамлыгларын (памбыг, ајы, китаб, јазы) јерини дәјишсәк, ја чүмләнни мәнасы алт-үст олар, ја да анлашылмазлыг мејдана чыхар. Проф. С. Чәфәров бу мәсәләдән бәһс едәрәк јазыр: «Белә чүмләләрдә чүмлә үзвләринин јери сабит олуб бир гајда олараг, әввәл мүбтәда, сонра тамамлыг, ахырда хәбәр јерләшир вә бунларын јерини дәјишдирмәк мүмкүн олмур.

Колхоз памбыг әкмишдир чүмләсиндә колхоз мүбтәда, памбыг гејри-мүәјјән вәситәсиз тамамлыг, әкмишдир хәбәрдир».¹ Бу чүмләдә иштирак едән чүмлә үзвләринин јерини һеч вәһлә дәјишдирмәк олмаз. Әкәр бунларын јери дәјишдириләрсә, чүмлә гејри-мүәјјән мәзмун ифадә едән сөз јығынына чевриләр.

Јухарыда дејиләнләр икинчи дәрәчәли үзвләрдән анчаг гејри-мүәјјән вәситәсиз тамамлыгларын иштирак етдији чүмләләрә аиддир. Лакин һеч елә һал ола билмәз ки, чүмләдә икинчи дәрәчәли үзвләрдән һәмишә тәкчә гејри-мүәјјән вәситәсиз тамамлыглар иштирак етсин. Әкәр гејри-мүәјјән вәситәсиз тамамлыгларла јанашы, башга икинчи дәрәчәли үзвләр дә иштирак едәрсә, онда һәмишә тамамлыг бүтүн үзвләр

дән сонра вә хәбәрдән әввәл (хәбәрин јанында) кәлир. Һәт-та башга үзвләр үслуби чәһәтдән сыраландыгда белә, тамамлыг хәбәрдән ајрыла билмир. Мәсәлән:

Кән'ан бу күн Јасиндән үч китаб алды.

Бу күн Кән'ан Јасиндән үч китаб алды.

Јасиндән бу күн Кән'ан үч китаб алды вә с.

Чүмләдә һәм вәситәсиз, һәм дә вәситәли тамамлыг иштирак едәрсә, әввәл вәситәсиз, сонра исә вәситәли тамамлыг кәлир. Зәһнимизчә, бу, онула изаһ едилмәлидир ки, вәситәсиз тамамлыг анчаг тә'сирли фе'ли олан чүмләләрдә иштирак едир вә һәмишә фе'лләр илк нөвбәдә вәситәсиз тамамлыгла әлагәдар олур. Вәситәли тамамлыглар исә тә'сирли фе'ллә биләвәситә әлагәја кирмир. Мәсәлән: вердим тә'сирли фе'ли әввәл нәји?, сонра исә кимә? суалларыны тәләб едир, јә'ни һәмин суаллара чаваб олан сөзләрдән биринчиси әввәл, икинчиси исә сонра кәлир.

Бу дејиләнләр грамматик сыраланмаја аиддир. Услуби сыраланмада вәситәсиз тамамлыг вәситәлидән сонра да кәлә биләр.

Чүмләдә зәрфлијин јери. Зәрфликләр, тамамлыгларә инсәбәтән, идарә олундуғу фе'ллә зәиф әлагәдә олур. Она көрә дә әсиндә биләвәситә хәбәрин јанында кәлмәли олан зәрфлик чох вахт чүмләнни әввәлиндә јерләшмәја чәһд едир.

Зәрфликләрин һамысы чүмләнни ејни јериндә кәлә билмир. Мәсәлән, јер вә кәмијјәт зәрфликләри әксәр һалларда аид олдуғу хәбәрин јанында, заман зәрфликләри чүмләнни әввәлиндә, тәрзи-һәрәкәт, сәбәб-мәгсәд зәрфликләри мүбтәдадан сонра, диқәр үзвләрдән әввәл кәлир. Бунлары ашағыдакы мисаллар әсасында ајдын шәкилдә баша дүшмәк олар:

Колхозчулар тарладан евә гајыдырдылар. Онлар чох ишләмишләр. Кәлән ил Ариф једдинчи синфә кечәчәк. Әһмәд тез-тез әтрафа көз кәздирирди. Ушаг севинчиндән ағлады.

Биринчи чүмләдә јер (тарладан, евә), икинчидә кәмијјәт (чох), үчүнчүдә заман (кәлән ил), дөрдүнчүдә тәрзи-һәрәкәт (тез-тез), бешинчидә сәбәб-мәгсәд (севинчиндән) зәрфликләринин чүмләдәки јери јухарыдакы фикри сүбут едир.

Бә'зән чүмләдә бир нечә зәрфлик иштирак едир. Бу заман сыраланма башлыча олараг, ашағыдакы шәкилдә өзүнү көстәрир.

1. Заман вә јер зәрфликләринин иштирак етдији чүмләләрдә әввәл заман, сонра јер зәрфлији кәлир. Мәсәлән:

¹ Азәрбајҗан дилинин грамматикасы, II һиссә, Азәрбајҗан ССР ЕА Нәшријаты, Баки, 1959, сәһ. 247—248.

Мөн саат 12-дә мәктәбә кетмәлиҗәм.

Илк совет пеҗки 1961-чи илдә космоса бурахылмышдыр.

Бу чүмләрдә заман зәрфликләри (саат 12-дә, 1961-чи илдә) әввал, җер зәрфликләри исе (мәктәбә, космоса) сонра кәлмишләр.

2. Заман вә тәрзи-һәрәкәт зәрфликләринин иштирак етдиҗи чүмләрдә дә әввал заман, сонра тәрзи-һәрәкәт зәрфликләри кәлир. Мәсәлән:

Совет адамларынын индики нәсли иҗирми илдән сонра даһа хошбәхт җашаҗагдыр.

Бу чүмләдә тәрзи-һәрәкәт зәрфлиҗи (даһа хошбәхт) заман зәрфлиҗидән (иҗирми илдән сонра) сонра кәлмишдыр.

3. Заман вә кәмиҗәт зәрфликләринин иштирак етдиҗи чүмләрдә дә әввал заман, сонра исе кәмиҗәт зәрфликләри кәлир. Мәсәлән:

Таһир бу дәфә Чәмилн хеҗли сүздү чүмләсиндәки заман (бу дәфә) вә кәмиҗәт (хеҗли) зәрфликләри җухарыдакы фикри сүбүт едир.

4. Җер вә тәрзи-һәрәкәт зәрфликләринин иштирак етдиҗи чүмләрдә, адәтән, әввалчә җер, сонра тәрзи-һәрәкәт зәрфликләри кәлир. Мәсәлән:

Кән'ан вә Аҗададаш столун әтрафында үзбәүз отурмушлар чүмләсиндә әввал җер (столун әтрафында), сонра тәрзи-һәрәкәт (үзбәүз) зәрфликләри кәлмишдыр.

5. Җер вә мәҗсәд зәрфликләринин иштирак етдиҗи чүмләрдә әввал мәҗсәд, сонра исе җер зәрфликләри кәлир. Мәсәлән: Чамал наһар етмәк үчүн евә кетди чүмләсиндә мәҗсәд зәрфлиҗи (наһар етмәк үчүн) әввал, җер зәрфлиҗи (евә) сонра кәлмишдыр.

6. Бә'зи чүмләрдә еҗни заманда бир нечә зәрфлик иштирак едир. Белә чүмләрдә адәтән, әввал заман, сонра тәрзи-һәрәкәт, җер вә с. зәрфликләр кәлир. Мәсәлән:

Һәсән саат 3-дә гача-гача евә кедирди чүмләсиндәки зәрфликләр бу фикри доғрулуғуну көстәрир.

Бура гәдәр деҗиләвләр чүмлә үзләринин грамматик сыраланмасына андир. Лакин субъектив мәҗсәдидән, чүмләнн мә'насындан асылы олараг һәмнн сыраланманы чох вахт үслуби сыраланма әвәз едир. Әкәр грамматик чәһәтдән әввал мүбтәдә, сонра хәбәр, онларын арасында исе икинчи дәрәчәли үзәләр (тә'җилләрин мүбтәдадан әввал кәлмәси нәзәрә алынмаса) кәлирсә, үслуби чәһәтдән чүмлә үзләринин җери сабит деҗил вә мә'навын тәләбиндән асылыдыр.

СУАЛЛАРА ЧАВАБ

Суал 1.

Һәмән, һаман вә һәмнн сөзләринин мә'нача бир-бириндән фәрги бармы? Әкәр жохдурса, әдәби дил нөгтеҗи-нәзәриндән бунлардан һансы дүзкүшдүр?

Суал 2.

Хошбәхт сөзү әдәби дилдә адәтән хошбәхт шәклидә тәләффүз олунур. Һәтта бә'зән мәтбуатда да белә ишләдилир. Орфографиҗамызда һәмнн сөзүн ә илә җазылмасы гәбул едиләркан һансы гануна әсәсланылмышдыр?

Һ. Һәсәнов (Бакы).

Чаваб 1.

Һәмән, һаман вә һәмнн сөзләринин мә'нача бир-бириндән һеч бир фәрги жохдур. Нитгимиздә бунларын мүәҗҗән үслуби фәргләрә малик олдуғуну да сөҗләмәк чәтиндир. Лакин инкаредилмәз фактдыр ки, һәмнн сөзләрин үчү дә мүәсир әдәби дилиминин лүгәт тәркибиндә мүәҗҗән җер тутур. Һәмән вә һаман сөзләринә аз-чох шифаһи нитгдә вә бәдин әсәрләрдә, хүсусән поезиҗада тәсадүф едилир. Елми, күтләви әсәрләрдә, мәтбуат дилиндә исе, демәк олар ки, анчаг һәмнн сөзүндән истифадә олунур.

Демәк, һәмән, һаман вә һәмнн сөзләриндән әдәби дилиминдә ән чох үчүнчүсү ишләдилир; лакин әввәлиничиләрдән истифадә едилмәсини дә сәһв һесап етмәк олмаз.

Чаваб 2.

Хошбәхт сөзү тәркибинә көрә хош вә бәхт сөзләринин бирләшмәсиндән әмәлә кәлмишдыр. Орфографиҗамызда бәхт сөзүнүн ә илә җазылмасы гәбул едилдиҗи үчүн (тарихи-ән'әнәви принципә әсәсән), хошбәхт, еләчә дә бәхтиҗар, бәхтәвәр, бәдбәхт кими сөзләрин җазылышында да мәһз бу гәҗдә нәзәрә алынмышдыр.

Суал.

Әли-Баҗрамлы, Гасым-Исмаҗылов, Алма-Ата вә с. кими дефислә җазылан хүсуси исимләрдән лы, ли, лу, лү шәкилчи-

ләрн вәситәсилә үмуми исимләр дүзәлтдикдә онлары нечә
язмаг лазымдыр.

А. Бағыров (Бакы).

Чаваб.

Мә'лум олдуғу үзрә, јер адлары билдирән хүсуси исим-
ләрдән үмуми исимләр дүзәлдиләркән, јазыда онларын әввә-
линичи сәси кичик һәрфлә јазылыр; мәсәлән, Бакы—бакылы,
Газах—газахлы вә с. Ејни гәјда илә дә ашағыдакы сөзләр ја-
зылмалыдыр: Алма-Ата—алма-аталы, Әли-Бајрамлы—әли-
бајрамлылы, Гасым-Исмајылов—гасым-исмајыловлу, Новха-
ны—новханылы вә с.

Суал.

V—VIII синифләрдә јазы ишләриндәки сәһвләрин тәһһини-
нә анд мәшғәләләр нечә апарылмалыдыр?

h. Шәрифов (Шаумјан (кәнд) рајону)

Чаваб.

Мүәллим, адәтән, јазы ишләринин үмуми нәтичәләри һаг-
гында шакирдләрә мә'лумат вермәли, јахшы вә пис јазан ша-
кирдләрин јазы ишләриндән бир нечәсини синиф гәршысын-
да нүмајиш етдирмәлидир. Бундан сонра, дәфтәрләр шакирд-
ләрә пајланмалы вә онлара өз сәһвләрини диггәтлә нәзәр-
дән кечирмәк, нәдә вә нә үчүн сәһв бурахдыгларыны ајурд
етмәк тапшырылмалыдыр. Гә'д етмәк лазымдыр ки, мәшғәлә-
нин бу мәрһәләсиндә ишин кејфијјәти бир мүһүм мәсәләдән —
јазы ишләриндәки сәһвләрин дүзәлдилмәси тәләбләринә мү-
әллимин нә дәрәчәдә дүзкүн риа'әт етмәсиндән чоһ асылыдыр.
«Орта мәктәбләрин V—XI синифләриндә Азәрбајчан дилин-
дән вә әдәбијјәтдән шакирдләрин јазы ишләринин ги'мәт нор-
малары» адлы тә'лиматда ајдын шәкилдә көстәрилир ки,
V—VIII синифләрдә мүәллим шакирдләрин јазыларын-
дакы сәһвләри һеч дә һәр заман дүзәлтмәмәли, һәмни
сәһвләрин алтындан јалныз хәтт чәкмәклә кифајәтләнмә-
лидир. Сәһвләрин дүзәлдилмәсиндә белә бир принцип исти-
над едилмәси ('ухары синифләрә доғру кетдикчә даһа мүрәк-
кәб јоллардан истифадә едилир) она көрә лазым көрүлүр ки,
бу, шакирдләрә өз сәһвләрини мүстәгил олараг дүшүнүб гап-
маға имкан верир, онларын дәркетмә фәалијјәтини хејли фә-
аллашдырыр.

Сәһвләрин тәһһининә анд мәшғәләләрдә шакирдләрин өз
јазы ишләри илә танышлығы јалныз о заман фајдалы ола

биләр ки, мүәллим сәһвләри ашкара чыхараркән мәһз һәмни
мүһүм мәсәләјә чидди диггәт јетирмиш олсун.

Мәшғәләнин бу мәрһәләсиндән сонра мүәллим шакирдлә-
рин әксәријјәти үчүн типик олан сәһвләрлә әлагәдар гәјда-
лара анд мүвафиг чалышмалар үзәриндә иш апармалыдыр.
Мәсәлән, тутаг ки, белә сәһвләрдән бири имла мәтниндәки
анлә сөзүнүн ајилә шәклиндә, стансија сөзүнүн истанса,
истансија вә с. шәклиндә сәһв јазылмасы илә әлагәдардыр.
Мүәллим бу сөзләрдә бурахылан сәһвләри тәкчә һәмни ики
сөзүн дүзкүн јазылышы үзәриндә шакирдләри ишләтмәклә
истәнилән нәтичәни әлдә едә билмәз. О, әввәлиничи сөзлә
әлагәдар олараг шакирдләри ејни орфограмлы башга сөзләр
үзәриндә ишләтмәлидир; онлара даирә, шаир, анд, Наилә,
хаин вә с. кими бир нечә сөз јаздырыб, гоша саитләрин алтын-
дан хәтт чәкдирмәли, һәмни сөзләрин јазылышы илә тәләффү-
зү арасындакы фәрги онлара изаһ етмәлидир (мүсаһибә јолу
илә). Стансија сөзүнүн дүзкүн јазылышы үзәриндә иш апа-
раркән исә стәкан, стол, стул, стадион кими вә әввәли башга
гоша саитләрлә башланан сөзләрдән ибарәт хүсуси чалыш-
малар апармалыдыр.

Үмумијјәтлә, сәһвләрин тәһһининә анд мәшғәләләрдә вах-
тын әсас һиссәси мүвафиг чалышмаларын апарылмасына
сәрф едилмәлидир. һәмни чалышмалар өз характеринә көрә
мүхтәлиф ола биләр; мәсәлән: а) орфограмы ејни вә ја ох-
шар сөзләрдән ибарәт өјрәдичи имла апармаг; б) сәһв бура-
хылмыш сөзә анд орфограмы ејни олан башга сөзләр тап-
дырыб јаздырмаг; в) сәһвләри шакирдләрин шүүрлу сурәтдә
дәрк етмәси үчүн мүәјјән сөзләри гурулушуна көрә тәһһил
етдирмәк вә с.

Нәһајәт, шакирдләрә мүәјјән ев тапшырығы верилмәли-
дир. Бу тапшырыглар үмуми вә фәрди характердә ола биләр.

БУ КИТАБЛАРЫ ОХУМАҒЫ МӘСЛӘНӘТ БИЛИРИК

«ОРТА МӘКТӘБДӘ АЗӘРБАҢЧАН ДИЛИ ТӘДРИСНИНИ МЕТОДИКАСЫ»

Орта мәктәбдә тәдрис олушан һәр бир фәнни өзүнә мәхсус тәдрис методикасы вардыр. Белә ки, һәмни фәнни тәдрис едән мүүлләм буну јахшы билмәдән тәдрис етдиҗи фәнни шакирдләрә јахшы баша сала билмәз. Бурасы да мә'лумдур ки, орта мәктәб мүүлләмләрини белә бир методик пәсантә бөјүк еһтиҗачлары вардыр. Бу мә'нада педагоҗи елмләр доктору, профессор А. Абдуллаҗевни бу јахшыларда чапдан чыхмыш «Орта мәктәбдә Азәрбаҗчан дили тәдрисини методикасы» адлы самбаллы китабы дигтәти чәлб едир.

Мүүллифин бу китаб үзәриндә чоҗдан ишләдиҗи вә кәркәни әмәк сәрф етдиҗини «Бир печә сөз» башлығы алтында јаздығы гејддән ајдыш етмәк олур. О јазыр: «Һәр һансы бир фәнни тәдрис методикасы узун илләр боју апарылан тәдигат, мүүлләмләрин күтләви тәчрүбәсини тәһлил едиб үгүмләшдирмәк вә мәктәбләрә әмәли оларат олаҗә сахламаҗ нәтиҗәсиндә јарадыла биләр. Мүүлләмләрә тәдигат едилән һәмни әсәр узун илләр апарылмыш педагоҗи вә методик әмәҗни мәһсулудур».

Мүүллиф әсәрини киришиндә кедән сәһбәтдә кәстәрир ки, һәмни әсәри үзәриндә ишләркән мәктәбни һәјатла әлаҗәсини мөһкәмләтмәк һаггындакы Гапун вә партијамызын јени Програмыны тәләбләри әсәс кәтүрүлүшдүр. Китабда совет дилчилиҗи әсәсиндә Азәрбаҗчан дили тәдрисини принципләри, үсул вә јоллары, педагоҗика вә психолоҗияны башлыча мүддәалары, дил тәдрисини вәзијәтини өјрәнмәк мәҗсәди илә апарылмыш мүшәһидә вә тәдигатлар, әлдә едилмиш нәтиҗәләр һаггында охучуларә мүүҗән мә'лумат верилир.

Мүүллиф әсәрини даһа да зәккиләшдирмәк, мүәсир методика илә сәсләндирмәк мәҗсәди илә дил тәдрисини методикасына даир русча мөвчуд олан чоҗ зәкки вә јени әдәбијатдан кениш истифада етдиҗли вә гејд едир.

«Орта мәктәбдә Азәрбаҗчан дили тәдрисини методикасы» әсәриндә Азәрбаҗчан дили тәдрис методикасының әсәс мәсәләләри, фонетика тәдрисини методикасы, морфолоҗия вә орфоҗрафија тәдрисини методикасы, синтаксис вә дургу ишарәләри тәдрисини методикасы, шакирдләрини шифаһи итгәлини ишәшафы вә онларын лүгәт еһтиҗатыны зәккиләшдирмәк јолларындан бәһс олунур.

«Орта мәктәбдә Азәрбаҗчан дили тәдрисини методикасы» китабы «Бир печә сөз»дән, једди фәсилдән: 1) «Азәрбаҗчан дили тәдрис методикасының елми әсәсләри», 2) «Азәрбаҗчан дили тәдрис методикасының әсәс мәсәләләри», 3) «Фонетика тәдрисини методикасы», 4) «Морфолоҗия вә орфоҗрафија тәдрисини методикасы», 5) «Синтаксис вә дургу ишарәләри тәдрисини методикасы», 6) «Ша-

кирдләрини шифаһи итгәлини ишәшафы», 7) «Шакирдләрин лүгәт еһтиҗатыны зәккиләшдирмәк јоллары»ндан ибарәтдир.

«ИБТИДАИ СИНИФЛӘРДӘ БҮСНХӘТ ТӘ'ЛИМИ»

Халғын һәјатында бөјүк әһәмијәтә малик олан јазы һәр бир шөхс үчүн әһәмијәтлидир.

Һәр бир мәдәни шөхсин дүзкүн, козәл, асан охунап, ајдын вә сүр'әтли јазысы олмалыдыр.

Хүсусилә һәр бир мәктәбли тәмиз, козәл вә сәлиҗәли јазы јазмағы бачармалыдыр.

Козәл, дүзкүн јазыны гајдаларыны билмәдән шакирдләрдә козәл вә дүзкүн јазы вәрдиши јаратмаҗ мүмкүн дејилдир. Белә бир вәрдиш һүснхәт гајдаларына әмәл етмәк нәтиҗәсиндә әлдә едилир. Һәм дә дүзкүн вә козәл јазмағы бачармаҗ әсәсән илк јазы тә'лими дөврүндән башланыр.

Бә'зән елә јазыларә раст кәлмәк олур ки, ја охумаҗ чәтин олур, ја да һеч охумаҗ белә мүмкүн олмур. Бунун әсил сәбәбини, ибтидаи мәктәбә гебул едилмиш шакирдә илк күндән башлајараҗ козәл вә дүзкүн јазы вәрдиши верилмәмәси илә изәһ етмәк олар. Белә ки, шакирдләрин јазыларында мүшәһидә едилән нөгәсанлар һүснхәт програмында кәстәрилән тәләбләрип јеринә јетирилмәмәси үзүндән ирәли кәлир.

Шакирдләрә дүзкүн, козәл вә савадлы јазы вәрдишләри ашыламағын бир сыра зәрури шәртләри вардыр. Һәр шәрдән әввәл бу, бармаҗлары, биләҗни, голун мәҗсәдәуҗун һәрәкәт едилмәси илә мүүҗән едилир. Буна корә дә һүснхәт тәдрисинә ибтидаи мәктәбдән башланыр. Ибтидан синиф шакирдләри һәлә лап биричи күндән башлајараҗ һәрфләрин доғру, ајдын вә козәл јазылмасыны өјрәнирләр. Һәм дә бу иш күндәлик дәрсләрдә апарылдығы ким, һүснхәт дәрсләриндә дә бир даһа мөһкәмләндирилир.

Һүснхәтти өјрәнәркән илк әввәл шакирдләр јазы заманы дүзкүн отурмалыдырлар. Бу заман ишыҗ сол тәрәфдән дүшмәлидир. Јазы заманы гәләми әлдә тәләб олундугу ким тутмаҗ, дәфтәрләрини сәмја үзәринә дүзкүн гејулмасы да әсәс шәртләрдән бир.

Һүснхәт мәшҗәләси габаҗчадан һазырлыҗ мәшҗәләләри илә башланыр, сонра үлсүр, һәрф вә сөз јазылышыны тәкрары кечилир.

Бир гајда оларә шакирдләр әввәлчә јаваш-јаваш јазырлар, ләкин һәрф үлсүрләрини јазылмасы мәнмәсәнилдикчә јазының кедиши сүр'әтләндирилир.

Әлифбанын бүтүн бөјүк вә кичик һәрфләрини јазылмасы мәнмәсәнилдикдән сонра јазы гајдаларыны кәлмәклә бәрабәр чүмлә вә кичик парчаларын јазылышына кечилир.

Мәктәбләримиздә тәдрис олушан һүснхәт фәлини үчүн нәзәри чәһәтдән әсәсләндирилмыш, демәк олар ки, һеч бир вәсант јохдур. Бу чәһәтдән Ф. Әбдүррәһимовун «Ибтидан синифләрдә һүснхәт тә'лими» адлы вәсантини илк тәшәббүс кимн гүҗмәтли бир вәсант һесаб етмәк олар.

Бу китабча мәктәбдә һүснхәт тәдрисини кифајәт гәдәр ишләнилмәсини вә чоҗ актуал олан мәсәләләринә һәср едилмишдир. Китабчада мөвчуд материалларын ғыса тәңгиди, тәһлили верилир вә ибтидаи мәктәбдә һүснхәт тә'лиминин әсәс методлары шәһ олунур.

Әсәрдә кинетик принцип әсасында бүснхәттин стигмографик хәтти, еләчә дә тагтла жазы, мұтајисә вә төһлил-тәришәб үсуллары даһи дегниг ишләпмәшдир.

Китабча ибтидан мәктәб мұәллимләрин үчүн һазырлағмышдыр.

«МӘКТӘБЛИНИН ОРФОГРАФИЈА ЛҮГӘТИ»

Мәктәбин вәзифәси шакирдләрә дүәкүи өдәби, шифаһи вә жазылы питг бачарыгы тәрбијә етмәкдән ибарәтдир.

Шакирдләрини там савадлы жазы жаза билмәләринини бир шәрти дә орфография лүгәтини моһкәм вә әсәслы билмәләриндән хејли дәрәжәдә асылдыр. Белә ки, шакирдләр истәр синифдә, истәрсә дә елдә һәр һапсы бир жазы ишнини јеринә јетирәркин жазыда бә'зи чәттиликләрлә гаршылашырлар. Белә чәттиликләрини бир гисми мұәјјән орфографик гәјданы билмәмәкдән, Јахуд унутмагдан ирәли кәлирсә, бир гисми дә бә'зи сәзләрини жазытышыны һеч бир гәјдаја әсәсән мұәјјән етмәјини мұәкүи олмағмышдан ирәли кәлир.

Мәктәблиләрини гаршысына чыхан бу чәттиликни арадан галдырмағ мәғсәди илә дилчәләриндән Ә. Аббасов вә Ә. Әфәндизадә јолдашлар бирликдә «Мәктәблинин орфография лүгәти» адлы лүгәт һазырлағмышлар.

Мәктәблиләрини еһтијачылы одәмәк үчүн олан һәмни лүгәтини «Кириш» һиссәсиндә дејиләр ки:

Бу орфография лүгәтиндә башлыча оларағ, орта мәктәб шакирдләрини жазылы питгиндә истифадә олуған вә жазылышы мұхтәлиф чәһәтләрдән чәтти олан сәзләр әһәтә едилмәшдир. Лүгәтини гыса вә јығчам олмағмыны тә'мин етмәк үчүн орада ејни көкдән олан сәзләри һамысы дејил, итгдә би чох ишләпмәшләр верилмәшдир.

«Мәктәблинин орфография лүгәти» китабчасы «Кириш»дән, «Азәрбајчан дили орфографиясының әсәс гәјдалары»ндән вә «Лүгәт» һиссәләриндән ибарәтдир.

Китабчаның «Кириш»индә Азәрбајчан әлифбасының чәдвәли дә верилмәшдир.

«САДӘ ЧҮМЛӘНИН ТӘДРИСИ ПРОСЕСИНДӘ НИТГ ИНКИШАФЫ ҮЗРӘ АПАРЫЛАН ИШЛӘР»

Филологик езмләр һәмизәди Б. Әһмәдовун «Садә чүмләнни тәдриси просесиндә нитг инкишафы үзрә апарылан ишләр» адлы китабчасында республикамызын габагчыл Азәрбајчан дили мұәллимләрини садә чүмләнни тәдриси заманы шакирдләрлә нитг инкишафы үзрә апарылан ишләрдән бәһс олуғур, сонра онларын тәдрис методикасындан әтрафлы данышылыр.

Мүәллиф шакирдләрдә лүгәт еһтијатының әтпкинләшдирилмәси, чүмлә гурмағ вәрдишләрини инкишафы, рабитәли нитг үзрә апарылан ишләр, ифадәли оху мәдәлијәтигә јијәләгмәк мәсәләләри үзриндә әтрафлы дајаныр.

Мүәллиф һәмни әсәри јазаркән Газах, Чәбрајыл, Миникәчевир, Зағатала, Бәрдә мәктәбләриндә вә б. мәктәбләрдә мұшаһидәләр апармыш, Бақы шәһәрини 176, 31 нөмрәли мәктәбләриндә, Товуз рајоғу Алакол кәндидән орта мәктәбдә експериментләр кечирмәшдир. О, мұәллимләрини дәрсләрини мұшаһидә заманы синтаксисин тәдрисиндә Јахшы тәчрүбә газанмыш оланлары ашқара чыхармыш, онларын иш үсулларыны өјрәниб үмүмләшдирмәшдир. Мүәллиф өз мұ-

шаһидәләри заманы ону да мұәјјән етмәјә мұвәфқәғ олмушдур ки, республикамызын бә'зи мұәллимләри һәмни тәкчә синтаксисини тәдрисиндә, һәм дә үмүмијјәтлә Азәрбајчан дилинин тәдриси саһәсиндә көзәл тәчрүбә газанмыш, тә'лимдә јеһи иш үсуллары илә ишләмәјә башламышлар. Мәктәбләрисиндә белә мұәллимләрин сајы кетдикчә артыр.

Мүәллиф ирәли сүрдүјү јеһи мүддәалары мәктәбләрдә алардыгы експериментләр вәситәсилә әсәсләндирмәгә чалышыр.

«Садә чүмләнни тәдриси просесиндә нитг инкишафы үзрә апарылан ишләр» китабчасында мүәллиф «Садә чүмләнни тәдриси илә әләғәдәр гаршыја чыхан лингвистик чәттиликләр һағгында», «Мәктәбләрдә апарылмыш мұшаһидә вә експериментләр һағгында», «Синтаксисини тәдрисиндә гәдәрни һазырлығ (пропедевтик) мәшгәләләри», «Чүмлә һағгында үмүми мә'лумат» вә с. башлығлар алтында өз фикрини изаһ едир. Белә башлығлар китабчада 15-дир.

«АХШАМ МӘКТӘБЛӘРИНДӘ АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИ ТӘДРИСИНИН БӘ'ЗИ МӘСӘЛӘЛӘРИ»

Мә'лум олдуғу кими, күндүз мәктәбләриндә тәдрис сәатларының миғдары ахшам мәктәбләриндә нисбәтән чохдур. Она көрә дә күндүз мәктәбләриндә мұхтәлиф өјрәдичи вә јарадычы тапшырығлардан истифадә едәрәк, тә'лимни кејфијәти јүксәлдилер. Лакин ахшам мәктәбләриндә вахтың азлығы шакирдләрини үмүми инкишафы, һәјәт тәчрүбәләри нәзәрә алынарса, тә'лимни мәзмунунда вә методунда дәјишилик етмәк зәруријәти мејдана чыхыр.

Ахшам мәктәбләриндә програм материалларының мәзмунунда вә планлашдырылмасына, шакирдләрин билијини системә салан вә бәрпа едән тәкрара, мұстәгил ишләрини тәшкилигә, дәрсини еффеқтлијини артырмаға, практик ишләрә даһа чох фикир вермәк лағымдыр. Ахшам мәктәбләриндә дәрс дејән мұәллимләрини әсәс мәғсәди дәрсини кејфијәтини јүксәлтмәклә бәрәбәр, тәдрис етдикләри фәйләри шакирдләрә синифдә өјрәтмәкдир. Һазырда дәрсини еффеқтлиликни мәсәләси педагожи коллективни дитгәт мәркәзиндә дурур. Шакирдләри фәаллашдырмағ вә онларын дәрслик үзәриндә мұстәгил ишләмәләригә панл олмағ, сәхм вә ја әјани вәситәләрдән јерли-јерницә истифадә етмәк лағымдыр. Ахшам мәктәбләриндә бүтүн фәйләрини тәдрисиндә олдуғу кими, Азәрбајчан дили фәһһини тәдрисиндә дә шакирдләрини мұстәгил иш әсәс јер тутур. Лакин мұшаһидәләр көстәрир ки, бу иш ахшам мәктәбләриндә һәләлик лағымни сәвијәдә дејилдир. Бир чох мұәллимләр һәлә көһнә гәјдада ишләјир, шакирдләри мұстәгил фиһһирләшмәјә алышдырмай, онлары јалныз дәрси дилләмәјә вә дәрсликдә верилмиш материалы өзбәрләмәјә мәчбур едирләр. Бу үсул илә мәктәбин гаршысында дуран јеһи тәләбләри одәмир.

К. Минкајылов јолдаш бүтүн јухарыда дејиләнләри нәзәрә аларағ «Ахшам мәктәбләриндә Азәрбајчан дили тәдрисини бә'зи мәсәләләри» китабчасыны јазмышдыр. О, бу китабчада ахшам (нөвбәли) орта үмүмтәһсил мәктәбләриниң хусусијјәтләрини нәзәрә алмыш, Азәрбајчан дили дәрсләриниң сәмәрәли тәшкили вә апарылмасы методикасындан бәһс етмиш, бу саһәдә габагчыл мұәллимләрини иш тәчрүбәсиндән дә истифадә етмәји унутмамышдыр.

«Ахшам мәктәбләриндә Азәрбајчан дили тәдрисини бә'зи мәсәләләри» китабчасы «Бир пәчә сөз»дән, «Азәрбајчан дили тәдрисиниң

бә'эн мәсәләләр», «Азәрбајчан дили үзрә тәкрар дәрсләрини тәшкил-
ли», «Азәрбајчан дилиндән Јазы ишләриши тәшкили тәчрүбәсиндән»,
«Азәрбајчан дилиндән мәсләһәт саатларынын тәшвили» во «Азәрбај-
чан дили үзрә иллик програм материалларынын планлашдырылмасы»
башлыглары алтында верилән сөһбәтләрдән ибарәтдир.

Мүәллиф, мүәллимләрә көмәк мәгсәди илә китабчада илк дәфә
олараг Азәрбајчан дили үзрә иллик програм материалларынын план-
лашдырылмасыны вермишдир ки, бу да мүсбәт һал сајылмалыдыр.

Јухарыда гејд олунан јеш китаблары Азәртодриснәшр Јахын
күнләрдә чавдан бурахышдыр.

«МҮАСИР АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИНДӘ ТАБЕЛИ МҮРӘККӘБ ЧҮМЛӘЛӘР»

Мә'лум олдугу кими, табели мүрәккәб чүмләнни тәдгиги мүасир
дилчиликимизин ән зәрури мәсәләләриндәдир. Табели мүрәккәб чүм-
ләләрини өјрәнләнмәси, оларын сөрһәддишини мүүјәнләшдирилмәси бө-
јүк нәзәри во гәчрүби әһәмцијәтә маликдир. һәм дә бу мәсәләнин
һалли јалныз Азәрбајчан дилчиликни үчүн дејил, түрколокија үчүн дә
фајдалыдыр.

Буида башга С. М. Киров адына АДУ-нун филологи факултә-
синдә мүасир Азәрбајчан дилиндән хүсуси курс мүһүм бир бөлмәјә—
«Табели мүрәккәб чүмләләр» бәһсинә һәср едиллир. Чохдан бәри ке-
чилән бу хүсуси курс аид јыгчам во әһәтәли бир тәдрис вәсантә јох-
дур. һабелә үмуми курсун кечилмәсиндә дә белә бир тәдрис вәсантә-
нә хејли еһтијач һисс олдурур.

Бүтүн бунлар нәзәрә алынараг «Мүасир Азәрбајчан дилиндә
табели мүрәккәб чүмләләр» адлы вәсантин јарадылмасы зәрури һе-
саб едилмишдир.

«Мүасир Азәрбајчан дилиндә табели мүрәккәб чүмләләр» адлы
китаб «Бир нечә сөз», «Мүгәддишә», «Түрколокијада табели мүрәккәб
чүмлә проблемә», «Табели мүрәккәб чүмлә во онун гурулмасы», «Та-
бели мүрәккәб чүмләләрини гурулушуна көрә тәснифи», «Будаг чүм-
ләнин һәләри» во «Гыса нәтичәләр» башлыгы бәһсләрдән ибарәтдир.

«Мүасир Азәрбајчан дилиндә табели мүрәккәб чүмләләр» адлы
әсәрин мүәллифи—филологи елмләр һәмизәди, досент Ә. Абдулла-
јевдир.

Мүәллиф китабын китришиндә гејд едир ки, о, һәмин вәсантә ча-
па һазырларнән рус грамматикләринин во түркологларын әсәрләри,
профессор М. Ш. Ширәлијев, профессор С. С. Чикија, профессор
Н. А. Баскаков, профессор Г. А. Абдурахмановун гиямәтли гејдләри
во мәсләһәтләри мүәллифә хејли көмәк етмишдир. Бундан әлавә, уни-
верситетин үмуми дилчилик кафедрасынын досентләри А. Ахундов,
Ј. Сејидов, А. һәсәнов, Ә. Багыров, Ф. Зејналов, Низамин адына Әдә-
бијјат во Дил Институтувун баш елми ишчиләри З. Будагова, А. Әләк-
бәрли, А. Асланов, М. Рәһимов, Ә. Чаватов, Р. Хәлипов оз хејрли
мәсләһәтләри илә китабын тәкмилләшмәсинә көмәк етмишләр.

Бүтүн буларын нәтичәсиндә мүәллиф һәмин әсәрин јаранмасын-
да гаршысына гејдугу әсас мәгсәдә пәил олмуш, мүасир Азәрбајчан
дилиндә табели мүрәккәб чүмләләрини тәдрисиндәки чохдан бәри давам
едән нәсри во чәтишлики гисман дә олса арадан галдырмага мүвәф-
фәг олмушдур.

Мүәллиф, мүасир Азәрбајчан дилиндә табели мүрәккәб чүмләләр
үзәриндә апардыгы узун во көркин өмәк күнләрини ишини јекуллаш-
дыраг конкрет нәтичәләр чыхармага мүвәффәг олмушдур.

«ИБТИДАН СИНИФЛӘРДӘ ЈАЗЫЛЫШЫ ЧӘТИН СӨЗЛӘР ҮЗӘРИНДӘ ИШ»

Орфографија тә'лимини мүһүм саһәләриндән бири јазылышы
чәтин сөзләр үзәриндә ишдир. Јазылышы чәтин сөзләрини орфографи-
јасынын шакирдләр тәрәфиндән мөһкәм мәһимсәпилмәси онларын јал-
ныз савадлылығынын артырылмасына дејил, һәм дә лүгәт еһтијатла-
рынын зәркинләшдирилмәсинә, үмумијјәтлә, онларын иһтијини иһки-
шафына бөјүк тә'сир көстәрир. Буна көрә дә мүәллимләр бу мәсәлә
илә чидди мәшгул олмалыдырлар.

Тәбин ки, мүәллимләр һәмин мәсәлә илә мәшгул оларкән бә'ән-
ләри бу во ја башга мәсәләнин шакирдләрә мәһимсәдилмәсиндә мето-
дик јардыма еһтијач һисс едәчәкдир. Методик јардыма еһтијач һисс
едән мүәллимләр педагоги елмләр һәмизәди Ј. Ш. Кәримовун мүәл-
лифлики во филологи елмләр һәмизәди Ә. Р. Әфәндизадәшин реда-
тәси алтында нәшр олунмуш «Ибтидан синифләрдә јазылышы чәтир
сөзләр үзәриндә иш» адлы методик вәсантдән истифадә едә биләрләр.

Ибтидан синиф мүәллимләринин истифадәсинә верилән һәмин
методик вәсантдә орфографија тә'лимини мүһүм саһәләриндән би-
ри олан јазылышы чәтин сөзләр үзәриндә ишини тәшвили јоллары
иһәл едиллир.

«Ибтидан синифләрдә јазылышы чәтин сөзләр үзәриндә иш»
адлы методик вәсантә Азәрбајчан ССР Маариф Назирлијини тәд-
рис-методика шө'бәси нәшр етмишдир.

АЗАДЛЫГ НӘГМӘКАРЫ

Азадлыг нәгмәкары олан М. Ј. Лермонтовун јазыб-јаратдыгы
дөвр Русијада декабристләр үсјанындан сонра башлаған иртича ил-
ләринә тәсадүф едир. Үсјандан сонра олкәдә башлаған ағыр вәзијјәт
вәтәнпәрвәр шаирин јарадычылығында оз бәдин ифадәсини тапа бил-
мишдир. Мөһз буна көрә дә бөјүк шаир, мүтәфәккир во вәтәндаш
олан Лермонтов, әсәрләриндә дөврүнүн габагчыл фикирли адамлары-
нын арзу во истәкләрини бүтүн дәринлики илә көстәрмишдир.

Русијада һисан һүгуларынын вәһшичәсинә тапдаландыгы бир
дөврдә Лермонтов «һисанын һүгүт во тәлеји һаггында» (Белинский)
дүшүнмүш, әсәрләриндә халгын мүдафиәчиси кими чыхыш етмиш,
азадлыг во демократија идејаларынын халг арасында јайылмасы
иһиндә бүтүн иһкәшлардан истифадә етмәјә чалышмышдыр.

Лермонтов јарадычылығынын илк дөврләриндә онун поезијасын-
да тәсадүф едилән вәтәнпәрвәрлик һисси во вәтәни ағыр тәлеји һаг-
гындагы дүшүнчәләр һәр шејдән өввал көч шаирин јазыб-јаратдыгы
дөврүн хүсусијјәтләри илә әлағәдар иди. О, 1829-чу илдә «Монолог»
адлы ше'риндә јазырды:

Иһан ки, бу дүнијада һеч олмаг бир шәрәфдир.
Нә лазым дәрин биллик, шөһрәт ардынча гачмаг,
Гызгын һүрријјәт ешти, һүнәр во ја истә'дәд?
Бунлары ки, һәјәтдә ишләдә билмирик биз...
...Бош боранлар иһипдә боғулур кәчлијимиз,
Кимин ачы зәһәри ону тез зәһәрләјир;

Һөҗәт нисјаләснндән агулар ичпирик биз,
Артыг көнлә һеч бир шеј һәш'ә верә билмәјир.

Көрүндүҗү кимн, бу ше'рин һәр бир мистрәсыда габагчыл адамларын, Вотәһинн вә халгын тәләһи аҗдын шәһилдә өз әксинн тапмышдыр.

Илләр отүр, Лермонтов уншверситетдә охудугу илләрдә һөҗәти дәриндән өҗрәһнр, рус вә Гәрби Европа классикләринннн Јарадычылыгы илә таныш олур. Јени-јени әсәрләр Јарадыр. «Азадлыгың сон овлады», «Ислаһыл бәј» адлы поемалары, лирик вә ингилаби руһлу бир сыра мараглы ше'рләрн бу дөврдә Јазыр. Бир гәдәр сонра драматуркија сәһәснндә до фәалыҗәт көстәрир. «Испанијалылар», «Гәрнбо адам», «Иисаилар вә еһтираслар» пјесләриннн, 1830—31-чи илләрдә иһә бир сыра лирик ше'рләр Јазыр. О, «Арзу» ше'риндә гушлар кимн азад пәрвәз етмәк һаггында дүшүгүр.

Оғун 1830—31-чи илләрдә Јаздыгы ше'р вә поемаларда Гафгаз мөхзусу әсәс Јер тутур. Гафгазын көзәл төһнәти, гонагпәрәст адамлары, нәчиб адәт вә әһ'әпәләрн бүтүн һөҗәти боју Лермонтову марагландырыр вә о, он Јахшы әсәрләриннн Гафгаза вә онун икид адамларына һәәр едир. «Чоркәз гызы», «Күрчү нәгмәсн», «Гафгаз», «Мавн даглар силәсиләсннн севирәм» вә и. а. әсәрләрн бу дөвр Јарадычылыгынын мөһсулудур.

Декабрист поезијасынын ингилаби әһ'әпәләрннн давам етдирән Лермонтов «Азадлыгың сон овлады» адлы поемасыны Новгородун истиглалыҗәти вә азадлыгы угрунда мүбаризә апаран вә гәһрәманчәсына һәләк олан Вадимә һәәр етмишдир.

Русијадакы көндүн гијамларына, Авропадакы һадисәләрә, Гафгаздакы милли-азадлыг һәрәкәтына рәғбәт көстәрән, әсәрләриндә бу вә Ја дикәр һадисәләрлә өләгәдәр олараг демократинн идејалары вә габагчыл фикирләрн тәрәннүм едән Лермонтовун һәрәкәтләрн Москва уншверситетн рәһбәрләриннн хошуна кәлмир. Онлар мүхтәлиф Јолларла азадлыг севән шаирә тә'сир көстәрир вә ону уншверситетдән чыхармага һанл олурлар.

Шаир һәрби мөктәбдә охудугу заман «Демон» поемасы үзәриндә ишләјир, «Һачы Абрек» поемасыны Јазыр, һәмчипин «Вадим» адлы повести үзәриндә ишләјир. Мөһшүр «Јелкән» ше'ринн дә бу вахт Јазыр. Бу ше'рдә шаиринн мөвчуд гурулуша гаршы мүһәснбәти чох аҗдын ифадә олунур. О, иисаилары, көнчлијн мүбаризәјә чагырыр.

«Вадим» поемасы битмәсә до о, бурада көндиләрнн мүлкәдәрләра вә тәһнәмчилик гурулушуна гаршы ингилаби мүбаризәләриннн тәсир едә билмишдир.

Һәрби хидмәтдә олдугу заман кечирдијн курултулу һөҗәт, кәф вә әҗләһчә мөчләсләри ону тә'һин етәһнр. Шаирдә ону өһәтә едән мүһнәтә гаршы е'тираз артыр, «Маскарад» пјесинн Јазыр.

Шаир бу әсәрдә декабристләр һәрәкәтынын мәғлубијәтиндән сонра Петербург чәһијәти һаггында мә'лумат верир. Белә кн, бу чәһијәт күмәјәндәләри гумарбазлар, Јалтаглар, сөзбазлар вә интригачылар өз һәгиги сымаларынын кизләтмәк үчүн маска тахырлар. Онлар өз чинәјәтләриннн маска алтыннда орт-басдыр етмәјә чалышырлар.

Лермонтов 1837-чи илдә «Бородино» ше'риндән сонра «Шаиринн олүмү» ше'ринн Јазыр вә бурада һәһпкн Пушкинә дәрнн мөһәббәтиннн вә шаиринн олүмүндән көдәрләндијинн билдирмиш, һәтта шаиринн гаһилннн өз дәрнн нифрәтинн дә ифадә етмишдир.

Шаир Гафгазы чох севирди, бу һагда вә кәздијн Јерләр һаггында бир достуна белә Јазырды:

«...Даглары ашмышам, Шунгада, Губада, Шамаһыда олмушам...».

Гафгаз Лермонтова һәм мә'һәви, һәм дә физики гүввә вермишдир.

Лермонтов Тифлисдә олдугу заман габагчыл фикирли адамларла өләгә Јарадыр. Күрчүстан вә Азәрбајчанын көркәмли шәхсләри илә таныш олур. О, күрчү шаирн А. Чавчавадзә, Н. Бараташвили, Тифлисдә дөвләт хидмәтиндә чалышан М. Ф. Ахундовла таныш олур. декабрист шаир А. Одојевски илә таныш олур. Азадлыг нәғмәсары илә М. Ф. Ахундов арасында достлуг Лермонтовун Азәрбајчан дилинн, Азәрбајчан шифаһи халг өдәбијәтинын өҗрәһмәсннә көмәклик көстәрмишнн вә «Ашығ Гәрнб» әсәриннн Јаранмасына сәбәб олмушдур.

1841-чи илнн апрелиндә Лермонтовла һәрби мөктәбдә охујан Н. Мартынов арасында тоғгушма баш верир. Мартынов Лермонтову дуелә чагырыр. Ијулун 27-дә Машук дагынын өтәһндә Мартыновун күлләснндән Лермонтов олүр. Беләликлә, дөврүгүн азадлыг мүғәнниси олан Лермонтов императорун көстәриши илә өлдүрүлүр.

Шаиринн сијәси лирикәсы һәмшә аловлу вә кәскин олмушдур. О, ше'рләриндә мүстәбид һөкмдәрлар өләһинә үсјан едән гәһрәманлары алгышлајыр, азадлыгы вә мүбаризәни тәрәннүм өдирди.

Лермонтовун кәләчәјә бојүк инамы варды. Рус характеринә Јахындан бәләд олан шаир бу халгын узун мүддәт белә ганун-гајда илә разылаша билмәјәчәјинн габагчадан көрүрдү. Бу мүһәснбәтлә Јазырды:

Бир јол кәлиб чыхачаг
Русијаја гара ил,
Онда чарларын тачы
Башындан дүшәчәк, бил;
Онлардан кәсәчәкдир халг
Кечмиш мөһәббәти,

Чохларынын олачаг олүм вә ган гисмәти.

Лермонтов халглар достлугунун, азадлыг вә гардашлыгын нәғмәсары иди!

Бүтүн Јухарыда гысача гејд етдијимиз М. Ј. Лермонтовун дөврү, һөҗәти вә Јаралычылыгы һаггында әсәслы мә'лумат алмаг истәјәһләр Азәрбајчан ССР «Билнк» чәһијәтинннн үзвү, филоложн елмәр һәмчәди, досеһт М. А. Багыровун чапдан Јени чыхмыш «М. Ј. Лермонтов» адлы китабчасындан истифадә едә биләрлар.

ЛЕРМОНТОВ ӘСӘРЛӘРИНИН ИКИҢЧИ ЧИЛДИ

Өз доғма јурдундан говулмуш М. Ј. Лермонтов Гафгаза сүркүн едилмишди. Гафгазы доғма вәтәһи кимн севән, онун әмәксевәр адамларында дәрнн һөрмәт бәсләјән, көзәл төһнәтинә вурулан азадлыг нәғмәсары М. Ј. Лермонтовун зәһкннн Јарадычылыгы Гафгаз халгы — о чүмләдәп Азәрбајчан халгы үчүн дә һәмшә әзиз вә доғма олмушдур. Азәрбајчанлы охучулар һәлә ингилабдан әввәл истә'дадлы шаиримиз Аббас Сәһһәтиннн тәрчүмәләриндә Лермонтовун әсәрләри илә таныш олмушлар.

Азәрбајчанда Совет һакимијәти гурулдудан сонра Лермонтовун әсәрләри Азәрбајчан дилиндә дөфәләрлә нәшр олунмушдур.

Бу күнлөрдө Азербайжан буюк шаирин өсөрлөрүнүн II чилдини нефис ижтисада чапдан бурахмышдыр.

Китаба шаирин «Гафгаз өсирин», «Донна гулдуру», «Чашин», «Азадлыгын сон овлады», «Ганлы», «Өлүм мөлөни», «Гачгыни», «Мтсырин», «Демон» ва и. а. өсөрлөрүн дахил едилмишдир. Бу өсөрлөрүн Азербайжан дилин шаирлөрдөн М. Раһим, М. Ибраһим, Габил, Ә. Зиятај, Р. Рза, М. Сејидзаде, И. Хозрин, Ә. Төл'от ва б. төрчүмө етмишлөр.

Азадлыг ва гардашлыг нәгмокары Лермонтов өдоби ирсини жахындан балөд олан, она буюк мөһәббәт бәслөјөн А. Сөһһәтин тәрчүмәләрүн иңди дә севилә-севилә охунур. Бу чилдә А. Сөһһәтин «Ганлы» ва «Һачы Абрек» поемалары дахил едилмишдир.

Шаирин өсөрлөрүнүн икинчи чилдини филоложни елмлөр намиңәдә Ә. Агајев «М. Ј. Лермонтовун поемалары» адлы мүгәддимә дә язмышдыр. Бу мүгәддимәдә буюк шаирин поемаларындакы сонәткарлыгдан бәһс едилди.

«АЗӘРБАЈЧАН ӘДӘБИЈАТЫ МӘСӘЛӘЛӘРИ»

Бу китабы Азербайжан ССР Елмләр Академијасы нәшријаты бурахмышдыр.

«Азербайжан әдәбијаты мәсәләләри» китабында Азербайжан әдәбијаты илә өләгәдәр олараг бир сыра алим ва әдәбијатшунасларын мәгаләләри дәрч олунушдыр. Бу мәгаләләр мөвзу етибары илә һәм мүхтәлиф, һәм дә чох мараглыдыр. М. Арифин «Мүасир әдәбијатын нәзәри мәсәләләринә диггәти артыраг», К. Әлибәјованын «Бәдиһлик һаггында», А. Сәфияјевин «Азербайжан совет комедијасында мүсбәт идеал мәсәләси», С. Салмановун «Лирикамызда ән'әнә ва новаторлуг мәсәләсинә даир» (мәгалә 1920-чи илләр Азербайжан поезијасы материаллары әсасында язылмышдыр), Ј. Гарајевин «Ч. Чаббарлынын фачнә гәбрәмаплары», К. Талыбовун «Сејид Һүсејини әдәби-тәнғиди көрүшләри», М. Әлиоглунун «Классик нәсримизин бә'зи ән'әнәләри» мөвзусунда мәгаләләри китаба дахил едилмишдир.

Бундан башга китаба Һ. Исрафиловун «Өлүләр» пјесинин жаир хүсусијәтләри», Ә. Бағыровун «Л. Н. Толстојун ушаг өсөрлөрүнүн Азербайжан дилиндә илк тәрчүмәләри», М. Гулузадәнин «Әнисүл-гәлб» ва онун әдәби ән'әнәләрлә алағәси», Г. Кәңдлинин «Садыг бәј Садигини һәјат ва јарадычылыгы һаггында бә'зи гејдләр», Р. Азадәнин «Азербайжанда елик ше'рин мәншәјинә даир» мәгаләләри дә дахил едилмишдир.

Китабада һәмчявин Араз Дадашзадәнин «Вагифин тәдғия тарихиндә», Ә. Сәфәровун «Мәсиһини «Вәрға» ва «Күлшад» поемасы ва онун Јусеф Мәздаһыл ејин адлы өсәри илә мүтајисәси», Ә. Ибадоғлунун «Иблис» фачнәсинин бәдиһи хүсусијәтләри», Н. Вәлихановун «С. С. Ахундовун ушаглыг ва тәләбәлик илләри» мәгаләләри дә вардыр.

«Азербайжан әдәбијаты мәсәләләри» китабынын сонунда хроникә, мәтпләр ва сәнәдләр һиссәси дә вардыр. Бу һиссә дә чох мараглыдыр. Белә ия, бурада «М. Ф. Ахундовун «Хырс гулдурбасал» комедијасынын илк варианты», «С. Вургунун Г. Леонидзејо мәктубу», «Азербайжан-күрчү әдәби алағәләринә даир сәнәд» мәгаләләри, көркәмли татар шаирин ва ичтиман хадими Г. Тугајын Азербайжан сатирик әдәбијаты илә сыз алағәсинә даир гејдләр дә дахил едилмишдир.

«АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИНИ ЛЕКСИКОЛОКИЈАСЫ»

Дилин лексин төрәибинин өјрәтәилмәсинин һәм нәзәри, һәм дә практик өһәмијәти вардыр. Лакин Азербайжан дилчилијиндә бу мәсәлә илә јахын заманлардан мәшғул олундуғуна көрә лексиколокија сөзүн өсил мө'насында лап тәәчә формалашмаға башлајан сәһәдир. Буна көрә дә Азербайжан дилинин лексиколокијасына даир индијә гәдәр нә дәрслик, нә дә бүтүн мөвзулары әһатә едән вәсаит һазырлапмамышдыр. Анчаг сон заманларда бир сыра самбаллы елми-тәдғигат өсөрлөрүн јазылмышдыр. Белә бир вәзијәт тә'лим ишини ағырлашдырмаға сәбәб олурду.

В. И. Ленин адына АПИ-нин мүәллими, филоложни елмләр намиңәдә А. Гурбанов педагожи институтларын програмы әсасында «Азербайжан дилинин лексиколокијасы» адлы бир вәсаит јазмышдыр. Китабчанын нәшриндән өсәс мәгсәд Азербайжан дилинин лексиколокијасына даир тәләбәләрә лазыгын елми-нәзәри ва практик билик вермәкдән ибарәтдир.

Мүәллифин гејд етдијинә көрә о, һәмини китабчаны һазырларкән һәм совет, һәм харичи өлкә, һәм дә Азербайжан дилчәлиринин өсөрлөрүндән истифадә етмишдир. Бундан башга китабчадакы бә'зи мәсәләләр мүәллифин өз шөхси тәдғигаты әсасында изаһ едилмишдир.

«Азербайжан дилинин лексиколокијасы» китабчасы «Кириш»дән, 3 өсәс һиссәдән ва 11 параграфдан ибарәтдир. Биринчи һиссәдә «Лексика һаггында мө'лумат», икинчи һиссәдә «Азербайжан сөзләри», үчүнчү һиссәдә «Альһема сөзләрдән»дән бәһс олунур.

«Азербайжан дилинин лексиколокијасы» китабчасыны Азербайжан ССР Назирләр Советинин Али ва Орта Ихтисас Тәһсил Комитәси нәшр етмишдир.

**«АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ ВƏ ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ»
МƏЧМУƏСИНИН 1965-ЧИ ИЛ ҮЧҮН
ТЕМАТИК ПЛАНЫ**

Партијанын XXII гурултајы, Сов.ИКП МК ијуни, декабр пленуму гəрарлары вə мəктəб һаггындакы Гапуңдан ирəли кəлəп пəзифəлəрлə олағəдар оларағ мəктəбдə дил вə əдəбијат дəрслəринин тəдриси мəсəлəлəринин јажшылашдырылмасы.

Габагчыл мўəллимлəрин дил-əдəбијат тəдриси сահəсиндəки иш тəчрүбəсини јажмағ вə инкышаф етдирмəк.

Мəктəбдə Азəрбајчан дили вə əдəбијат дəрслəриндə шакирдлəрини мўстəгиллик вə фəаллығыны артырмағ, дəрс процеслəриндə габагчыл үсуллардан истифадə етмəк вə дəрсини еффективлијини (тəсирлини) артырмағ.

Орта мəктəб програмында классик вə мўасир совет јазычыларынын əсəрлəринин əдəби-бədийи вə дил чəһəтдəи тəһлики.

Габагчыл дил-əдəбијат мўəллимлəринини тəчрүбəсини үмүмилəшдириб јажмағ.

Дил-əдəбијат дəрслəриндə социалист вəтəншəрвəрлији вə пролетар бəјнəлмилəлчиллији тəрбијəси.

Дил-əдəбијат дəрслəриндə атенэм вə естетик тəрбијə мəсəлəлəри.

Ибтидан ситифлордə изаһлы гираət тə'лиминини методикасы.

Ибтидан ситифлордə коментарили (шəрһедичи) јазы.

Мəчмуəсини сəһифəлəриндə елми фикир мўбədилəснə дəнр мўбəһисə вə мўзанирəлəр.

Əдəби диспутлар вə ошларын кечирилмəси, ше'р, бədийи нəср парчаларынын өзбəрлəнмəси јоллары.

Китабы севдирмəк, китаб үзəриндə иш, китабдан истифадə јоллары.

Гочаман вə тəчрүбəли дил-əдəбијат мўəллимлəринини иш тəчрүбəлəрини ишығландырмағ.

Мўəллимини ишт мədəлијјəти, мəктəбини ваһид дил религии.

Јазы, оғуи новлəри, апарылмасы, тəсниви вə гижмəтлəндирилмəsi.

Ахшам (новбəли) фəһлə кəнчлəр, кəндли кəнчлəр үмүмтəһсил мəктəблəриндə дил-əдəбијат тəдриси мисəлəлəри.

Рус мəктəблəриндə Азəрбајчан дилини тəдриснə дəнр методик мəгəлəлəр, һəмини фəһини тəдриси тəчрүбəсинə анд габагчыл мўəллимлəрини тəчрүбəсини үмүмилəшдирмəк.

Ситифдəнхариç вə мəктəбдəннəнəр дил-əдəбијат мəшгəлəлəрини кечирилмəsi вə тəшкили.

Дил-əдəбијат дəрслəриндə ојалпилек.

1965-чи илдə јубилəји гəјд олунасы јазычыларын һəјат вə јарəдычылығына вə с. дəнр мəгəлəлəр.

Рус мəктəблəриндə Азəрбајчан дилиндəи имла, ифадə мəтнлəри (VIII—XI ситифлəр).

Програм, дил-əдəбијат фəһлəрини дəнр дəрсликлəр, методик вə ситлəр һаггында тəнғид, библиографија вə аннотасија характерли вə с. мовзуда мəгəлəлəр мəчмуəдə дəрç олуғур.

**«АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ ВƏ ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ»
МƏЧМУƏСИНДƏ 1964-ЧУ ИЛДƏ ДƏРЧ ОЛУНМУШ
МƏГАЛƏ ВƏ МАТЕРИАЛЛАР**

	бурах.	сəһ.
Халгьмызын һəјатында кəркəмли һадисə	I	3
Дил вə əдəбијат мўаллимлəри јени вəзифəлэр гаршысында	III	3
Ана дили тəлимни—мўһүм тəрбијə васитəсидир	IV	3
А. Абдуллајев—Габагчыл тəчрүбəни јарадычылыг-ла тəтбиғ едək	I	10
А. С. Абдуллајев—Азəрбајчанын Русија тəркибинə дахил олмасы вə халг маарифнамизин ишкишафы	II	3
А. Абдуллајев—Мўаллимни нитг мэдəнијјəти һаггында	IV	21
А. Алмаммədov — Бəјүк интилабчы-демократ Т. Г. Шевченко	I	22
Н. Абдуллајев—Фонетика дəрслəриндə шакирдлэрə орфоепик вэрдишлəрин верилмəsi јоллары	I	71
Ф. Анкели—Мүасир Азəрбајчан дилиндə модал сөзлэр	I	80
Б. Балыјев—«Фе'л» бəһсини тəдриси илə əлагədар оларағ апарылачағ үслубијјат ишлəри	I	42
Б. Бағыров—Ифадали гираəтин тəшкили тəчрүбəсиндэн	II	37
Е. Бағыров—«Гопма» бəһсинə айд или дəрси нечə тəшкил едирəм	III	63
М. Гасымов—М. Ə. Сабирни ичтимаи-сијаси кəрүшлəри һаггында	I	27
Ј. Гарабағлы—Мəктəблəримиздə əдəбијат тəдрисини вəзијјəтини јакшылашдырағ	III	22
Ч. Гасымов—VII сннифдə јыгчам ифаdəни нечə апарырам	III	72
С. Əһмədov—I—II сннифлəрдə шакирдлəрин раби-тəли нитгини ишкишаф етдирилмəsiшə даир	I	34
Ə. Əкбəров—Дил дəрслəрини марағлы тəшкил едək	I	99
Б. Əһмədov—«Чүмлэдə сөзлəрин сырасы» мавзусунун тəдриси һаггында	IV	88
З. Əкбəров—Һүсєн Чавидин «Шејх Сəн'ан» фəчнəсиндə дил вə сənəткарлығ хүсусијјəтлəри	II	31

С. Əлијев—Ушағ бағчасынын биринчи ичтик группарында нитг ишкишафы мəшгəлəлəри һаггында	IV	46
С. Əһмədov—«Əдат» бəһсин тəдрисини бə'зи мəsə-лəлəри һаггында	II	58
Н. Əһмədov—Əмəјə мəһəббət тəрбијəsi	II	73
Ə. Əфəндизадə—Орфографија тəлимини нəзəри осаслары һаггында	III	11
Ə. Исајев—Шакирдлəрин јарадычы фəаллығын ишкишаф етдирилмəsiндə сурəтлəрин мугајисə-ли тəһлилindən нечə истифаdə едирəм	III	69
Ə. Кəлбəлијев—Азəрбајчан дили вə əдəбијат дəр-лəриндə ишкишаф сорғунун апарылмəsi тəчрү-бəсиндэн	IV	73
К. Кəримов—Нитги үслуби чəһəтдэн зəнкишлəш-дирмək тəчрүбəсиндэн	II	65
Ј. Ш. Кəримов—Дəрсин сəмərəли тəшкили мўһүм мəsələдир	III	34
А. Кəмалə—Əдəбијат фəнини нечə тəдрис едирəм	III	90
Н. Күнəшли—Биринчи сннифдə ана дилиндэн ша-кирдлəрин мүстəгил ишкили тəшкили тəчрүбə-синдэн	III	42
Ф. Мəһəррəмов—Васитəсиз нитги нечə тəдрис едирəм	IV	60
Ф. Мəһəррəмов—Тəлимни кəјфијјəтини нечə јүк-сəлдирəм	I	56
Ə. Мирзəјев—IX сннифдə сатирик ше'рлəрин тəд-рисинə даир	I	65
Х. Мəммədov—Икинчи сннифдə шəкил үзрə ишша јазылары нечə апарырам	IV	66
Х. Мəммədov—Рус мэдəнијјəтинин тəблиғатчысы	II	12
Ш. Микајылов—Əдəбијат нəзəријјəsi материал-лары тəдрисини ардычылығына даир	IV	36
Ч. Мəммədov—V—VIII сннифлəрдə бəдни əсэрлə-рин дил чəһəтдэн тəһлилин тəчрүбəсиндэн	II	52
К. Мəммədov—V сннифдə ифаdə јазыны нечə апа-рырам	II	78
Ч. Мəһрəлијев—Шакирдлəрин фəнини даһа јакшы мəлимсəмəлəринə нечə наил олурам	II	93
Н. Мəммədov—О, бу əвəзликлəри илə ифаdə олу-нан мүбтəдаларын тəдриси тəчрүбəсиндэн	III	93
К. Микајылов—Шакирдлəрин нитг ишкишафында јарадычы јазыларын ролу	III	97
М. Ј. Нəчəфова—М. Ј. Лермонтов вə Азəрбајчан	IV	17
Ə. Рəчəбов—Дəрслəрдэн гејдлэр	I	88
З. Сəмədov—Шакирдлəрин идеја-сијаси тəрбијəsi	I	52
З. Сəмədov—Ики китабын мүзакирəsi һаггында	IV	84
А. Сəмədov—Һекəјлəрин тəдрисиндə бəдни тəсвир васитəлəрини өјрəнилмəsi мəsələсинə даир	III	61

Р. Тагыјева—Савад тә'лимидә әјашиликдән истифадо етмәк тәчрүбәсіндән	III	8
Т. Фәрзәлијев—Ләтифә жанрынын бә'зи хусусиј-јәти һаггында	IV	54
Ә. Фәрәчов—Грамматик тә'рифләр үзәриндә иш	II	45
Ә. Фәрәчов—Грамматик мәфһумлар системини шакирдләрә нечә өјрәтмәли	III	74
II. Хәлилов—Грамматика дәрсләриндә әјашиликдән нечә истифадо едирәм	IV	77
А. Бачыагазадә—Шакирдләрин шифаһи нитгини инкишафында синоним сөzlәрин јери	IV	68
К. Бачыјева—Шакирдләрин фәаллығыны вә мүс-тәгиллијини нечә тәшкил едирәм	II	88
А. Бачыјев—Бир мәгаләнин изи илә	II	98
Б. Бүсејнов—Әвәзликләрин тә'лимидә орфографи-јанын морфолокија илә гаршылыгы әлағәсинә даир	III	84
С. Чәфәров—Сөздүзәлдичи шәкилчиләрин бә'зи хусусијјәтләрн	II	20
С. Шүкүров — М. Ј. Лермонтовун әсәрләринин Азәрбајчан мәктәбләриндә тәдрисинә даир	IV	10
Б. Шүкүрова—Шәкил үзәриндә мүсаһибә дәрсләриндә шакирдләрин нитгини нечә инкишаф ет-дирирәм	II	82
Суаллара чаваб	I, IV	105, 95
Бу китаблары охумагы мәсләһәт билирик	I, II	100, 102
Ушаг китаблары	III	102
«Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси» мәчмуә-синин 1965-чи ил үчүн тематик планы	IV	108
«Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси» мәчмуә-синдә 1964-чү илдә дәрч олунмуш мәгалә вә ма-териаллар	IV	110

Редаксија һеј'әти: А. Абдуллајев (редактор), Ә. Рәчәбов (редактор мұавини), М. А. Асланов, Ә. Гарабағлы, Ә. Әфәндизадә вә З. Сәмәдов.

Чапа имзаладымыш 2/XII-1964-чү ил. Кағыз форматы $60 \times 84^{1/16} = 3,50$ кағыз вәрәги, 6,37 чап вәрәги.

ФГ 08279.

Сифарыш № 5653.

Тираж 4,925.

Редаксијанын үиваны: Бақы, Нефтчиләр проспекти, һакүмәт сви,
Х мәртәбә, телефон № 3-13-45

Бирләшмиш нәшријјат мәтбәәси, Бақы, Нефтчиләр проспекти, 137.

ПРЕПОДАВАНИЕ АЗЕРБАЙДЖАНСКОГО ЯЗЫКА И ЛИТЕРАТУРЫ

(Методический сборник)

Выпуск 4

• Приложение к журналу

„АЗЕРБАЙДЖАН МЕКТЕБИ“

Баку - 1961

